

KOPIDLENSKÉ LISTY

PROSINEC 2013

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

V čistírně se stříhala páska

Po dvou letech výstavby a předchozích přípravách mohli zástupci města a dalších institucí počátkem října slavnostně přestřihnout pásku u nové čistírny odpadních vod. Během dvou dnů otevřených dveří si areál a provoz čistírny prohlédla i veřejnost. Více informací najdete na straně 3.

*Vánoční pohodu a mnoho úspěchů v roce 2014
přeje čtenářům KL redakční rada a město Kopidlno*

Město chystá nové stavby, musí se připravit na dotace

Vážení spoluobčané,
vítám Vás v posledním vydání roku 2013. Do-
volte mi krátce Vás informovat o dění.

Z důvodu dlouhodobých neshod ve vedení města došlo k odvolání místostarosty Václava Šimůnka a v nové volbě byl zvolen na tento post pan Jiří Machula. Novému panu místostarostovi přeji mnoho energie a pevné nervy při výkonu této práce.

Nyní přistupme k jednotlivým investičním akcím, které jsou v procesu projektování nebo realizace, případně dokončení.

Lidé se začali připojovat na ČOV

Jak jsem se v minulém čísle zmínila, projekt a akce výstavby čistírny odpadních vod dospěly v měsíci září k závěru a samotný objekt jste si mohli prohlédnout ve dnech otevřených dveří. Celková výstavba, která obsahovala několik set metrů stok a výtlačků, tři přečerpávací stanice a samotnou hlavní budovu čistírny odpadních vod, byla finančně velice náročná. Už jenom když řekneme 83 mil. Kč, je to nepředstavitelné a troufám si říct i historicky nejdražší stavba v Kopidlně. Poděkování patří zhotoviteli, kterým byla firma BAK, a. s., Trutnov, projektční firmě a technickému doзору investora, tedy zástupcům firmy Vodohospodářsko-inženýrské služby, spol. s r. o., Hradec Králové, poděkování patří také Státnímu fondu životního prostředí a krajskému úřadu Královéhradeckého kraje za jejich nemalé dotační částky. Za metodické vedení při zpracování žádosti o dotaci a následnou administraci děkuji zástupcům firmy Allowance, a. s., Praha. Provozování zkušebního a následně běžného provozu ČOV v Kopidlně zajišťuje stávající provozovatel vodovodu a kanalizace ve městě a tím je Vodohospodářská a obchodní společnost Jičín, která se podílí na spolufinancování vlastních zdrojů města Kopidlna, na tomto místě patří poděkování vedení této společnosti. Závěrečné poděkování také patří zaměstnancům města Kopidlna, jelikož jsme společně zvládli takovou mimořádnou akci, výstavbu kanalizace a ČOV, čímž jsme přispěli k dalšímu rozvoji našeho města.

Ukončením výstavby nám však nekončí povinnosti. Je nutné, aby se co nejvíce kopidlenských objektů napojilo do kanalizace, která vede na vystavěnou městskou čistírnu. Pro bližší informace byl rozeslán do všech kopidlenských domácností informační leták, který slouží jako návod, jak má který občan postupovat a kam se obracet v případě dotazů. Jsem velice ráda, že mnoho občanů neváhalo a přepojení provedlo již v podzimních měsících a napomohlo tak k zvýšení přijatých odpadních vod na městskou čistírnu.

Luční ulice

Také dodavatel další finančně náročné investiční akce, výstavby nové ulice v obytné

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

zóně, všechny práce provedl do zámru a my můžeme konstatovat, že nová ulice, která hlasováním zastupitelů dostala název Luční, získala finální podobu a v této chvíli je již vše připraveno ke kolaudaci. Finančně nám však tato investiční akce zatíží rozpočet ještě v několika ročních splátkách. Proto velice ráda děkuji krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, kde jsme uspěli s žádostí o dotaci, a obdržená částka ve výši 1,1 mil. Kč z dotačního programu „Rozvoj infrastruktury v oblasti vodního hospodářství v oblasti „zásobování pitnou vodou“ na vodovod nám finančně velice pomůže.

Chystané akce a rozpočet

Rozpracovaných je několik projektových dokumentací. Projekt ulic Vackova a Hilmarova je ve fázi stavebního řízení, projekt chodníku Jičínská čeká na vyjádření jednotlivých dotčených orgánů, ve fázi přípravy je projekt opravy části chodníků v ulici Husova, projekt kanalizace Pševs, Drahoraz řeší povolení jednotlivých vlastníků pozemků, poté bude předložen k územnímu řízení. Dále dochází k úpravě projektu spojovacího koridoru mezi ZŠ a jídelnou a současně se chceme soustředit na zadání projektové dokumentace úpravy soc. zařízení a interiéru v ZŠ II. stupeň. Musíme být připraveni na případné dotační tituly v novém programovacím období a budeme se snažit, abychom realizovali postupně připravené projekty tak, aby naše město dostávalo novější a opravený vzhled.

Z těchto důvodů jsme nyní postaveni před důležitý úkol – sestavení rozpočtu. Schválená změna systému přidělování sdílených daní, platná od roku 2013, nám zkomplikovala práci

při zapracování těchto částek do rozpočtu 2013. V tom nám napomohly predikce bank a jednalo se o čísla, která tyto částky pro rok 2013 odhadovala. Při sestavování rozpočtu roku 2014 již máme práci trochu jednodušší, jelikož máme před sebou reálná čísla letošního roku. Ale ani tak nebude sestavení jednoduché. Jak jsem již zmiňovala, finanční prostředky jsou pro investiční akce omezené a bude nutné určit priority, a to také v závislosti na závazcích a předpokladech úspěchu v dotačních žádostech.

Od investičních akcí k ostatnímu dění. V objektu zdravotního střediska došlo k opravě prostoru po zubaře MUDr. Skalické tak, aby celý prostor mohl být předán panu doktorovi MUDr. Petrovi Stránskému. V těchto dnech již pan doktor Stránský ordinuje ve zdravotním středisku, a i když jeho kapacita je naplněná, jsme velice rádi, že jsme panu doktorovi mohli nabídnout tyto prostory.

Kultura v závěru roku

V kulturním a vzdělávacím centru se v podzimních měsících s novou posilou rozeběhly akce, které lákají mnoho z Vás plakáty, hlášeními a inzercí na besedy, výstavy nebo dílničky. Například veselé tričkování prověřilo zručnost a originalitu Vašich představ, autorské čtení Ilony Pluhařové její nové knihy „Země bledulek“ lákalo nové čtenáře tohoto nádherného díla. Také následná výstava betlémů s jarmarečkem provoněná punčem je krásným a příjemným zážitkem v adventním čase. Další akce kulturní komise, jako je drakiáda, mikulášská nadílka a rozsvícení vánočního stromu, uzavírají velké množství naplánovaných kulturních akcí pro tento rok. Věřím, že jste si z této široké nabídky vybrali, a děkuji za vaši účast, kterou podporujete kulturní dění v našem městě.

Čeká nás vydání knihy

Dále také pokračují schůzky kolektivu autorů, kteří se snaží v čele se spisovatelem Janem Řehounkem dokončit koncept vznikající knihy o Kopidlnu a přilehlých obcích. Chtěla bych touto cestou poděkovat všem, kteří v letošním roce přiložili ruku k dílu a dokázali neúnavně celoročně předkládat nové a nové náměty, které by neměly v knize chybět. Všichni se můžeme těšit na příští rok, kdy dojde k jejímu vydání.

Závěrem bych chtěla poděkovat za celoroční práci všem zaměstnancům našeho úřadu a organizačních složek, kteří se snaží zajistit chod města a vyřešit průběžně nastalé problémy občanů. Nejen našim zaměstnancům, ale také občanům našeho města a přilehlých obcí přeji krásné prožití svátků vánočních a v novém roce mnoho zdraví a osobních i pracovních úspěchů.

Hana Masáková, starostka města
(mezititulky KL)

Čistírnu si po dokončení prohlédla veřejnost

Ve čtvrtek 3. října byla za účasti organizací a institucí, které se podílely na výstavbě, slavnostně otevřena nová čistírna odpadních vod. Z minulých Kopidlenských listů víte, že celá tato stavba stála více než 83 milionů korun a že největší podíl finančních prostředků jsme získali díky dotaci z operačního programu životního prostředí (více než 52 milionů). Akci podpořil 5 miliony Královéhradecký kraj. Vlastní finanční spoluúcast města na výstavbě čistírny odpadních vod je přibližně 26 milionů. Z těchto našich peněz se nám asi polovina prostředků vrátí formou nájemného a příspěvku provozovatele, kterým je Vodohospodářská obchodní společnost, a. s., v Jičíně. Zbylá částka je uplatněná DPH. Stavbu prováděla firma BAK, a. s., Trutnov a město bylo s jejich prací spokojeno. Projekčně stavbu připravila firma VIS, a. s. (vodohospodářské – inženýrské služby), Hradec Králové. Nermalou zásluhu na získání dotace má firma Allowance, s. r. o., Praha, která řídila naše kroky při podání žádosti a při jednáních na Státním fondu životního prostředí.

Čistírna odpadních vod splňuje legislativní požadavky Evropské unie a České republiky v oblasti čištění odpadních vod. Do řeky Mrliny se zpět vypouští odpadní voda po kvalitním vyčištění. V současné době probíhá zkušební provoz a je v zájmu města i provozovatele ČOV, aby co nejvíce spoluobčanů napojilo své nemovitosti, protože je třeba vyzkoušet čistírnu po dobu zkušebního provozu v maximálním možném zatížení.

Jak jsem napsal v úvodu, slavnostní otevření ČOV proběhlo dne 3. října. Průběh slavnostního zahájení řídil a moderoval pan Ing. Pavel, zástupce firmy BAK, a. s., Trutnov. Přivítal přítomné zástupce města z řad zastupitelů a zaměstnanců, zástupce firem a organizací, které se podílely na výstavbě a zajištění financování stavby ČOV. Podle zápisu v pamětní knize jsme v Kopidlně při příležitosti slavnostního otevření ČOV přivítali dvacet šest hostů, které moderátor slavnosti přivítal a seznámil s programem akce.

Po něm se ujala slova starostka města paní Ing. Hana Masáková, která seznámila přítomné hosty s počátečními těžkostmi, než se podařilo stavbu realizovat. Například získání dotace od Státního fondu životního prostředí se podařilo až na třetí pokus, když jsme předtím byli dvakrát odmítnuti. Trpělivostí a mravenčí prací vedení města a některých zaměstnanců města, za výrazného přispění firmy Allowance, s. r. o. Praha, se podařilo projekt na Státním fondu životního prostředí prosadit. Ocenila práci na projektu a inženýring, které zajišťovala k naší spokojenosti firma VIS – Vodohospodářsko inženýrské služby, spol. s r. o., Hradec Králové. Poděkovala Královéhradeckému kraji za podporu a výraznou finanční pomoc. Další poděkování směřovala paní starostka

k firmě BAK, a. s., Trutnov, která pro nás stavbu zajišťovala. Ocenila spolupráci s vedením firmy a způsob řešení problémů, které bývají při realizaci každé stavby, a zdůraznila vstřícnost zaměstnanců při jejich odstraňování. V neposlední řadě patřilo její poděkování také Ministerstvu životního prostředí ČR, které poskytlo městu jako investorovi dotaci ze svých prostředků a prostředků Evropské unie.

Po paní starostce předal moderátor akce p. Ing. Pavel slovo panu Ing. Josefu Tábor-skému, senátorovi a radnímu Královéhradeckého kraje, který jako bývalý starosta města stál u začátků projektu výstavby ČOV. Ve svém vystoupení vzpomenu na počáteční těžkosti a kladně zhodnotil vykonané dílo. Je i jeho zásluhou, že město získalo od Královéhradeckého kraje dotaci ve výši 5 milionů korun. Dalšími, kteří popřáli nově vybudované ČOV, aby do budoucna sloužila obyvatelům Kopidlna a připojených obcí k plné spokojenosti, byli zástupci firem, podílejících se na výstavbě a zástupci VOS, a. s., Jičín, která bude ČOV provozovat. Všichni vystupující se shodli na důležitosti stavby nejen pro Kopidlnu, ale také pro zlepšení životního prostředí v našem regionu na úseku nakládání s vodami.

Přestřižení pásky a slavnostní uvedení čistírny odpadních vod do provozu provedli za město paní starostka, za KHK Ing. Tábor-ský, za BAK, a. s., její výrobní ředitel p. Karel Laš, za VIS, a. s., Ing. Ladislav Forejtek, jednatel a ředitel firmy, a za VOS, a. s., Jičín místopředseda představenstva Petr Soukup.

Pro zpříjemnění slavnostní chvíle vystoupili žáci základní školy se svým milým vystoupením na téma „dar jménem voda“.

Tím byla ukončena oficiální část slavnost-

ního dopoledne a slečna Zuzana Burešová pozvala přítomné hosty ke komentované prohlídce. Seznámila hosty s historií území, na němž ČOV stojí, a zmínila se o zde nalezených vykopávkách archeologů, patřících do období prvních zemědělců, a výskytu dalších nálezů patřících do doby lužické kultury (doba bronzová). Pak už všechny přítomné pozvala do provozních prostor ČOV, kde je seznámila s procesem čištění odpadních vod. Hosté měli možnost si prohlédnout „mozek“ ČOV, řídicí jednotku procesu čištění. Čistírna má tři stupně čištění. V prvním stupni dochází k mechanickému předčištění. Nejdůležitějším stupněm je druhý, biologický proces čištění, a následuje třetí stupeň – filtrace. Odtud se již vyčištěné odpadní vody vrací zpět do řeky Mrliny.

Slavnost otevření naší nové ČOV byla ukončena malým občerstvením, které připravila stavební firma BAK, a. s., Trutnov.

V pátek a v sobotu měla možnost navštívit ČOV veřejnost a seznámit se s dílem, které z pohledu výše investic nemá za poslední roky v Kopidlně konkurenci. Této možnosti využilo několik desítek místních obyvatel. Mimo možnost prohlédnout si právě dokončenou stavbu a seznámit se s provozem ČOV si návštěvníci odnesli propagační materiály a suvenýry, které pro dny otevřených dveří věnovaly projekční firma VIS, a. s., Hradec Králové, VOS, a. s., Jičín a město Kopidlna. Pro každého bylo také připraveno malé občerstvení v podobě šálku kávy, čaje, pamlsku či nealko nápojů.

Přejme si, aby čistírna odpadních vod sloužila ku prospěchu našich spoluobčanů a přispěla ke zlepšení životního prostředí v našem regionu.

Jiří Machula

Vánoce bez přehmatů

Nevím, jestli je to přibývajících roky, dnešním hektickým způsobem života, spoustou starostí v práci i doma anebo vším dohromady, ale poslední dobou jsem strašlivě roztržitá. Bez diáře, kam si píšu prakticky všechno, jsem takřka nemožná – a nedej bože, když se mi stane, že ho někde založím a zapomenou kam! To potom zoufale hledám v kabelce tu kartičku s objednávkou k zubaři, tu lístek, kam jsem si napsala, kdy mám jít ke kadeřnici, a když pak zatoulaný diář objevím, zápasím s pokušením přivínout ho k srdci jako ztracené dítě.

Vtipné také bývají situace, když si v diáři spletu měsíc. Jednou se mi tak podařilo překvapit kamarádku s gratulací k narozeninám, včetně dárku a láhvičky, místo v srpnu už v červenci. Vypjatá situace nastala, když jsem si spletla září s říjnem a málem se kvůli tomu nekonal zájezd pro rodiny s dětmi, který jsem měla pořádát, musela jsem ho o chvíli posunout, abych stihla zajistit vše

potřebné. Od té doby se snažím svědomitě odtrhávat růžky stránek uplynulých týdnů – pokud na to ovšem nezapomenou...

Různé záměny z roztržitosti už ani nepočítám. Nedávno se mi například povedlo při spěšném odchodu do práce místo plastové krabičky s bublaninou k svačině hodit do kabely celou krabici margarínu. Není to také tak dlouho, co jsem omylem strčila bryle do jiné kabelky než do té, s níž jsem pak odešla, a celý den jsem pak v práci chodila s lupou jako detektiv Babočka (zkoušeli jste někdy přepisovat něco do počítače s pomocí lupy? Je to vážně nevšední zážitek...). Onehdy jsem také celé osazenstvo kanceláře pobavila, když jsem se rozčilovala nad nefungujícím kurzorem v počítači a po drahé chvíli jsem zjistila, že namísto myši šmejdím po stole mobilním telefonem. Nezkoušejte to – vážně to nejde! Naštěstí v tom nejsem sama – kolegyni se před pár dny podařilo nasypat si do hrnku kávy, přehodit sáček

s čajem a vše zalít vřelou vodou...

Protože vánoční stresy jsem už před pár lety totálně odbourala – je mi úplně jedno, kdy umyji okna nebo jestli seženu kuřecí řízky o deset korun levnější – těším se na Vánoce jako na skutečné svátky klidu, kdy nic nemusím, nikam nespěchám a všechny všední povinnosti mi alespoň těch pár dní mohou být – s odpuštěním – ukradené. Konečně si přečtu tlustou knížku, na kterou jsem celý rok neměla čas, zase po roce se s rodinkou pohrabeme ve starých fotografiích a uděláme si pěkný večer plný vzpomínek a legrace, půjdu se jen tak bez cíle projít, aniž bych musela hlídat hodiny, prostě mám v plánu si Vánoce užít po svém a bez starostí a přehmatů – pokud se mi ovšem nepovede osolit vánočku nebo osladit bramborový salát...

A ty nejkrásnější Vánoce, plné lásky, štěstí, pohody a klidu, přeji i vám všem.

Jarmila Nováková

Přicházejí svátky lidské lásky

Tak se zase sešel rok s rokem a je tu opět ten zvláštní tajemný čas. Čas dlouhých nocí a krátkých dní. Pokaždé přemýšlím, na jaké téma se zaměřím, o čem budu psát. Je toho mnoho, co mě tíží a bolí. Tolik nespravedlností, neúcty a sobectví je kolem nás, že si často možná říkáme, že se na ty svátky ani netěšíme. I já jsem si letos musela sáhnout téměř na své dno a myslela jsem si, že to neustojím, ale ne. Nemohu to vzdát, protože je kolem mě stále dost těch, kteří za to stojí, a pro ty je nutné jít dál. Je to rodina, která vás podrží ve chvílích, kdy vám není úplně dobře. A proto bych právě letos ráda napsala o rodině, protože právě toto období je pro rodinu jako stvořené.

O Vánocích lidé touží po dokonalé rodině a o slavení těchto svátků v rodinném kruhu. Původně tyto svátky měly trochu jiný význam a symboliku, kdy se naši předkové více zaměřovali na uctívání zemřelých, slunovratu a rituálů pro zajištění dobrého hospodářského roku. Postupem doby však staré pohanské zvyky stále více ovlivňovalo křesťanství. V dnešní době se tedy snoubí pohanské zvyky s křesťanskou kulturou a každá doba vtiskla období adventu svůj osobitý kolorit. Po celou historii se propojuje tradice duchovní s hmotnou. Od 17. století se sváteční život pomalu přesouvá ze společného provádění pohanských rituálů do rodin. Obraz rozzářených dětských očí u vánočního stromku, pod kterým je plno

dárků a je obklopen rodinou, nás provází životem. Rodiče mají radost ze zářících očí dětí a nostalgicky vzpomínají. Tuto atmosféru ještě umocňuje vůně jehličí a svátečních pokrmů. Takové je idyllické kouzlo Vánoc současnosti. Ale kde je opravdu to pravé kouzlo? Kam se nám vytratilo?

Dnes jsme zahlceni reklamou, stále vynalézavějšími triky prodejců, a hlavně tím všudypřítomným lidským chaosem. Všichni spěchají, aby co nejdříve a co nejvíce nakoupili spoustu hloupostí, které pak předají svým blízkým. A kde je ta rodina? I když se budeme snažit, nemůžeme vytvořit ideální rodinu jen tak na krátko, před vánočními svátky. Pokud nemáme pevné základy, které se však dnes moc nenosí, nemůžeme na ní stavět ani v tomto čase. Dnes je moderní žít tzv. na hromádce. Vždyť je to jednodušší, když se chceme rozejít. Děti mají jiná příjmení než jejich rodiče, případně se u nich doma již vystřídal několik tatínků. Rozcházíme se kvůli maličkostem a nedovedeme si vážit jeden druhého. Nemáme úctu k druhým a potažmo si vlastně ani nevážíme sebe, protože právě my bychom si měli přát klid rodinného krbu pro naše děti a vnoučata. Rodina je základ státu, říkalo se za starého režimu, ale zamyslete se, zda by to nemělo platit i dnes? Jak asi funguje rodina, kde jsou jen matky samoživitelky, kde je asi ten mužský vzor. Jak můžou jedinou založit fungující rodinu? A jaký obraz si

ponesou naše děti a vnoučata z Vánoc? Ono ani v historii to nebylo jednoduché. Rodina byla zkoušena už od počátku věků.

Ani Ježíš a jeho rodiče to neměli jednoduché, když museli opustit svou zemi a odejít do Egypta. A ani Ježíš nebyl vzorným synem svých rodičům a svůj život žil dle svého přesvědčení a šel za svou pravdou. Nebral ohledy na obavy své rodiny a řídil se svým srdcem. A přesto ho milovali a nechali ho jít svou cestou. A právě to je poselství pro naši dobu. Dejme si vzájemný prostor, úctu a lásku. Přijmeme zodpovědnost za sebe a své blízké, ale zároveň je nesvazujeme našimi představami o životě. Každý si ten svůj ideální obraz kouzla Vánoc může vytvořit sám. My mu můžeme dát pouze všechny trumpfy. Rodina může prospívat pouze v případě, že každý člen tohoto tajemného společenství nebude soustřeďovat pouze na sebe, ale přijme rodinu jako svatou. Neboť každý člen má své vlastní tajemství, Boží tajemství. Jen člověk, který v srdci uchovává své vlastní tajemství a zároveň chrání tajemství svého partnera a dětí, se může v kruhu rodiny cítit doma. Cítit se v bezpečí, protože právě Vánoce nám dávají naději, že i v naší rodině je přítomno tajemství Vánoc – Boží tajemství.

Přeji vám krásné a požehnané svátky plné lásky a vzájemného porozumění a do nového roku hlavně zdraví a naději, že se jako lidstvo konečně najdeme.

Jana Minářová

Parkování, tržiště, dětské hřiště?

Využití pozemků v Jičínské ulici

V minulém roce rozhodlo zastupitelstvo o odkoupení tří domků v řadové zástavbě v Jičínské ulici. Domy byly několik let neobydleny, majitelé domů jejich údržbu přes výzvy stavebního úřadu neprovedli. Hrozilo jejich zřícení. Město rozhodlo domy odkoupit a následně zboutat.

V dubnu letošního roku vydal stavební úřad povolení k odstranění staveb. Bourací práce včetně odvozu sutí provedla firma Židovická, s. r. o., na základě výběrového řízení. Následovalo odstranění domu bývalého železářství, který byl po několik let ve vlastnictví města. Protože pro původní záměr rekonstrukce objektu pro potřeby hasičů a místního hospodářství se nenašly dotační tituly a město ve svém rozpočtu nenašlo prostředky pro rekonstrukci objektu a dům postupně chátral. Vzhledem k havarijnímu stavu budovy rozhodlo zastupitelstvo o jejím odstranění se záměrem následně pozemek prodat. Všechny čtyři domy byly odstraněny v letošním roce. O pozemek po bývalém železářství včetně vedlejších staveb projevil zájem Rybářství Chlumeck nad Cidlinou, a. s., které hodlá na pozemku vystavět vlastní prodejnu a prostor dvora upravit jako manu-

lační plochu. O prodeji probíhají jednání.

Současné město řeší, jak naložit s pozemky po demoliciích tří domků v řadové zástavbě. Vzhledem k tomu, že projekční firma požadovala za územní studii 72 000 Kč a řešila by pouze to, co nám umožňuje územní plán obce, tedy parkovou úpravu, stavební parcely nebo zpevněné plochy, od objednání takové studie jsme ustoupili. Vedení obce navrhuje na pozemky navězt recyklovaný materiál a zhutnit. Takto zpevněný pozemek by se dal využívat jako parkoviště při akcích konaných v prostorách zimního stadionu, případně jako prostor pro trhovce. Pokud se podaří uskutečnit plán revitalizace náměstí, ztratíme místo pro stánkaře v části náměstí u kašny. Protože jsou tyto pozemky v blízkosti náměstí, získali bychom náhradní prostory pro tyto aktivity. Část plochy by mohla být oddělena jako klidová zóna s parkovou úpravou a několika hracími prvky pro děti. V sousedství těchto pozemků stojí další objekt, který by město mělo zájem odkoupit a následně demolovat. Tím by se zájmová plocha zvětšila a zvětšila by se i možnost využití prostor.

Jiří Machula

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno a Knihovna Kopidlno

přejí všem svým návštěvníkům a čtenářům klidné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví, úspěchů a splněných přání.

My máme také přání a tím je, aby se vaše řady i nadále rozrůstaly a zachovali jste nám přízeň nejen v roce 2014, na který pro vás máme již nyní naplánováno několik zajímavých akcí.

A na co můžete těšit?

Kurzy tvoření, beseda se Zdenkou Hamerovou, pasování prvňáčků na čtenáře, březen měsíc čtenářů, pro II. stupeň ZŠ pásmo z názvem „Pojďte s námi do pohádky, projdeme se pamětí...“, velikonoční jarmark, módní přehlídka, výstava národních krojů, kurzy počítače pro seniory, dílničky pro děti i dospělé, autorská čtení, taneční pro dospělé, grilování, pikniky, koncerty a řada dalších a dalších zajímavých programů pro všechny věkové kategorie.

*Těšíme se na setkání
Renata Holubová a Romana Komárková
Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno
a Knihovna Kopidlno*

Pro velký úspěch z výstavy betlémů, připravujeme recept na domácí punč.

Recept na domácí punč

Voňavý symbol svátečního času zahřeje kořením i kapkou alkoholu.

Připravte si: 1 citrón, 1 pomeranč, 2 celé skořice, 13 mililitrů rumu, 140 g cukru krupice, půl litru bílého vína, 4 hřebíčky, půl litru vody a 1 badyán.

Vymačkejte šťávu z citrónu i pomeranče. Smíchejte cukr s vodou a šťávou. Rum nalijte spolu s bílým vínem do hrnce, přidejte koření a uveďte do bodu varu. Nechte trochu zchladnout a vlijte roztok se šťávou a cukrem a opět uveďte do bodu varu. Horký punč se nalévá do předehřátých sklenic, jejichž okraje zdobíme cukrem a plátky citrónu a pomeranče. Tento punč se podává obvykle v době Božího hodů.

KRONIKÁŘI V JIČÍNĚ Seminář kronikářů v Porotním sále zámku v Jičíně měl bohatý program, který pozorně vyslechli i kronikáři z Kopidlenska. Na snímku zleva nová kronikářka Mlýnce Hana Lhotáková, vedle ní kronikář Cholenic Ing. Václav Štěpán. Bylo nám ctí, že s námi u stolu seděli ředitel archivu Mgr. Karel Chutný a kronikářka Jičína Dr. Eva Bílková. Na snímku se už nevešla kronikářka Pševse Jana Čtvrtečková, kronikář Ketně Miloš Sádlo a kronikářka Drahoraze Mgr. BcA. Zdenka Gläserová Lebedová.

(osu)

Sportovní hala slouží hlavně škole? Velký mýtus, ukázaly zkušenosti

Zdá se to být přímo neuvěřitelné, ale už je to čtvrtým rokem, co sportovní hala slouží žákům místní základní školy a sportovcům z Kopidlna a okolí. O provozu haly se tedy již nedá říci, že se jedná o provoz zkušební. Evidenze sportovních aktivit v hale vydává svá první objektivní svědectví o její využitelnosti. A co nám říkají statistické údaje? Nebudeme uvádět dlouhou řadu nudných čísel, jen fakta, která by mohla být pro čtenáře Kopidlenských listů překvapením.

Myslíte si, že největším uživatelem haly je základní škola? Omyl. Sportovní aktivity ško-

vazy. Cvičení je zaměřené spíše na zdravotní cvičení k zachování pružnosti těla, aby nám dobře sloužilo i ve vyšším věku. Cvičení zatím navštěvují jen ženy a očekávají první odvážlivce z mužských řad. Pro děti i dospělé se po prázdninách pokračuje v kroužku LEZENÍ NA HOROLEZECKÉ STĚNĚ. Všechny jmenované sportovní aktivity uvítají i další zájemce včetně úplných nováčků. Přesný rozpis aktivit a více informací najdete na webových stránkách haly www.hala-kopidlna.cz a u správce haly. V roce 2013 si celkem 96 hodin v areálu soukromě zarezovali

láků v rámci tělesné výchovy a sportování veřejnosti jsou přibližně ve stejném poměru. Toto sdělení vyvrací mýtus, že se hala stavěla hlavně pro potřeby tělocviku základní školy, že veřejnost stejně nesportuje. Na těchto údajích je vidět, že mnoha lidem záleží na utužování si svého zdraví. Při rozborech využívání objektu jednotlivými sportovními aktivitami veřejností jednoznačně vede fotbal. Ať už fotbal organizovaný nebo rekreační kopaná. Sálavá kopaná zaujímá z celkově „odcvičených“ mimoškolních hodin téměř polovinu. Z ostatních druhů sportů, které využívají některou ze sportovních prostor haly pravidelně alespoň jednou za týden, patří ZUMBA DĚTÍ, POWER JÓGA, JÓGA. Dříve, a dokonce s počtem hodin hned za fotbalisty, halu hodně využívaly k trénování mažoretky. Je velikou škodou, že po ukončení povinné školní docházky většina děvčat z tohoto kroužku se nenašly v dostatečném počtu další zájemkyně z mladších ročníků, ani z řad těch nejmenších, a kroužek tak zanikl. Z nově zahájených pravidelných sportovních aktivit po prázdninách se ženy mohou každý týden těšit na POSILOVÁNÍ ZPŮSOBEM KRUHOVÉHO TRÉNINKU (několik posilovacích stanovišť, které se během hodiny střídají), rytmický BODYSTYLING, který je zaměřen na tvarování břicha, stehna a hýždí, a opětovně zahájenou ZUMBU ŽEN. Pro seniory hala nově pořádá „CVIČME SPOLEČNĚ“. V pomalejším tempu si ženy i muži mohou procvičit klouby, posílit svaly a protáhnout

zájemci o sportování v uzavřené skupině. Téměř polovina z těchto hodin byla využita ke hraní badmintonu, který se nově zařadil mezi sporty využívající halu a jehož obliba mezi milovníky pohybu stoupá. Nově zakoupený pingpongový stůl v sále č. 1 využívají k trénování stolního tenisu převážně děti a posloužil jim k 24 hodinám hry.

Ve sportovní hale jsou tedy zastoupeny různé možnosti sportovního využití pro všechny věkové kategorie. Zájemcům se nabízí cvičení jak v pomalém tempu, tak i svižnějším, posilování i tanec, jen si vybrat. Od 25 let začíná organismus stárnout a jen na nás záleží, jak se budeme v pokročilejším věku cítit. O své tělo musíme pečovat stejně, jako pečujeme o své auto nebo drahé boty. Jak se budeme o své tělo starat, tak dobře a dlouho nám bude sloužit. Proto přistupujme aktivně k péči o sebe samé. Pohyb je neoddelitelnou součástí života. Svalová paměť je 2 až 3 dny, z toho vyplývá, že pohyb zaměřený na dobrou funkci těla máme mít třikrát do týdne a alespoň 30 minut. Pracovní činnost cvičení nenahradí, ta je pouze jednostranným zatěžováním těla a je nutno ji kompenzovat. O práci u psacích stolů ani nemluvě. Dlouhodobé sezení je přímo pohromou, která se později vymstí. Pohybem se rozumí i rychlejší procházka, jízda na kole nebo návštěva plaveckého bazénu. Najdeme si na sebe čas a NEBUĐME K SOBĚ LHOSTEJNÍ.

J. Kymličková, správce haly

Drakiáda s novou soutěží

Druhý ročník kopidlenské Drakiády proběhl v neděli 13. října na kopci u autoklubu. Soutěžního klání se v letošním roce zúčastnilo 22 draků a dráček, bohužel jako v loňském roce jen minimum jich bylo domácí výroby. Dva „domácí draci“ získali ocenění – usměvavý sympaťák Marušky Vítové a párátkový minidráček Denisky Janičové. Soutěž o největšího draka vyhrál Ondra Rozsypal, jehož drak připomínal spíše rogallo – také dalo jeho rodičům dost práce, než ho vyprostili ze stromu, kde při startovacím manévru uvázl. Největším vytrvalcem se ukázal být drak malé Laurinky, který vesele poletoval prakticky po celou drakiádu. Protože se letos sešlo hodně draků s dlouhými ocasy, vyhlásili pořadatelé ještě navíc soutěž o nejdelší drací ocásek. Po přeměření z ní vyšel vítězný drak Honzíka Zajíce.

Všechny děti dostaly spoustu sladkostí, vítězové soutěží si navíc odnesli diplom a plyšového draka. Rodiče i děti se mohli občerstvit ve stánku, který zajistil Autoklub Kopidlna. Letošní Drakiádu si myslím užily jak děti, tak jejich rodiče i pořadatelé, hlavně díky počasí, které se opět parádně vydařilo.

(JaN)

Mikuláš začaroval stromeček

Ve čtvrtek 5. prosince v 17 hodin odpoledne zažilo kopidlenské náměstí přímo nebeskou návštěvu, malým i větším dětem – a bylo jich dohromady ke sto dvaceti – přišli nadělovat sladkosti a pomeranče Mikuláš s andělem, za pekelné mocnosti se dostavil skoro opravdový čert, který přinesl čertovské svítící náramky. Před nadílkou ale samozřejmě děti tancovaly, některé i zpívaly nebo přednášely básničky. Všichni si dokonce mohli poslechnout koledu v podání malé flétnistky.

Jako každý rok Mikuláš začaroval stromeček, aby se rozsvítil, a rodiče si po nadílce pod ním mohli vyfotit své děti s celou mikulášskou družinou.

Kulturní komise, která tuto akci pořádala, děkuje za spolupráci kopidlenskému sboru dobrovolných hasičů, základní škole za uvaření čaje a zapůjčení várnic a odboru místního hospodářství městského úřadu.

(JaN)

Park Mirakulum byl pro děti i rodiče velkým zážitkem

V sobotu 5. října se vypravila skupina 43 kopidlenských dětí s rodiči na celodenní zájezd do dětského zábavně-naučného parku Mirakulum v Milovicích u Nymburka, který uspořádala kulturní komise města. Přestože předchozí týden bylo chladno a zataženo, ráno jako na objednávku vysvitlo sluníčko a dělalo nám společnost celý den. Děti i rodiče si mohli vyzkoušet svou zručnost na opičích dráhách nebo chůdách, děti se vyřádily na různých houpadlech a prolé-

zadlech. Velkým zážitkem také byl kontakt se zvířátky v minizoo nebo jízda v bojovém vozidle pěchoty. Největší atrakcí ale asi byl pro všechny veliký prolézací hrad s toboganem a podzemním bludištěm, kde děti využily baterky, které dostaly od pořadatelů při nástupu do autobusu. Cestou domů jsme se všichni v autobuse shodli, že jeden den byl na všechny atrakce, které park nabízí, málo – snad si tedy zájezd zopakujeme v příštím roce znovu.

(JaN)

Rodák s hlubokým vztahem ke Kopidlnu

Prof. MUDr. Josef Donát, DrSc.

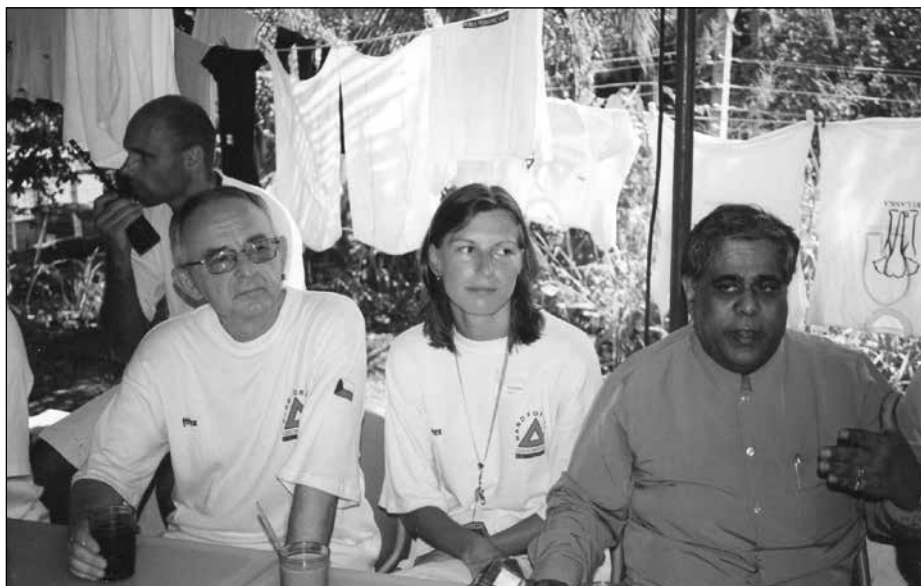
Prof. MUDr. Josef Donát, DrSc., se narodil 7. 9. 1942 v Kopidlně. Tam navštěvoval i základní školu. Středoškolské studium úspěšně ukončil maturitou na dnešním Lepařově gymnáziu v Jičíně v r. 1959. Poté studoval na Lékařské fakultě Univerzity Karlovy v Hradci Králové. Lékařskou dráhu po promoci v r. 1966 zahajoval na chirurgickém oddělení nemocnice v Chrudimi. V únoru 1968 se vrátil do Hradce Králové, kde působil na gynekologicko-porodnické klinice fakultní nemocnice do března 2005. Jako hlavní se však rozvíjela jeho vědecká a pedagogická kariéra na Lékařské fakultě UK v HK, kde dosáhl vědecké hodnosti doktora věd a vědecko-pedagogické hodnosti docenta.

Působení na gynekologicko-porodnické klinice bylo přerušeno jeho významnými zahraničními aktivitami.

Od r. 2005 působí na porodnicko-gynekologické klinice pardubické krajské nemocnice. V letech 2005–2011 byl odborným garantem výuky porodních asistentek na Fakultě zdravotnických studií Univerzity Pardubice.

Se svou manželkou MUDr. Norou Donátovou zřídili a vedou privátní gynekologickou ordinaci v Hradci Králové, která se vedle gynekologické a porodnické ambulantní péče věnuje i problematice klimakteria.

Prof. Donát se specializuje na problematiku klimakteria, menopauzy a osteoporózy. Ve svém oboru je mezinárodně uznávanou autoritou. O tom svědčí jeho významná činnost v České gynekologické a porodnic-

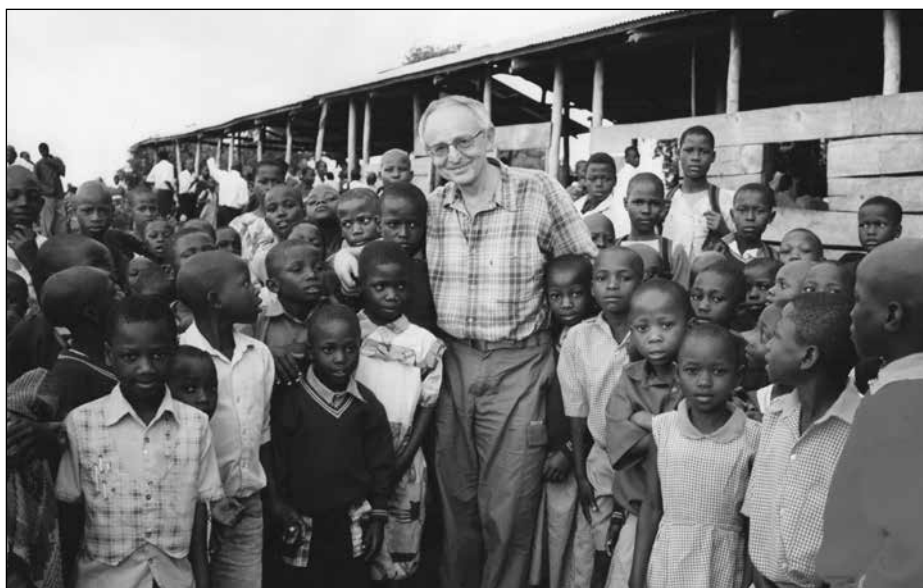
Srí Lanka: S ministrem zdravotnictví Srí Lanky v české polní nemocnici v Galle, leden 2005.

ké společnosti České lékařské společnosti Jana Evangelisty Purkyně. Je zakladatelem a předsedou České menopauzální a andropauzální společnosti ČLS JEP. Deset let (1995–2005) byl též šéfredaktorem jejího odborného časopisu Klimakteriální medicína. Řadu let byl i členem výboru Společnosti pro metabolická onemocnění skeletu České lékařské společnosti J. E. Purkyně a členem redakční rady časopisu Osteologický bulletin. Na mezinárodním poli je členem Me-

zinárodní menopauzální společnosti a Severoamerické menopauzální společnosti. Přispívá do řady odborných časopisů, jako jsou Interní medicína pro praxi, Urologie pro praxi, Praktická gynekologie, Medicína pro promoci, Postgraduální medicína, Časopis lékařů českých a Lékařské listy Zdravotnických novin.

Uveřejnil dlouhou řadu vědeckých studií a článků a napsal několik monografií. Uvedme alespoň „Klinické aspekty klimakteria a postmenopauzy“ (1987), „Přechod v životě ženy“ (1989), „Hormonální substituční terapie“ (1999), „Perimenopauza: menopauzální přechod v klinické praxi“ (2001), „Postmenopauza: estrogenní deficit v klinické praxi“ (2003), „Fytoestrogeny: rostlinné hormony v klimakteriu“ (2006). Jako poslední napsal publikaci „Urgentní porodnictví pro rozvojové země“, v angličtině pod názvem „Handbook of obstetrics for health care workers in developing countries“ (2009).

Jeho mimořádný smysl pro využití nejnovějších badatelských výsledků v praxi se uplatňuje i vydáváním populárněvědeckých publikací, z nichž jsou ženám známy zvláště „Klimakterium: průvodce ženy přechodem“ (1994) či „Klimakterium“ (v edici Radí vám lékař – 2000). Spolu s manželkou napsali učebnici sexuologie pro základní a střední školy, která vyšla ve čtyřech vydáních jako „Důvěrně a otevřeně pro chlapce a děvčata“

Uganda: Mezi dětmi před školou v Katete, březen 2004.

pokračování ze strany 8

(1993) a „Důvěrně a otevřeně o sexualitě“ (1996, 1998 a 2007).

Kromě rozsáhlé vědecké činnosti a lékařské praxe se MUDr. Donát stal známým i svými náročnými – a dlužno říci – i odvážnými zahraničními aktivitami. V r. 2004 se spolu s MUDr. J. Kastřánkem a dr. Krouželovou rozhodli, že vyhoví žádosti Ministerstva zahraničí Srí Lanky a v součinnosti s humanitární organizací Hand for Help vybudují a po tři měsíce budou provozovat v části Srí Lanky, postižené rozsáhlou přírodní katastrofou – přílivovou vlnou tsunami – porodnické a gynekologické pracoviště, které nahradí zničenou nemocnici.

To byl jistě nesnadný úkol. Avšak mnohem těžší dr. Donáta teprve čekal.

Jak sám vzpomíná, na počátku byl chlapecký sen o Africe, o které se dovídal z cestopisů E. Holuba, Hanzelky a Zikmunda a později z knih o lékaři Albertu Schweitzerovi. Vlastní cesty do Afriky dále posilovaly jeho zájem o tento kontinent. Byly již také vědomě spojovány s lékařským povoláním.

Silným impulzem pro rozhodnutí angažovat se v rovníkové Africe bylo rozšíření projektu Arcidiecézní charity Praha „Adopce dětí na dálku“ do Ugandy a zpráva o otevření české školy v Kikube.

Rozhodnutí o vybudování nemocnice v ugandském Buikwe předcházely rozsáhlé a pečlivé přípravě. Nejprve bylo nutné shromáždit zkušenosti z existujících nemocnic v tropech. Teprve poté se začal (v r. 2004) rozvíjet těžko představitelnými obtížemi provázený proces budování nemocnice, která měla nejen zmírnit neutěšený zdravotní stav obyvatel, ale též vychovávat zdravotnický personál, hlavně porodní asistentky, a v neposlední řadě napomáhat výzkumu

Uganda: Na stavbě česko-ugandské nemocnice v Buikwe, srpen 2005.

tropických chorob.

Dr. Donát musel řešit nesnadné problémy financování, praktické otázky stavební, získávání personálu a otázky jeho kvalifikace a sociálního zabezpečení, vybavení přístroji, materiálem a léky a další.

Složitě problémy, vznikající při prosazování i při uskutečňování projektu, vylíčil dr. Donát ve své pozoruhodné knize „Uganda: velký příběh malé nemocnice“ z r. 2006.

Přes všechny obtíže byla nemocnice slavnostně otevřena 7. května 2006 za účasti představitelů katolické církve a státních institucí Ugandy a České republiky. Dílo vysvětil kardinál Miloslav Vlk.

Nemocnice v Buikwe stále funguje a zabezpečuje základní zdravotní péči o obyvatele. Potýká se ovšem i nyní se značnými

problémy a má ještě daleko k naplnění náročných cílů a představ dr. Donáta. Nepodařilo se plně realizovat jeho program na snížení mateřské úmrtnosti v Ugandě.

Pro prof. Donáta je příznačný silný citový vztah k rodnému kraji, umocňovaný živým vědomím rodové sounáležitosti. Je známo, že se s hrdostí hlásí ke svým předkům, žijícím na Libáňsku. S obdivem připomíná svého strýce, vynikajícího a i v cizině ceněného lékaře, prof. MUDr. Vladimíra Jandu, DrSc. Neméně hluboký niterný vztah má prof. Donát ke Kopidlnu, s nímž udržuje stále styky. Zajímá se o jeho rozvoj, zvláště o místní kulturní život. Sám k jeho obohacení přispívá poutavými přednáškami a besedami s občany, s členy Českého červeného kříže i jinak.

Karel Štefek

Uganda: S dcerou pastora v Kikube, březen 2004.

Uganda: V areálu česko-ugandské nemocnice v Buikwe, srpen 2005.

Poděkování Suchoradských za srdečné pocty

Lidský život přináší občas nečekané změny. Jedna z nich potkala i nás. Zdravotními problémy a dalšími okolnostmi jsme byli přinuceni po 45 letech opustit kraj, který jsme milovali, domeček, který jsme si zařídili, sousedy a přátele, se kterými jsme si rozuměli. Nebylo to pro nás lehké. Hmotné statky jsme museli z většího zlikvidovat, protože pro ně nebylo v novém bytečku místo. Ale to nebylo zdaleka to nejtěžší, co jsme museli podstoupit. Nejtěžší bylo rozloučit se se vzpomínkami, které se vázaly na náš život v Mlýnci a okolních místech, kde jsme jako učitelé působili a která jsme na četných cyklistických cestách tak rádi navštěvovali.

Abych alespoň krátce připomněl naše nejsilnější zážitky, tak to jistě na prvním

místě byly vzpomínky spojené s aktivitami se žáky. Určitě nám nikdy z mysli nevymizí vítězství našich šachových svěřenců na Turnaji o pohár SRPŠ v roce 1973, hraném v kopidlenské sokolovně. Dočkali jsme se tam uznání své práce dodnes ochraňovanou kopií hlavní ceny, kterou pro nás vyrobil tatínek jednoho z našich svěřenců, truhlář pan Růžička. Nebo udělení Jivínského Štefana v roce 2008, který s námi v dřevěné podobě a s podpisem účastníka slavnosti Zdeňka Svěráka cestoval rovněž do nového domova v Hradci. A co třeba návštěva legendárního Jaroslava Zaviačiče v Kopidlně a exhibice mistryně světa v psaní na klávesnici ing. Heleny Matouškové v kopidlenské škole v roce 2006? Nebo zajištění krajského finále Zlaté včely v nové

jídelně školy, za účasti mladých adeptů včelaření z celého kraje, mezi kterými se ti naši vůbec neztratili. Trvalé vzpomínky vyvolává mlýnecká knihovna a její věrní čtenáři. Není možné zapomenout na vůbec první čtenářku obnovené knihovny v roce 1970, paní Jarmilu Válkovou, nebo na věrnou čtenářku, se kterou jsme se loučili při našem odchodu, paní Marii Špicarovou. Vzpomínky se vynořují jedna za druhou a nemají konce...

Určitě nikdy do smrti nezapomeneme na rozloučení, které pro nás v novém kulturním a vzdělávacím centru připravilo město Kopidlno. Tolik slov uznání a projevů úcty a přátelství jsme v tak koncentrované podobě nikdy v životě neslyšeli. Bylo to pro nás velké překvapení a cítili jsme se mezi všemi přítomnými dojatí a tak trochu i zaskočení. Opravdu jsme si zasloužili za svoji práci takové pocty? A to nebyl ještě zdaleka konec. Podobným způsobem nás překvapili naši sousedé z Mlýnce, kteří před naším odchodem z obce připravili zcela spontánně a z vlastní iniciativy setkání s občerstvením. Po celý podvečer panovala v kulturní místnosti bývalé školy v Mlýnci neuvěřitelně přátelská atmosféra, plná vzpomínání s mnoha slovy díky, za která jsme velmi vděční a moc si jich oba považujeme. Byla to pro nás v situaci, která pro nás nebyla nijak lehká, neobyčejná vzpruha. Uvědomili jsme si, že nebyť našeho náhlého odchodu do Hradce, tak bychom se o takové přízni a uznání k nám chovaným a vztahu lidí kolem nás nikdy nedověděli.

Chceme svým sousedům a přátelům v Mlýnci a okolí touto cestou poděkovat za nečekaný, ale hluboký životní zážitek. Městu Kopidlno za skvělý nápad poslat nás na dárkový pobyt ve Studánce, kde jsme měli v krásném přírodním prostředí letošního podzimu dost času vzpomínat a připomínat si všechno krásné, co jsme v Mlýnci a celém tom krásném kraji za léta působení prožili.

Dnes už v našem domečku bydlí noví majitelé, o včelky se stará soused Jirka Jampílek a naše slepičky běhají po jiném dvoře. Je to tak správné, všechno má mít svůj začátek i svůj konec. Naším novým začátkem je náš útulný byteček v bytovém domě blízko hradeckého nádraží, jen kousek od dopravního terminálu, který nás spojuje se světem a po necelých dvou hodinách jízdy nás dokáže spojit s místem a lidmi, se kterými jsme tolik let žili a museli se s nimi rozloučit. Do Kopidlna se budeme vždy rádi vracet a moc nás těší pozvání a nabídky k návštěvám. Na oplátku i my přivítáme v Hradci každého, kdo bude mít zájem s námi chvíli posedět a zavzpomínat...

Hradec Králové 1. prosince 2013
Jaroslava a Oldřich Suchoradský

Vážený občane, dovolte, abychom Vás pozvali na

Reprezentační ples města KOPIDLNA

V SOBOTU 25. 01. 2014
Sokolovna Kopidlno

20:00 Zahájení plesu starostkou města
Hanou Masákovou

20:30 Hudební produkce

22:00 Latinsko - americké tance

22:30 Hudební produkce

24:00 Půlnoční přestávka

2:00 Závěr plesu

BOHATÁ TOMBOLA

K tanci a poslechu hraje HS STYL
z Lomnice nad Popelkou

Občerstvení zajištěno
VSTUPNÉ 100 Kč

Po strništi bos

**Nová kniha vzpomínek
z Kopidlna Zdeňka Svěráka**

Nejen rodáky, ale každého, kdo má ke Kopidlnu nějaký vztah, jistě osloví nejnovější kniha spisovatele, herce a scenáristy, čestného občana našeho města Zdeňka Svěráka, kterou vydal pod poetickým názvem *Po strništi bos*.

V milém vyprávění složeném ze vzpomínek na dva roky dětství uprostřed války, které prožil v našem městě, má čtenář pocit, že se vrací do svého vlastního mládí a mnohé z popsanych příhod prožil on sám.

K vydané knížce jsme položili tři otázky panu Zdeňku Svěrákovi, který nám na ně pro Kopidlenské listy ochotně odpovídal.

KL: Proč se právě toto poměrně krátké období vašeho života stalo pro vás tak významným, že jste o něm napsal vzpomínkovou knížku?

Poslední roky druhé světové války, které jsem jako kluk prožil v Kopidlně, se mi zaryly do mysli tak silně, že si dodnes pamatuji tolik detailů, že se tomu divím. Zřejmě to bylo tím, že jsem byl jako pražský kluk v citlivém a vnímavém věku přesazen do nového prostředí, kde na mě čekali noví kamarádi, neznámá zvířata a záhady, kterým bylo třeba přijít na kloub. To všechno v ponuré době Protektorátu.

KL: Jaké máte pocity ze současného Kopidlna, které jste před pěti lety při udělení čestného občanství navštívil nebo jím projíždíte cestou z Prahy na Krkonoše?

Když si mám vybrat cestu do Krkonoš, volím kopidlenskou trasu. Městem projíždím pomalu, aby vzpomínky měly čas na vynoření. Mrzelo mě to nadzemní potrubí, které ho prošívalo. Ještě tam straší? Sleduju místní dění v Kopidlenských listech, které mi chodí, a vypadá to, že se tam občané nenudí.

KL: Proč v knížce neuvádíte plné jméno našeho městečka, když jiná okolní místa v knize neměníte (Cholnice, Rožďalovice, ...)?

Váhal jsem, ale pak jsem zvolil jméno Kalvařov (podle vrchu Kalvárie), abych se vyhnul námitkám, že ne všechno, co v knížce je, se stalo tak, jak to líčím.

Myslíme si, že knížka Zdeňka Svěráka Po strništi bos by měla zdobit knihovnu každého, kdo má s Kopidlnem něco společného. Je to zároveň ten nejlepší tip na hřejivě milý vánoční dárek pro vaše blízké. Nejen pro ty starší, ale určitě osloví i tu nejmladší generaci. Tato jedinečná knížka je totiž určena opravdu všem. (osu)

Země bledulek zavedla posluchače do světa nemocných dětí

Svoji nově vydanou knihu *Země bledulek* představila Ilona Pluhařová publiku při autorském čtení 9. října 2013 v kulturním a vzdělávacím centru v Kopidlně. Mnozí z posluchačů, kteří se k této události sešli, tak poprvé slyšeli, co vzniku knihy předcházelo a jak se autorka v textu vypořádávala s vlastními vzpomínkami. Jak sama říká, v některých chvílích během několikaleté práce nechybělo mnoho k tomu, aby téma zcela zavrhl. Vždy se ale našli lidé v jejím okolí, kteří jí to vymluvili. Největším dílem patrně její kolegyně, která se řízením osudu vydání knížky už nedočkala.

Ačkoli by se podle názvu *Země bledulek* mohlo zdát, že knížka navazuje na předchozí pohádkové příběhy o skřítku Stulíkovi a víle Silence, autorka se tentokrát pustila do vážnějšího tématu z nemocničního prostředí.

Dějštěm příběhu je hematologické oddělení fakultní nemocnice, kde se dlouhodobě léčí děti se závažnými a často i smrtelnými onemocněními krve. Knižní novinka popisuje ale události i z pohledu personálu nemocnice a všíhá si, co se odehrává v rodinách nemocných.

Sama autorka knihu označuje jako vcelku humorný či pozitivní příběh z neveselého prostředí. Vedle vážných epizod souvisejících s nemocí zažívají hrdinové i spoustu legrace, tropí běžné rošťárny, prožívají lásky a nepřestávají být dětmi i přes svůj těžký úděl. Někdy jim nemoc pomůže i k vyřešení problematických vztahů k vrstevníkům nebo rodičům.

„Knižka ukazuje, že vliv nemoci na lidský život nemusí být nutně negativní. Mým

cílem bylo ukázat, že se někdy může díky nemoci obrátit lepším směrem,” vysvětluje Ilona Pluhařová, která předtím, než se vydala na dráhu učitelky, právě na hematologii pracovala.

Ilona Pluhařová je známa nejen jako autorka pohádkových knížek, ale má za sebou i několik historických prací. Obojí hodlá skloubit v dalším titulu, který nyní chystá jako svůj příští počín. „Tentokrát jsem si na sebe vymyslela historický román pro děti, základní konstrukce je hotová a teď předpokládám, že si s ní budu rok dva pohrávat. Půjde o osudy Valdštejna na Jičínsku a v dalších destinacích, kde se pohyboval.“ (kl)

O investicích a dotacích v retrospektivě s Josefem Tábořským a Romanem Novákem

Protože lidé obecně mají trochu krátkou paměť a často ve městě slyším stesky, že se „nic nedělo, neděje ani dít nebude“, rozhodla jsem se pohovořit si o nelehkých začátcích a průběhu investičních akcí v Kopidlně s těmi, kteří stáli u zrodu většiny z nich – bývalým starostou Ing. Josefem Tábořským a bývalým místostarostou Romanem Novákem.

KL: Pokud si dobře pamatují – první investiční akcí, kterou jste ve městě s podporou dotace pomohli rozjet, byla plynofikace našeho města.

J. Tábořský: Ano, od roku 2003 zastupitelstvo realizovalo záměr plynofikace města, dotaci se nám podařilo získat od Státního fondu životního prostředí ve výši téměř 10 milionů korun a stavební fáze byla ukončena o rok později.

R. Novák: Plynofikace města byla nezbytná nejen kvůli pozitivnímu dopadu na životní prostředí, ale i případnému vstupu investora s podnikatelským záměrem, který by umožnil vytvoření nových pracovních míst.

J. Tábořský: Nebylo sice jednoduché vytvořit dostatek přípojek pro splnění podmínek dotace, ovšem nakonec vyhodnocení celé akce dopadlo velmi dobře.

KL: Jakou akci pokládáte za nejdůležitější pro rozvoj města?

J. Tábořský: Z hlediska výše podpory a investiční náročnosti se jedná bezpochyby o výstavbu čistírny odpadních vod. Z pohledu významu pro budoucnost města a vzdělanost občanů bych vyzvedl rekonstrukci základní školy s výstavbou sportovní haly.

KL: Jistě není snadné přesvědčit poskytovatele dotací – ať už z Evropské unie nebo ze státního rozpočtu – aby přidělil podporu právě městečku Kopidlnu. Jak jste to dokázali?

J. Tábořský: Bez podpory silného politického subjektu bychom naše plány na revitalizaci města velmi těžko prosazovali. Kvalitně připravené zásadní projekty rozvoje města jsme vzhledem k příslušnosti k sociální demokracii mohli konzultovat s odborníky na odpovědných úřadech a s poslanci z našeho kraje, kteří nám ochotně vycházeli vstříc.

R. Novák: Pro rekonstrukci jídelny základní školy se nám podařilo získat státní dotaci ve výši 15 milionů korun s laskavou pomocí paní poslankyně Ivy Šedivé, na druhou část – výstavbu odborných učeben nových tříd nad jídelnou – nás vyslyšela paní poslankyně Hana Organíková a město dostalo státní dotaci 10 milionů korun. Obě jsou sociální demokratky. Podporu nám svého času dvojí návštěvou vyjádřil i bývalý premiér Paroubek a několik ministrů za ČSSD.

J. Tábořský: Bez úspěchu v komunálních a krajských volbách bychom těžko prosazovali své další poměrně nákladné projekty, například rekonstrukci muzea na KVC a výstavbu sportovní haly. Bez solidních dotací ve výši min. 80

Senátor a krajský radní Josef Tábořský (vlevo) dodnes zasedá v zastupitelstvu města Kopidlna. Roman Novák je v současnosti členem kulturní komise, na snímku zachycen při organizování soutěže během Kopidlenských slavností.

až 90 % bychom jen z rozpočtu města nemohli k velkým projektům vůbec přistoupit.

KL: Právě rekonstrukce KVC vyznívala trochu kontroverzně. Někteří občané poukazovali na potřebu jiných investic ve městě – například revitalizaci náměstí nebo opravu hlavní budovy ZŠ.

J. Tábořský: Zastupitelé jsou limitováni výší vlastního rozpočtu pro případnou spoluúcast na dotacích, ale především možnost využití konkrétního dotačního titulu v daném programovém období. Například na muzeum bylo reálné v daném období využít podpory informačních center a kulturně-vzdělávacích zařízení. Budova byla ve špatném technickém stavu, a přesto že byl v roce 2008 předán na kraj kompletní projekt a došlo i ke schválení dotace ve stejném roce – vlastní realizace se z technických důvodů protáhla na další 4 roky. Tuto náročnou stavební fázi měl již na svých bedrech místostarosta Šimůnek.

KL: Ve vašem funkčním období byly zahájeny přípravné práce na vybudování čistírny odpadních vod pro Kopidlnu. Přibližte prosím čtenářům, jak obtížné bylo získat takřka 100% dotaci pro tento projekt.

J. Tábořský: Uvědomovali jsme si, o jak náročný projekt se jedná, a navázali jsme úzkou spolupráci se státní firmou Technoexport. Více než rok trvala příprava akce a poté jsme reagovali na zveřejněnou výzvu. Technické a jiné potíže spojené i s problémy na straně poskytovatele dotace – tedy SFŽP – nám oddálily realizaci čistírny o několik let. Od roku 2008 byl dohledem nad zdárným dokončením stavby pověřen tehdy nový místostarosta Václav Šimůnek, který při dokončení projektu odvedl velký kus práce. Slavnostní otevření ČOV proběhlo letos v září.

R. Novák: Jednalo se o desítky náročných jednání, kdy jsme litali jako horký brambor mezi fondem životního prostředí, partnerskou firmou, případným provozovatelem ČOV a všemi

aktuálními veličinami, které byly s to pomoci na dotaci dosáhnout.

KL: Jaké další investiční akce byste mohli zmínit, ať už jejich realizace proběhla s využitím dotací, nebo bez nich?

J. Tábořský: Mohu uvést například rekonstrukci druhého podlaží v budově čp. 90 na náměstí. Opět ve spolupráci se sociálnědemokratickými poslanci nám bylo umožněno čerpat čtyři a půl milionu korun dotace z Fondu rozvoje bydlení, a tak vzniklo několik malometrážních bytů určených především pro sociálně slabší občany a jako startovací byty pro mladé spoluobčany.

R. Novák: Za zmínku určitě stojí výstavba vodovodních řadů v Drahorazi a Pševsi.

J. Tábořský: Vždy jsme dbali nejen na rozvoj města, ale i jeho částí. Finanční podporu pro tyto akce se nám podařilo vyjednat na ministerstvu zemědělství a z rozpočtu Královéhradeckého kraje.

KL: Co byste řekli závěrem?

J. Tábořský: Chtěl bych ještě ocenit dobrou spolupráci s Královéhradeckým krajem, který pomáhal v dalších investičních akcích jako např. nástupišť a přilehlé komunikace na vlakovém nádraží, kde nás podpořil částkou 700 tis. Kč, a v poslední době na základě žádosti paní starostky Ing. Hany Masákové podpořil investiční dotací více než 1 mil. Kč výstavbu vodovodu (žádost na kanalizaci je v pořadí) v nové bytové zóně a další. Nyní je nutné se začít připravovat na nové programové období EU v letech 2014–2020 s důrazem na projekty jako celková rekonstrukce ZŠ a MŠ, revitalizace náměstí, rekonstrukce místních komunikací, pokračovat v rozvoji vodovodního a kanalizačního řadu v našich obcích a zaměřit se na řadu dalších potřebných a efektivních projektů.

S bývalými představiteli města v letech 2003–2008 starostou Ing. Josefem Tábořským a místostarostou Romanem Novákem rozmlouvala Jarmila Nováková

Dlouhá zima připravila včelařům starosti

Rok 2013 bude včelaři vzpomínán se smíšenými pocity. Výsledky snahy včelařů a jimi chovaných včel byly místo od místa diametrálně odlišné. Stalo se tak v důsledku rozmarů letošního nestálého počasí.

Zima nebyla sice krutá, ale velmi dlouhá. Ještě v polovině dubna byly teploty tak nízké, že včely stále zimovaly a nelétaly, ale ani neplodovaly novou generaci. Když se konečně v květnu oteplilo, bylo už pro rozvoj včelstev příliš pozdě. Jarně rozkvetlá příroda

Pekárkův včelín na Ledkovách v roce 1937. Na snímku je pan František Pekárek s dcerou Alenou, později provdanou do Libáně jako Sítňá.

zastihla včelstva nepřipravená a slabá, a proto nedokázala dostatečně využít jarní nabídku květů. Prosadila se pouze včelstva silná, která se však rychle vyrojila, protože po několika dnech tepla přišla opět zima a déšť a včely nemohly pracovat. Z těchto důvodů první med vůbec nebyl, a pokud byl, tak ho roje z úlů odnesly.

Když včelstva přišla konečně do síly, nebylo už za čím létat. Rozkvetlé lípy nestačily nahradit výpadky nektaru. V teplých letních dnech se někde sice objevila medovice, která přišla poměrně nečekaně druhý rok po sobě a včelařům trochu zlepšila náladu. I tady se našla místa, kde se tato snůška přeměnila v „cementový“ med, který se z plástů vůbec nedal vytočit. Letos se tento včelám nedobytný med objevil na většině území republiky a nevyhnul se ani nám. Naštěstí přišla záchrana v podobě nečekané snůšky v pozdním létě. Kde byla na polích slunečnice, kvetl jetel a vojtěška, tam se objevila vydatná pozdní snůška. Nepravidelné rozložení podzimní snůšky, ovlivněné rozložením květů na polích, dalo vzniknout velkým rozdílům v medném výnosu mezi jednotlivými obcemi i včelaři. Tam, kde měly včely pastvu, byla podzimní snůška na některých místech dokonce rekordní. Jinde, kde kvetoucí rostliny na polích nebyly, nebyl med žádný.

Včelaři Kopidlno a okolí pokračovali ve svých společenských i odborných aktivitách. V únoru zorganizovali v sokolovně v Kopidlně, spolu se Zahradnickou školou v Kopidlně, svůj další včelařský ples. V červ-

nu se po desáté za sebou uskutečnil, za organizační zodpovědnosti našich včelařů, velmi úspěšný Okresní včelařský den v Židovicích, s návštěvou včelařů z širokého okolí a dvěma přednáškami MUDr. Radka Hubače z Pardubic. Naši včelaři nechyběli ani letos na Kopidlenském kvítku, díky příteli Františku Smolíkovi a jeho dceři Anetě z Vršců. Úspěšně i letos pracoval včelařský kroužek na ZŠ a MŠ v Běcharech, kde vydatně s odbornou výukou pomáhal přítel Josef Maxa

Jirka Jampílek diskutuje s jedním z nejlepších současných včelařů, přítelem Miroslavem Sedláčkem z Bučovic, který v lednu 2013 přijel přednášet včelařům Jičínska do Mlázovic.

z naší organizace. Všechny tyto aktivity se podařilo zajistit díky vytrvalé práci a ochotě včelařů, ale i podpoře z grantu města Kopidlno.

23. listopadu 2013 proběhla v KVC Kopidlno podzimní členská schůze, na které byly vyplaceny dotace na opylování rostlin. Byl zvolen nový jednatel př. Vladimír Hábl z Ledkov, který vystřídal odcházejícího př. O. Suchoradského. Mladí včelaři z kroužku v Běcharech o týden později předváděli úspěšně své umění tvorby odlévání voskových figurek na vánočním jarmarku v KVC, pod vedením přítele Josefa Maxy.

Včelaři jsou v Kopidlně velmi aktivním spolkem. Jsou úspěšní nejen při péči o své včely, při propagaci a prodeji včelích produktů, ale snaží se přispět společenskému životu města. (osu)

Předseda kopidlenských včelařů přítel Toník Erben s místopředsedou včelařského svazu přítelem Vlastou Dlabem na včelařském dni v Židovicích v červnu 2013.

Recepty

Jak o Vánocích odlehčit jídelníček

Protože o Vánocích a na konci roku si užijeme sladkých a těžkých jídel až až, nabízíme vám několik receptů na lehčí pokrmy a saláty.

Salát z červeného zelí s ořechy

Malá hlávka červeného zelí, 2 lžíce másla nebo olivového oleje, 1 žlutá paprika, 1 cibule, malý hlávkový salát, 4 lžíce vinného octa, sůl, pepř, 5 lžic oleje, hrst vlašských ořechů

Ze zelí vykrájíme košťál a listy nakrájíme nebo nastrouháme na tenké nudličky, které asi 10 minut podusíme na másle nebo oleji a necháme vychladnout. Papriku a cibuli nakrájíme na jemné nudličky, omyté hlávkový salát natrháme na malé kousky. Ocet, sůl, pepř a olej umícháme na krémovou zálivku a smícháme se zeleninou, necháme v chladu uležet asi půl hodiny a před podáváním posypeme nasekanými vlašskými ořechy a podáváme s tmavým chlebem jako lehkou večeři.

Hrušky s nivou

4 zralé hrušky, 4 lžíce citrónové šťávy, 2 lžíce meruňkové zavařeniny, 4 plátky nivy, máslo

Oloupané hrušky podélně rozkrojíme a zbavíme jádřinců. Pokapeme je citrónovou šťávou, aby nezžhněly, rozložíme je do zapékací mísy, do důlku po jádřinci dáme zavařeninu, navrch položíme nivu a vločky másla a asi 10 minut zapékáme v troubě nebo grilu. Podáváme se světlým lehce opečeným toustem.

Špagety s tuňákem

1 balíček špaget, 2 malé konzervy tuňáka v oleji, 1 cibule, 2 stroužky česneku, 2 lžíce oleje, lžička bazalky, 1 konzerva loupáných rajčat, sůl, pepř

Tuňákovou konzervu scedíme. Na oleji zpěníme nakrájenou cibuli a česnek, přidáme tuňáka a chvíli restujeme. Přidáme pokrájená rajčata a koření, asi 5 minut podusíme a směs přelijeme uvařenými špagetami. Můžeme sypat strouhaným sýrem nebo parmezánem.

Ředkvový salát

1 velká bílá ředkev, cibule, mrkev, 2 kyselejší jablka, na zálivku 3 lžíce octa, lžíce cukru, 2 lžíce oleje – rozmíchat ve sklenici vody

Zeleninu a jablka nastrouháme, cibuli nasekáme najemno a vše dobře promícháme se zálivkou. Posypeme petrželkou a ihned podáváme, aby ředkev nezměkla

(JaN)

Týden knihoven v knihovně Kopidlna

„Četba dobré knihy je ustavičný dialog, při kterém nás kniha oslovuje a naše duše odpovídá.“

André Maurois

V týdnu od 30. 9. do 6. 10. 2013 se knihovna v Kopidlně již tradičně připojila k celorepublikové akci nazvané Týden knihoven. Motto letošního, již 17. ročníku bylo S NÁMI JEN ALL INCLUSIVE!

Během tohoto týdne opět proběhla oblíbená „Provazkiáda“, kdy každý čtenář nebo návštěvník knihovny vyjadřuje svůj vztah ke své knihovně. Navazovaly se lístečky, kde všichni zúčastnění měli možnost odpovědět na libovolné otázky. „Knihovna je, když...“, „Co mi schází v naší knihovně...“, „Sto důvodů, proč mít rád svou knihovnu...“ apod. Provazkiády se zúčastnily všechny třídy z prvního stupně i mateřská škola. Všechny vzkazy určené knihovně byly vesměs pozitivní. Děti v tomto ročníku především vyjadřovaly spokojenost s novými prostory knihovny, popisovaly své vztahy ke knihám, některé děti přímo provázek háčkovaly a věnovaly ho naší knihovně, také však padly požadavky týkající se počítačů a upřesnění pravidel při práci s nimi.

Součástí tohoto a následujících týdnů je výstavka knih věnovaná Jaroslavu Haškovi (130. výročí od narození) a Heleně Zmatlíkové (90. výročí od narození), kterou mají možnost zhlédnout všichni návštěvníci naší knihovny.

Pro první stupeň byly připraveny besedy zaměřené na známé dětské spisovatele a ilustrátory, které vycházely z požadavků učitelů. Na závěr každé besedy jsem připravila pro děti kvízy a tajenky, ve kterých si všichni mohli vyzkoušet své vědomosti.

Pro druhý stupeň byly připravené besedy zaměřené na dílo a život Jaroslava Haška. Zároveň byly připraveny pracovní listy, ve kterých žáci měli možnost ověřit své znalosti a poznatky týkající se literárního díla „Osudů dobrého vojáka Švejka za světové války“. Žáci například odpovídali na otázky týkající se doby, ve které hlavní hrdina žil, popisovali

charakterové vlastnosti některých osob. Některé práce byly velice vydařené a překvapilo mě, co všechno si žáci z malého úryvku, který jsem jim přečetla, pamatovali.

SZaŠ Kopidlna využila „Týden knihoven“ jako prohlídku KVC, seznámení s knihovnou a stavění beletrie podle spisovatelů a naučné literatury podle MDT (mezinárodní desetinné třídění).

Nezapomnělo se ani na seniory našeho města a okolních vesnic, pro které byla připravena praktická přednáška týkající se internetu, psaní e-mailů atd. Bohužel tuto šanci využilo pouze pár čtenářů a nejen z řad seniorů.

Souběžně probíhala v dětském oddělení soutěž v „pexesu“, o kterou však byl velmi malý zájem.

Současně pro tento týden byla vyhlášena „čtenářská amnestie“ (tzn. čtenáři, kteří mají dlouhodobě vypůjčené knihy, je mohou vrátit bez placení poplatku z prodlení). Tuto možnost využila pouze jedna čtenářka.

Po celý týden probíhaly „Dny otevřených dveří v KVC“, kdy si návštěvníci měli možnost prohlédnout všechny prostory budovy.

Také děti II. oddělení školní družiny pod vedením pí. vychovatelky Hany Mlejnecké připravily malou výstavku výtvarných prací, na kterých byla zachycena nově zrekonstruovaná budova KVC. Dílka malých malířů se setkala s velkým úspěchem.

V rámci Týdne knihoven bylo uspořádáno 22 besed a zúčastnilo se 390 návštěvníků.

Romana Komárková

Nové práce o regionální historii v knihovně

Státní okresní archiv Jičín věnoval do kopidlenské knihovny čtyři autor-
ské monografie studentských prací – „Kopidlenská farnost v historických dokumentech“, „Kopidlenská farnost – minulost a současnost jejích drobných památek“, „Kronika a drobné památky velišské farnosti“, „Kronika a drobné památky ostruženské farnosti“.

Tyto publikace si můžete půjčit v knihovně Kopidlno v pondělí 12.30–16 hodin, úterý 9–17 hodin, čtvrtky 9–16.45 hodin. V případě dotazu volejte na tel. číslo 491 110 155 a nebo pište na e-mail knihovnakopidlno@kopidlno.cz. (rk)

Knihovna se uzavře

Na konci ledna se knihovna v Kopidlne na dva týdny uzavře. Důvodem je pravidelná revize knih, kterou provozovatelům ukládá za povinnost knihovní zákon. V Kopidlne bude revize probíhat od 20. do 31. ledna 2014, a v těchto dnech proto nebude knihovna poskytovat služby pro veřejnost.

Revize je důležitá z důvodu ověření souladu evidenčních záznamů o jednotlivých knihovních dokumentech se skutečným stavem. V kopidlenské knihovně se podle zákona provádí jednou za pět let. (rk)

Pozvěte své známé na sraz rodáků

V příštím roce nás čekají oslavy 500 let města Kopidlno a při té příležitosti bychom rádi uspořádali i sraz rodáků. Vánoční čas je příležitostí, kdy se schází rodiny, a proto bychom rádi touto cestou poprosili o kontaktování a pozvání všech, kteří se zde narodili a mají k městu vztah, aby přijali pozvání na 21. 6. 2014 kdy je stanoven termín oslav. Při této příležitosti se bude křtít kniha věnovaná městu a okolním obcím, plná zajímavých článků, postřehů a fotografií. Připraven bude celodenní program pro všechny věkové kategorie, nejen v prostoru náměstí, ale i místní sokolovně, Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlno. MŠ a ZŠ zpřístupní své budovy, rovněž sportovní hala se pochlubí svým zázemím a mnohé další objekty nabídnou výstavy časosběrných fotografií a jiných dokumentů vztahujících se k historii města. (rh)

**Informace na telefonním čísle:
776 080 190**

Exkurze literárního kroužku v Libáni

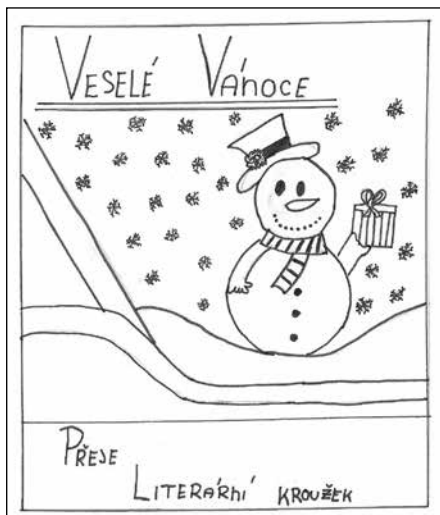

Dne 21. 10. 2013 se členové kopidlenské-
ho literárního kroužku Bohdan Kulhánek (6. třída), Tereza Kodydková (7. třída) a Lenka Pelantová (7. třída) zúčastnili, společně s vedoucí kroužku Ilonou Pluhařovou, exkurze v Městské knihovně v Libáni. Literární kroužek nejprve předvedl připravené literární pásmo o knize Ilony Pluhařové Země bledulek, jež bylo spojeno se čtením úryvků z knihy. Tento kulturní program zhlédli žáci 6. třídy ze Základní školy v Libáni.

Po skončení představení se rozběhla rozsáhlá diskuze všech přítomných o knize Země bledulek, kdy libáňští žáci společně s autorkou a svými vrstevníky z Kopidlno vyjádřili své názory k tématům z nemocničního prostředí, o nichž kniha Země bledulek pojednává. Poté provedla místní knihovnice paní Lucie Hlaváčková všechny kopidlenské účastníky po knihovně a následovala individuální prohlídka literatury dle zájmu. Po dvouhodinovém programu a občerstvení se literární výprava vydala zpět do Kopidlno.

Ze zdravotních důvodů byla z akce náhle omluvena členka kroužku Kristýna Černovská (7. třída), která se v rámci práce kroužku také podílela na přípravě vystoupení.

Ilona Pluhařová

Zimní čas

Lenka Pelantová (literární kroužek)

*Tak konečně přišel,
po roce zas,
já padat sněh slyšel,
v ten zimní čas,
už Vánoce zvoní,
zní rolničky,
a stromeček voní,
pro dětičky.*

Vánoce

Tereza Kodydková (literární kroužek)

*Maminka doma cukroví peče,
tatínek domů stromeček vleče.
Dětičky zdobí perníky,
u domu máme králíky.
Ve vaně plave ryba
ocasem čile hýbá.
V oříšku svíčky plují,
olovo děti líjí.
Vánoční je čas,
příští rok bude zas.*

Podzim

Petr Janda (9. třída)

*Už dávám sbohem babímu létu,
labutě jsou již na odletu.
Barevné listy se snášejí na zem,
čas podzimních plískanic je tu rázem.
Červené šípky již nám dozrály,
do daleka svítí jak semaforey.
Slunce ještě se snaží nás hřát,
leč síly mu ubývají a je to znát.
Však jeho paprsky, jak štětec malíře,
všechny ty barvy podzimu ještě víc
zvýrazní,
až je to k nevíře, podzimní krajina
je jako paleta malíře.*

Tanec v dešti

Victoria-Ann (9. třída)

*Alespoň jednou ještě...
Chci tančit s tebou v kapkách deště.
Slyšet tu hudbu, naši píseň,
už nikdy necítit samotu a tiseň.
Kapky nám stékají po tváři,
vidím jak tvoje oči září.
Tančíme, svět okolo nevnímáme,
jen vzájemně do očí si díváme.
Dešť sílí víc a víc.
Mně se chce do světa zakřičet
nebo
spíš jenom říct,
že nechci tě ztratit
nikdy víc.*

Zprávy ze základní a mateřské školy

Adaptační pobyt 6. třídy v Ostružně

Dne 9. 9. 2013 jsme se zúčastnili adaptačního pobytu v Ostružně. Celý pobyt nesl název „Všichni na jedné lodi“. Programem nás provázeli lektori Jolča a Jim, který pro nás připravoval aktivity venku. Asi kolem 9. hodiny jsme přijeli a šli jsme na první sezení do jídelny, jelikož jsme nemohli být venku, protože pršelo. Hráli jsme aktivity až do oběda. Po obědě jsme měli dvě hodiny volno na vybalení a odpočinek. Potom jsme šli hrát týmové hry až do večera, po které následovaly činnosti venku. Měli jsme jednu hodinu volna, po které jsme šli do tajemné jeskyně, kreslit vzkazy pro ostatní účastníky pobytu. Druhý den po snídani jsme hráli hry na stmelení našeho kolektivu. Poslední akce byla psaní pozitivních vzkazů na záda spolužáků. Po obědě jsme se rozloučili s lektory.

Adaptační pobyt se mi moc líbil, hry byly

super. Lektori i paní učitelky byly moc fajn. Myslím si, že adaptační pobyt hodně pomohl naší třídě. Škoda, že s námi nešli i noví žáci. Na pobytu jsme se naučili spolupracovat, důvěřovat si, naslouchat si a vzájemně si pomoci.

Gabriela Havelková, 6. třída

Romeo a Julie v podání jednoho herce

Divadelní představení, které odehrál jeden herec za pomoci loutek přímo v naší škole, bych hodnotila pozitivně, ale raději bych si připlatila, abych mohla v divadle vidět opravdové představení Romea a Julie. Myslím si, že na takové provedení Romea a Julie by měli chodit spíše mladší žáci. Ale aby hodnocení nebylo celé jen špatné, tak se mi strašně zamlouvalo vtipné provedení Romea a Julie. Kdyby to viděl William Shakespeare, tak nevím, jestli by se mu to úplně líbilo, ale proč ne. Herec (bohužel se mi nepodařilo zjistit jeho jméno) to zvlá-

dal bravurně, nenechal se rozhodit, občas předhodil nějaký ten vtípek a spolupracoval s publikem. Skvěle zvládal všechny povahy a hlasy. Nebylo potřeba nějaké propracované rekvizity, on si bohatě vystačil s jedním polínkem, dvěma loutkami a třeba i se sekáčkem na maso nebo se stoličkou. Třeba farář byl jenom kříž ze dřeva, to se mi opravdu líbilo. Spíš bych ale chtěla vidět toho herce v opravdovém divadle s opravdovými herci. Kdybych měla hodnotit známku, dala bych určitě jedničku.

Sára Pluhařová, 8. A

Návštěva hlavolamů

Naše základní škola dostala nabídku od Kulturního a vzdělávacího centra navštívit výstavu hlavolamů zapůjčených z IQ parku v Liberci. Paní učitelka třídní tuto možnost využila a celou naši třídu tam vzala. Po zaplacení 10 Kč jsme se odebrali do druhého patra, kde bylo zapůjčeno 10 různých hlavolamů a zapeklitých stavebnic. Většina se nám podařila rozluštit, ale u některých nám řešení zůstalo záhadou. Pro naši třídu to byla také milá vzpomínka na školní výlet v 6. třídě, kdy jsme IQ park navštívili při školním výletě a také tam si to perfektně užili. Poděkování patří KVC v Kopidlně a mohlo by tu být takových příležitostí a výstav více.

Žáci 7. třídy

Zprávy ze základní a mateřské školy

Zážitky z páté třídy

Ve třídě hrajeme už čtvrtý rok celoroční třídní hru, pokaždé na jiné téma. Nejdříve byly Pohádky, Pustý ostrov, Život na hradu, letos máme Vesmír. Za zásluhy jsme dostávali obrázky, perly, pomyslné groše a nakonec hvězdný prach v podobě čárek, které měníme za meteority. Jsme rozděleni do pěti skupin, názvy jsme si dali podle vesmíru, o kterém jsme se letos začali učit. Moc se těšíme do planetária v Hradci Králové. 16. 10. jsme měli projektový den na téma „Co víme o Evropě“. Co o něm i o sobě napsaly jednotlivé skupiny:

Dobyvatelé Marsu: Jmenujeme se tak, protože dobýváme odpovědi z Marsu. Dne 16. 10. jsme měli projektový den, téma bylo „Co víme o Evropě“. Nejvíce se nám líbilo vyrábění vlajek z kousků papíru. Také jsme hledali odpovědi na otázky na papírech rozvěšených po patře naší školy a na čtvrtek jsme připravili referát o Norsku.

Za skupinu napsala Nikola Lhotáková

V době, kdy na Zemi byli dinosauři, spadl na ni meteorit a od té doby žije Země druhý život. Proto se jmenujeme Meteoriti. Nedávno jsme zažili hezký projektový den na téma „Co víme o Evropě“. První hodinu jsme dostali tři papíry, do kterých jsme měli doplňovat vhodná slova. Druhou a třetí hodinu jsme měli zpracovat vybranou republiku – Francii – a z barevných útržků novin jsme vyráběli mozaiku francouzské vlajky. Tak skončil náš projektový den.

Zapsala Klárka Knížková

Naše skupina se jmenuje Sondy. Projektový den byl o Evropě. Dělalí jsme vlajku Velké Británie z letáků, hledali odpovědi, psali jsme referát, ale nejhezčí bylo, když se mi rozbilo pravítko. Rozhovory s členy skupiny: Lukin Hnízdil: bylo to supééér, Bóda Vobr: bylo to dobré, Lukáš Bartoň: šlo to, Terka Tomíčková: super.

Napsal Lukáš Hnízdil

Projektový den v páté třídě byl velmi povzbudivý, ale i velmi poučný. Hráli jsme spoustu her zábavných, ale i poučných, zpracovávali údaje o Španělsku. Ve třídě máme celoroční hru s námětem vesmír. Je to po skupinách, těch je pět. My se jmenujeme Raketáři a sbíráme hvězdný prach za všechno, co se nám povede.

Napsala Štěpánka Rančáková

Jmenujeme se Saturni podle planety Saturn. Saturn se nám líbil, protože má prstenec. Projektový den se mi nelíbil, byly už lepší. Nelíbilo se mi vytváření vlajky, ale trochu

topadu. Tento den byl velmi napínavý. Někdo běžel, někdo zase ne, ale ti, co neběželi, aspoň fandili. Naše třída přišla s plakátem, který napsala a vymyslela Štěpa Rančáková.

Bylo tam napsáno: „5. třída, ta je nej, my to vyhrajem“.

Napsal Martin Lagron

se mi líbilo prezentování země, kterou jsme si vybrali, a to bylo Německo. Tímto vyjádřením nemluvím za ostatní členy skupiny.

Martin Lagron

Nám se projektový den líbil, nejvíce lepení vlajky. Také jsme hledali slova a doplňovali je na papír. Naše skupina měla referát o Německu.

Napsala Natálka Prokopová

Dne 13. 11. se konal v parku Běh 17. lis-

topadu. 13. listopadu jsme běhali v parku. Účastníci jsme se v kategorii nejmladších žáků a žákyň, ročník 2002–2003, běželi jsme velké kolo 620 m. Holky běžely první, ale neumístily se. Pak běželi kluci a první doběhl Pěta Schlesinger. Mohli jsme se také napít čaje. Všichni, co se umístili, dostali ceny. Pak jsme šli na oběd.

Napsali Aleš Fejfar a Lukáš Hnízdil

Dne 13. listopadu jsme šli se školou na závod, který se jmenoval Běh 17. listopadu. Já už jsem taky běžela to velké kolo kolem rybníka. Všichni povzbuzovali. A Štěpa udělala plakát, na kterém bylo napsané povzbuzení „5. třída, ta je nej, my to vyhrajem“. Pak mi sundali papírek s číslem 119. Umístila jsem se na 8. místě. Byl tam i malý jezeček. A Klárce nebylo po doběhnutí dobře. Čaj byl teplý, ale moc sladký. Klárce se po čaji trochu ulevilo. Chci tím říct, že jí bylo lépe. Ale stejně se mi líbilo, že i když jsem nevyhrála, tak jsem si zaběhala.

Napsala Veronika Tanečková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Přijel k nám bílý kůň, zalehl celý dvůr

V pondělí 11. 11. 2013 jsme v naší mateřské škole oslavili svátek „svatého Martina“ akcí pro děti a rodiče, spojenou s lampiónovým průvodem. Už týden před akcí jsme děti seznamovali s lidovými tradicemi doprovázejícími příchod zimy. Naším cílem bylo, aby si děti uvědomily sílu lidových tradic, jejich jedinečnost, krásu a snažily se objevit moudrost, která je v nich skryta. Děti se také postupně seznamovaly s legendou o sv. Martinovi, jeho správným chováním „umět se rozdělit“. Děti se naučily nové pranostiky, písničky a malovaly bílého koně, který nám už nese sněh.

Všichni jsme se sešli ve třídě u žabiček, kde si děti mohly vybarvit omalovánku se „svatým Martinem“ nebo v bludišti najít správnou cestu Martina k jeho bílému koni. Postupně se všichni přesunuli na zahradu MŠ, kde jsme se pokusili přivolat písničkou „Martin na bílém koni“. Martina jsme sice nepřivolali, ale poslal nám svého posla koníka Toníka s dopisem. Sv. Martin nás v dopise poprosil, abychom mu pomohli najít poztrácené sněhové vločky. Děti s rodiči se rozprchly hledat vločky, kterými jsme naplnili celý pytel. Rozsvítili jsme lampióny a v čele s koníkem Toníkem jsme vyrazili z mateřské školy přes náměstí do zámeckého parku. V parku děti podle rozsvícených svíček hledaly odměnu za nasbírané sněhové vločky.

Potěšilo nás, že většina rodičů projevila velký zájem a akce se zúčastnila. Celý podvečer se nám vydařil a všem dětem, rodičům i dalším návštěvníkům se líbil.

Svatomartinská slavnost nebyla naší jedinou akcí. Stihli jsme navštívit místní knihovnu, kde nás knihovnice paní Komárková provedla knihovnou, vysvětlila, jak se děti v knihovně mají chovat, seznámila nás

s novými dětskými knížkami a prozkoušela dětské znalosti. Třetí oddělení „šikulové“ navštívilo první třídu, kde si budoucí prvňáčci vyzkoušeli, co je čeká a nemine. Teď se těšíme, až nám prvňáčci svoji návštěvu oplatí a zavzpomínají na loňský rok. Samozřejmě jsme se nezapomněli zúčastnit běhu 17. listopadu, pořádaného zahradnickou školou. V KVC jsme si ozdobili vánoční stromeček a prohlédli si nádherné betlémy. Ozdobený stromeček nám zkrášluje naši mateřskou školu.

V mateřské škole nás navštívil Mikuláš se svojí družinou. Děti podržely čerta za rohem a za krátkou písničku nebo básničku děti obdaroval malým dárečkem.

A co nás ještě čeká?

Děti se můžou těšit na pestrobarevná divadelní představení, navštívíme místní kostel, kde nás pan farář seznámí s oslavami adventu, vánoční diskotéku nebo projektový den – „Hrajeme si s pohádkou“. V plném proudu jsou přípravy na besídku pro rodiče a přátele školy. (am)

Přepadení na úřadě. Pachateli byly děti

Ve čtvrtek 21. listopadu krátce po jedenácté hodině došlo k přepadení paní starostky Hany Masákové. Ale šlo o milou a příjemnou záležitost. Paní starostku totiž přepadly v její pracovně děti z mateřské školy se svými učitelkami a přinesly jí pozvánku na Mikulášskou besídku. Protože šlo o šikovné dětičky, přidaly k pozvánce ještě veselou básničku o koze. Moc se jí líbila. A také se pochlubily, jak jsou připraveny na dárky od Barborky, Mikuláše a Ježíška. Přiznaly se, že někteří, hlavně kluci, mají problém s černými puntíky za zlobení. Ty se snad podaří do Mikuláše odstranit, aby čerti měli co nejméně práce. Některé děti si už o dárečky napsaly Ježíškovi a přáníčka byla opravdu pestrá. Paní starostka slíbila, že se určitě na besídku přijde podívat. Popřála dětem, aby dostaly hodně dárků, a hlavně ten, po kterém nejvíce touží. Jiří Machula

*Spokojené, láskou
a porozuměním naplně-
né vánoční svátky,
hodně zdraví, štěstí
a úspěchů v novém roce*

*prej zaměstnanci
ZŠ a MŠ Kopidlno*

Zprávy ze zahradnické školy

Zahradníci z Kopidlna vyučovali na základních školách

Mezi dětmi jsou oblíbené hodiny, při kterých si vytvoří vlastní výrobek. Zahradníci z Kopidlna učili školáky vánoční vazbu.

V listopadu a prosinci přijeli do vybraných devítiletků v Královéhradeckém a Pardubickém kraji, kde s dětmi vyráběli vánoční svícny. „Letos jsme zavítali do Pilníkovy a Pardubic. Paní učitelka Hana Hladíková nejdříve chlapcům a děvčatům ukázala, jak postupovat. Ti se pak pustili do práce. Pokud si někdo nevěděl rady, pomohli jsme,“ říká Karolína Pospíšilová, žákyně 3. ročníku studijního oboru zahradnictví.

Do „Podkrkonošské mise“ byla zařazena i návštěva ZŠ Lánov. Na malé burze škol se rodiče devátáků dozvěděli o oborech, které kopidlenská škola nabízí. Druhý den si prohlédli vánoční vazby samotní žáci. Zájemci si pod vedením Hany Hladíkové vyrobili vánoční svícen.

Představovali svou školu
žákům devítiletků

Mladí zahradníci jezdili na podzim se svými učiteli na burzy škol. Školákům ukazovali, co se naučili, a odpovídali na všetečné otázky.

S kopidlenskými středoškoláky a jejich pedagogy jsme se setkali v Mladé Boleslavi, Jičíně, Hostinném, Jilemnici, Trutnově, Hradci Králové, Kolíně, ... Vzhledem k tomu, že školu prezentovali kromě učitelů také žáci, kteří v jednotlivých místech bydlí, na obou stranách vládla přátelská atmosféra. O své dojmy z „malé“ burzy v ZŠ Václava Hejny v Červeném Kostelci se s námi podělila Veronika Kodoušková (1. ročník, učební obor zahradnické práce) a Jakub Svoboda (3. ročník, učební obor zahradník).

Naše stanoviště bylo ve druhém patře vzhledu u půdy. Na lavici jsme si připravili materiál a pustili se do práce. Při aranžování jsme dali do květináče oásis a vypichovali. Začali jsem buxusem, přidávali statice suworovou a bílou a slaměnku. Dětem jsme také ukazovali několik způsobů roubování – kopulaci, anglickou kopulaci, plátování a kozí nožku.

K našemu „stánku“ přišlo asi patnáct děvčat. Polovina z nich se divila, že na zahradnické škole studují také chlapci. Vysvětlili jsem jim, že zahradník není jen florista, ale naučí se i mnoho dalších věcí, které jsou někdy bližší chlapcům než děvčatům.

Přišel se na nás podívat také ředitel školy. Pozdravil nás a potřásl nám rukou. Nabídl jsem mu, aby si vybral jeden ze čtyř naaranžovaných květináčů. Nejvíce se mu líbil kulatý. Tuto burzu jsme si velice užili.

Proč sis ke studiu vybral(a) zahradnickou školu v Kopidlně?

Michaela Táborská

Protože mě baví práce na zahrádce a chci se dozvědět něco víc o zahradnictví.

Lukáš Zajíc

Protože mě baví zahradní architektura, sadovnictví, školkařství a celkově obor zahradník.

Jiřina Hadinová

Doma máme vlastní zahrádku a líbí se mi, když kytky hrají barvami a rostou do krásy.

Aneta Žitná

Mám zahradničení ráda. Pokaždé, když jsem byla na Kopidlenském kvítku, líbil se mi.

Matěj Šebek

Jako malý jsem pomáhal na zahrádě a líbí se mi klid, který je venku. Pracovat jako kuchař by mě nebavilo.

Odpovídali žáci 1. ročníku učebního oboru zahradník.

Zprávy ze zahradnické školy

Znalosti a dovednosti ze školy si procvičují v praxi

Žáci 2. a 3. ročníků se v rámci studia zúčastňují individuálních praxí. Probíhají na školním statku, školní prodejně nebo na smluvních pracovištích. Praxi v zahradnické firmě Obora Valdice nám přiblížil Roman Zajíček (2. ročník, studijní obor zahradnictví).

Začínali jsme v 7.15 a končili v podle potřeby. První den jsme přesazovali lísky, vytahovali rybíz a angrešty ze školky. Po přestávce jsme vytažené keřiky a stromky zakládali do zeminy, značkovali jmenovkami a připravili k prodeji. V úterý jsme ve školce odlišovali rybíz a angrešty, které se poté vytahovaly a rozdělovaly podle odrůd. Nejvíce se mi líbila práce v prodejně, kde jsme komunikovali s lidmi a doplňovali rostliny. Byl to zážitek k nezaplacení! Poslední den naší individuální praxe nám nepřálo počasí, a tak jsme hrnkovali lísky.

Chorvatští zahradníci v Kopidlně

V rámci projektu Leonardo – mobility navštívili naši školu kolegové z chorvatské Virovitice. Učitelé zahradnické školy připravili pro mladé floristy dílny, ve kterých se zdokonalovali ve svých dovednostech.

Projektu se účastnilo deset chorvatských studentů pod vedením paní Vlasty Honjek (učitelka floristiky). „Nejdříve jsme je provedli po areálu školy, aby poznali místo, které se na dvanáct dní stane jejich přechodným domovem. Zahraniční hosté přijeli v době Kopidlenkého kvítka, a tak si nejen změřili síly v některých disciplínách, ale vyzdobili i jednu místnost na zámku,“ říká Milena Bělecká, vedoucí učitelka odborného výcviku. Ve floristických dílnách vytvářeli netradiční kytice, květinový obraz nebo zdobili krabičku na dárky. „Přátelům z Chorvatska jsme ukázali i některé kulturní a přírodní památky Česka. Kromě historických památek jsme v Praze navštívili botanickou zahradu a vzali je do parku v Průhoních. Seznámili jsme je s nedalekým Jičínem a nechyběla ani procházka po Kopidlně,“ doplňuje Milena Bělecká.

Lipová ratolest 2013 v Rousínově

Jihomoravské město Rousínov hostilo od 17. do 19. září soutěž mladých zahradníků v realizaci sadovnického díla. Tématem letošního ročníku bylo založení odpočinkového parčíku u kulturního střediska.

V blízkosti centra města soutěžící profesionálně vytvářeli konkrétní sadovnický projekt na základě projektové dokumentace, kterou měli k dispozici před odjezdem na soutěž. „Plocha byla rozdělena na dvanáct stejných výsečí podle počtu přihlášených družstev. V průběhu tří soutěžních dní soutěžící vytvářeli plochu přírodní dlažby, vysadili vzrostlý strom, založili živý plot s trvalkovým záhonem a položili travníkový koberec,“ říká učitel Tomáš Hásek.

Střední školu zahradnickou Kopidlnu reprezentovalo družstvo složené ze žáků čtvrtého ročníku studijního oboru zahrad-

nictví (Kristýna Šírová, Jaroslav Kašpar, Tomáš Janků), které doplnil Ondřej Česák z druhého ročníku učebního oboru zahradník.

„Náš tým zadaný úkol splnil v časovém limitu a s drobnými připomínkami ze strany hodnotící komise obsadil tentokrát dělené 6–12. místo. Cenné jsou však především zkušenosti, které mladí zahradníci během soutěže získali,“ doplnil učitel Jiří Šourek.

Cílem soutěže je především rozvoj praktických dovedností účastníků s hlavním zaměřením na realizaci zahradních úprav podle návrhu projektanta a zorganizování týmové práce. Důležitá je také komunikace s investorem, odborná způsobilost, kreativita a improvizace.

7. ročník soutěže proběhne v září 2014 v Ostravě.

Zprávy ze zahradnické školy

Úspěch na Soběslavské růži

Žákyně 2. ročníku Iveta Krcheňová a 3. ročníku Veronika Gušlbauerová s Anetou Rejzkovou úspěšně reprezentovaly školu v jižních Čechách. Zúčastnily se 20. ročníku celostátní floristické soutěže Soběslavská růže. Soutěžní vazačské úkoly byly věnovány tomuto výročí. Prvním bylo zdobení dortu květinami k 20. narozeninám, následovala narozeninová kytice a panel „Narozeninová fantazie s dárky“. Na první úkol si děvčata připravila makety dortů např. z křídlatky, dubového listu nebo skla. V této disciplíně porota ohodnotila Veroniku Gušlbauerovou krásným čtvrtým místem. Ve třetím úkolu děvčata pracovala pečlivě, a proto porota přiřkla třetí místo Anetě Rejzkové, která svojí maketou vyjádřila romantický piknik v trávě, a druhé místo Veronice Gušlbauerové, která ztvárnila let balónem nad rozkvetlou loukou. V celkovém hodnocení družstev děvčata obsadila krásné druhé místo. Tímto děvčata zúročila dlouholetou práci svých pedagogů.

Nada Novotná, učitelka odborného výcviku

SPOLUPRACUJÍ SE ŠLECHTITELSKOU FIRMOU V roce 2013 jsme osázeli dva fóliáky okurkami na semeno. Jednalo se o okurky hadovky. Množili jsme je pro jednu českou šlechtitelskou firmu, se kterou spolupracujeme již několik let. Během odborného výcviku žáci okurky sklízeli.

Zdeněk Kůtek, vedoucí školního hospodářství

Stužkovací večírek – krok na cestě k maturitě

Slavnostní stužkování proběhlo v kulturním a vzdělávacím centru v Kopidlně. Podívejte se na malou slavnost očima Lucie Vojtíškové, žákyně 4. ročníku studijního oboru zahradnictví.

Náš stužkovací večírek se skládal ze spousty zážitků, zábavy i překvapení. Velkým zážitkem byl pro nás samotný akt stužkování. Nejdříve jsme poklekli před třídního učitele Tomáše Hásku a ten nás mečem pasoval na maturanty. Angličtinářka Lucie Vanclová pak každému z nás připevnila

na oděv stužku. První překvapení nastalo hned po „ostužkování“. Paní učitelka Milena Bělecká každému z nás vyrobila a darovala keramický čtyřlístek s červenou mašličkou pro štěstí k maturitě. Ohromně nás to potěšilo.

Vymysleli jsme zábavu i pro pedagogy, aby se taky trochu pobavili. Nejzajímavější se jmenovala Twister. Mohli ji sice hrát pouze čtyři lidé, ale určitě se náramně pobavili.

Celý večer byl pro nás jeden velký nezapomenutelný zážitek.

Zprávy ze zahradnické školy

Byli jsme při tom aneb Kopidlenský kvítek není jen výstava

Tradiční zahradnická akce v areálu Střední školy zahradnické Kopidlno oslavila letos 20. výročí. O zážitky z jubilejního ročníku se podělili žáci školy.

Pomáhala jsem s přípravami Kopidlenského poupěte (soutěž pro speciální školy) a Kopidlenského kvítku (soutěž pro základní školy). Když soutěže skončily, spočítali jsme body, napsali diplomy a přichystali ceny pro nejlepších dvacet účastníků. Děti byly spokojené a domů odjely s krásnými cenami.

Adéla Bergerová (2. ročník, studijní obor zahradnictví)

Na Kopidlenský kvítek přijeli soutěžící nejen z Česka, ale také ze Slovenska a na návštěvě tu byli i chorvatští studenti zahradnické školy. O prvenství bojovalo 48 žáků, kteří plnili úkoly před zraky odborné poroty. V součtu pořadí ze všech disciplín se na prvním místě mezi jednotlivci umístil Josef Malý, žák Střední zahradnické školy Rajhrad.

Marie Novotná (4. ročník, studijní obor zahradnictví)

Nejvíce se mi líbila módní přehlídka. Šaty vyrobené z přírodních materiálů dostaly své názvy. První model byl voda, další oheň a malá a velká duha. Model oheň byl z lusků, mochyň, kytice z anturií a pedigu. Bylo to časově náročné, ale žákyně zvládly přehlídku na jedničku. Asi nejhezčí živel byl oheň. Na něm bylo vidět, že si na jeho výrobu dala naše modelka velice záležet.

Alexandra Bubeníčková (2. ročník, studijní obor zahradnictví)

V sobotu jsem se zúčastnil přípravy řízků. Nejdříve jsme je obalovali, pak se smažily a hotové jsme je nosili do stánku, kde se prodávaly. Loňský rekord byl překonán o 117

kusů. Zámecká kuchyně připravila 2497 řízků, na které spotřebovali 380 kg masa, 80 kg mouky, 100 kg strouhanky, 900 vajec a 200 l oleje.

Vojtěch Kozák (2. ročník, studijní obor zahradnictví)

ŘÍZKOVÝ REKORD PŘEKONÁN Zámecká kuchyně připravila 2497 řízků, na které spotřebovali 380 kg masa, 80 kg mouky, 100 kg strouhanky, 900 vajec a 200 l oleje. Loňský rekord byl překonán o 117 kusů.

Žákyně kopidlenské školy druhou vicemistryní Slovenska

Anežka Hlavová a Adéla Dlabolová (2. ročník studijního oboru zahradnictví) se zúčastnily mezinárodní floristické soutěže Victoria Regia, která se proběhla v Piešťanech na Slovensku.

Soutěž a úkoly byly věnovány významnému výročí – 900 let od první zmínky o městě. Prvním úkolem bylo závěsné aranžmá,

druhým překvapení, z kterého se později vyklubal vypichovaný parter, třetím kytice pro město Piešťany a čtvrtou disciplínou bylo aranžmá ze sesazovaných rostlin určené do exteriéru. Děvčata pracovala velmi pečlivě a zodpovědně, což se projevilo i na hodnocení odborné komise. Adéla v první disciplíně obsadila úžasné první

místo, ve druhém soutěžním úkolu skončila na druhém místě a v celkovém hodnocení získala obdivuhodné třetí místo. Tímto děvčata zúročila dlouholetou, zodpovědnou a náročnou práci svých pedagogů, za což jim patří dík. Jen tak dále!

Milena Bělecká, vedoucí učitelka odborného výcviku

*Zprávy ze zahradnické školy***Odborné pracovní s vánoční atmosférou**

Žáci učebních a studijních oborů zahradnické školy každoročně vyrábějí vánoční vazbu – adventní věnce z chvoji a přírodního materiálu (kaštiny, žaludy, bukvice, ...). Ze suchého materiálu tvoří svícny a partery na vánoční stůl. K vánoční vazbě patří i věnce na dveře, girlandy a svícny na vánoční výzdobu hrobů. Vánoční vazba je u našich žáků

velmi oblíbená. Tyto výrobky žáků škola prezentuje na vánočních výstavách v těchto městech: Mladá Boleslav, Nový Bydžov, Dolní Bouzov, Dobruška, Kopidlno, Jičín, Lázně Bělohrad, Nová Paka aj. Výrobky zhlédli i návštěvníci na burzách škol v různých krajích.

*Eva Vaníčková,
učitelka odborného výcviku*

**Podávejte nominace
na Jivínského Štefana**

Jako vzpomínka na nezapomenutelného jičínského občana Josefa Štefana Kubína se již osmnáctým rokem uděluje dřevěná soška za pozoruhodný kulturní počín roku a za dlouholetou kulturní činnost.

Město Kopidlno se dlouhodobě podílí na organizačních přípravách a v letošním roce se stalo držitelem figurky Jivínského Štefana, kterou získalo za Kopidlenské slavnosti.

Přípravy na další ročník jsou v plném proudu a již nyní je možné navrhnout nominace jednotlivců nebo skupin, kteří se zasloužili o kulturní počín v roce 2013 (I. kategorie) nebo mají dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti – II. kategorie). Pořadatelem/dějištěm osmnáctého ročníku bude Nová Paka. Své návrhy můžete zasílat do 31. 12. 2013 na e-mailovou adresu jivinskystefan@seznam.cz nebo na adresu koordinátorky Štefanské komise Alžběty Militkové, Městské kulturní středisko, 509 01 Nová Paka, tel. 493 721 928.

POCTA BOJOVNÍKŮM ZA SAMOSTATNOST Na snímku jsme zastihli starostku Kopidlna Hanu Masákovou při pietním aktu u pomníku padlým v parku. Položením vzpomínkových věnců také u pomníku T. G. Masaryka u základní školy, u pomníku obětem světových válek na náměstí a na dalších místech si město připomnělo říjnové výročí vzniku samostatného československého státu.

Na valník odpadu nebyl příjemný pohled

Tradiční úklid lesa organizací Kopísek

Stejně jako každým rokem, i letos uspořádala dobrovolná nezisková organizace Kopísek tradiční dobročinnou akci úklidu lesa v našem okolí. Tato akce se v letošním roce týkala tradičně úklidu lesa nedaleko obce Mlýnec a nově také lokality při hlavním tahu na Prahu nedaleko obce Budčev. Během úklidu byl nasbírán přeplněný traktorový valník různorodého odpadu, což nebylo příjemným pohledem pro nikoho z účastníků této akce.

Organizace Kopísek akci úklidu lesa koná už spousty let a jako jeden z účastníků této akce si myslím, že je tato činnost nejen velice důležitá a potřebná pro zlepšení životního prostředí v našem okolí, ale bohužel také ojedinělá a tím pádem i obdivuhodná. Podle mého mínění již dnes velice málo lidí dělá něco prospěšného pro svoje životní prostředí a je téměř jisté, že pokud se postoj lidí k tomuto nezmění, bude se v přírodě kolem nás potulovat čím dál více pro přírodu nepřírozeného odpadu. Jsem zastáncem toho, že pokud

se příroda stará o nás tím, že čerpáme z jejích zdrojů, měli bychom se na oplátku starat my o přírodu a tím zachovat určitou rovnováhu v celém ekosystému.

Je mi jasné, že každý z nás se občas potřebuje zbavit nějakého odpadu, který mu doma zkrátka překáží. Jak to řešit? Ty, co nevědí a znečišťují své okolní prostředí, bych rád upozornil na to, že existují různé oficiální skládky a sběrné dvory pro jakýkoliv druh odpadu. Dále pak existují kontejnery pro tříděný odpad, tj. na sklo, papír, plasty, bioodpad či elektroodpad.

Pokud tedy máme místo pro jakýkoliv odpad, proč jej nadále vyhazujete do přírody? To není otázka pro spoluobčany se zdravým rozumem, kteří chovají k přírodě určitou úctu, je to otázka pro jedince, kteří by se nad sebou měli nejlépe trochu zamyslet a uvědomit si, v jakém stavu chtějí přenechat okolní přírodu dalším generacím.

Michal Hloušek, člen sdružení Kopísek

Postižení civilizačními chorobami bilancují uplynulý rok

Od poslední zprávy v Kopidlenkých listech uběhl téměř celý rok a nám nezbyvá než se poohlédnout za činností naší organizace v průběhu letošního roku.

Naším hlavním posláním je pomáhat postiženým a potřebným spoluobčanům, pokud mají zájem s námi řešit své problémy. V současné době nemají organizace Svazu postižených civilizačními chorobami na různých ustláno. O to více je třeba si vážit práce a ochoty členů, kteří bez ohledu na čas a své soukromí se snaží navracet pro nás to nejdůležitější – zdraví. Pro letošní rok byly připraveny rekondice, rehabilitace a ozdravné pobyty. V dubnu a říjnu rekondice na roztroušenou sklerózu v hotelu SOLA FIDE v Janských Lázních, v červnu na vertebrogenní syndrom v chatě Deštná v Orlických horách a v červnu kardio v penzionu ESPERO Skokovy u Mnichova Hradiště. Na těchto léčebných pobytech je poskytována péče pod lékařským dozorem. Den začíná rozcvičkou, pak snídaní, následují různé procedury, např. baňkování, masáže, cvičení a relaxace za přítomnosti cvičitelů. SU JOK je veden odbornou terapeutkou paní Kráčíkovou a rozšířen jejími odbornými a velice poutavými přednáškami. Rozpis úkonů navazuje na sebe tak, aby nedocházelo k jejich překrývání. I když některé rekondice nejsou dotované, je o ně zájem a účastníci se vrací zpět odpočatí, plni energie a vitality.

Počátkem roku sezveme členskou základnu na výroční schůzi. Její zahájení zajistila

besídka mateřské školky vedená učitelkami. Vystoupení přinese klid a pohodu, jež se prolíná i v průběhu celé schůze. Na ukončení děti předaly malé upomínky na své vystoupení. Děkujeme nejen dětem, ale i učitelkám, které nacvičily pásmo básniček a písniček. Další program schůze pokračoval výčtem akcí za uplynulé období, probrali jsme hospodaření a financování organizace. Během jednání se rádi pobavíme se zástupci OO SPCCH Jičín, zástupci města a ČČK. Diskusní příspěvky zapracujeme do činnosti v následujícím období. Letošní rok byl rokem volebním. Byl zvolen a částečně obměněn výbor a revizní komise. Odstupujícímu předsedovi revizní komise panu Svobodovi děkujeme za dobrou spolupráci a odstupující člence výboru paní Buckové jsme vděční za její pomoc při začátcích obnovy činnosti organizace, byla oporou výboru po dobu jejího trvání. V druhé polovině schůze popřejeme členům k jejich životním výročím a předáme kytičku. Posezení končíme malým pohoštěním. V letošním roce bylo zdoluhavé, neproběhlo tak, jak jsme zvyklí, a proto se musíme zaměřit na řešení tohoto problému, i když to bude problematické.

V říjnu se uskutečnil VI. sjezd SPCCH v ČR, o. s., v Praze. Byli navrženi delegáti na okresní a krajské shromáždění, poté na VI. sjezd SPCCH. Od nového roku začne platit nový občanský zákoník, který bude mít vliv nejen na jednotlivce, ale i organizace. Se změnami

budeme pracovat a v příštím roce je zřejmé.

Nejen prací je člověk živ, jak říká staré přísloví. I my se tím řídíme a snažíme se zajistit i kulturní vyžití. V únoru jsme navštívili Karlínské divadlo, představení Vražda za opou. Během léta jsme uskutečnili několik společenských a kulturních akcí. Přijali jsme pozvání na Kopidlenké slavnosti, zúčastnili se koncertu Ústřední hudby AČR ve Vackově Vysokém Veselí, poslechli si 10. setkání dechových hudeb v Bystřici a zhlédli divadlo v místní sokolovně Herci jsou unaveni. Poslední akcí v září byla návštěva Východočeského divadla Pardubice na představení Holky z kalendáře.

I když pořádáme zájezdy za kulturou, nejsme schopni je sami financovat. Veřejně děkujeme za grant městu Kopidlnu, čímž se finančně podílí na našich akcích a zároveň nám umožňuje se scházet v pěkných prostorách nově zbudovaného kulturního a vzdělávacího centra.

Velmi dobře spolupracujeme s ČČK. Děkujeme paní Křiváčkové za její ochotu nám pomáhat. Koncem roku předáme zprávu o činnosti do kroniky města.

Tím končí výčet akcí za letošní rok. Děkujeme všem, kteří se zajímáte o dění v naší organizaci a svojí účastí je napomáháte realizovat. Přejeme všem spokojenost a zdraví.

*Výbor ZO SPCCH,
Kopidlna 21. října 2013*

Výrazné úspěchy kopidlenských modelářů na mistrovství ČR i Evropy

Další sezona kopidlenských leteckých modelářů je u konce. Na jejím začátku si nikdo nemyslel, že bude ještě výrazně úspěšnější než ta velmi úspěšná loňská. Největší radost nám udělal juniorský reprezentant Fanda Zajíc mladší. Jeho výkonnost v kategorii F1A šla během roku raketově nahoru. Jako člen reprezentačního družstva ČR se dokonce umístil na nádherném druhém místě v Evropě.

K tomu přidal titul mistra ČR juniorů v kategorii F1A a ještě v kategorii F1H juniorů přidal hezké 3. místo. Velice se mu dařilo i v seniorské kategorii, kde v kategorii F1A obsadil na MČR nádherné 3. místo a nechal za sebou i řadu českých reprezentantů. Tyto úspěchy nejsou však zadarmo. Zimní příprava, precizní stavba ne nejlevnějších modelů, tréninkové lety a řada odlétaných soutěží, to vše s výraznou podporou otce Zajíce, který má na Fandových úspěších velmi velký podíl. O Fandovi se dočtete ještě na jiném místě KL, a tak pokračujeme k ostatním úspěšným členům klubu.

Sítem okresního a krajských mládežnických kol až na mistrovství ČR se propracovali v žákovské kategorii Vojta Tichý, který je již poměrně zkušený modelář, a překvapivě velmi dobře létající Jirka Pišl. Mistrovství ČR žáků se letos konalo v Senici na Hané. Bylo celkem chladné a větrné počasí, a tak výhodu měli již zkušenější modeláři. Využil toho bravurně Vojta Tichý, který se stal mistrem ČR v kategorii A3 a v kategorii F1H přidal ještě hezké 4. místo. Velkou radost nám udělal Jirka Pišl, který pro nás v nové kategorii P30

(model poháněný vrtulí na gumu) a při svých prvních velkých závodech obsadil nádherné 2. místo. Spolu s výsledky Fandy Zajíce jsme byli jedním z nejúspěšnějších klubů na MČR mládeže.

Senioři sice nedosáhli na MČR na medailové pozice, nejlepší byl v kategorii A3 Milan Šafler na 4. místě, ale v seriálu soutěží Pražská liga přidal ještě 1. místo v kategorii A3 a 2. místo v kategorii F1H.

Celkem jsme se letos zúčastnili 55 soutěží po celé republice i zahraničí, to už je opravdu značná časová zátěž, stovky najezděných kilometrů a desítky naběhaných za letadly. Ra-

dost z výsledků však za to stojí. Abychom se v modelářském národě ještě trochu více zviditelnili jako kolektiv, nechali jsme si vyrobit trička s logem našeho klubu. Nezapomínáme však ani na pořádání soutěží pro mládež i ostatní. Seriál soutěží Kopidlenská liga letos oslavil již 15. ročník. Pořádali jsme také okresní kolo žáků, krajské kolo žáků a memoriál Oty Lachmana, jako vzpomínku na našeho bývalého člena. K pořádání soutěží využíváme velmi dobré vztahy s aerokluby v Jičíně a Hořicích.

Bez dvou jmen by úspěchy členů klubu však takové nebyly. Jedno jméno je Vašek Krejčík a druhé Franta Zajíc starší, kteří neúnavně řadu let vedou žákovský kroužek a ztrácejí a zase nacházejí nervy při neustálém vysvětlování modelářských zákonitostí novým mladým zájemcům. Škoda jen, že zájemců o zajímavou a tvořivou práci v kroužku není více. Pomohou letošní úspěchy mladých modelářů přesvědčit nějaké další pokračovatele k rozšíření počtu členů v žákovském kroužku? Kroužek se schází každý pátek po 15. hod. v dílně základní školy a všichni zájemci jsou vítáni.

Ještě bez jedné důležité věci by nebyla takto rozsáhlá činnost modelářského klubu možná. Tou důležitou věcí je finanční zajištění práce klubu. Na materiál si členové přispívají 3 Kč na každé schůzce a významně vypomáhá i město Kopidlno v rámci svého grantového programu. Většinu výjezdů na soutěže hradí vedoucí ze svých kapes. Stojí to však za to! Ten pocit, kdy při vyhlášení mistrů ČR zazní, že vítěz je z Kopidlna, z našeho malého klubu, to je pocit hrdosti a vědomí, že cílevědomá práce se skutečně vyplácí a má nějaký smysl.

Ing. Milan Šafler, vedoucí LMK Kopidlno

Pilností až na mistrovství světa

O reprezentačním úspěchu Františka Zajíce juniora jste se mohli dočíst v minulém čísle Kopidlenských listů. V následujícím článku nahlédneme do průběhu letošní sezony tohoto nejlepšího juniorského reprezentanta v leteckém modelářství a mimo jiné zjistíme, jak náročné je znovu se shledat s modelem, který se během závodu vymkne kontrole a uletí. (kl)

Před letošní modelářskou sezonou jsme tak trochu rekapitulovali. Co se nám v té minulé povedlo, co ne, a kde musíme více zapracovat, aby to bylo lepší. Usoudili jsme, že asi největším Fandovým hendikepem byly v loňské sezoně modely a také trochu nezkušenost a taktika létání. Nelétal sice špatně, ale na užší výběr reprezentace, který se zúčastňuje MS a ME, to prostě nestačilo. S tím se Fanda nechtěl smířit. Modely snad už máme částečně vyřešeny. Nový – s elektronickým časovačem – už je zalétán a další s mechanickým časovačem, ale s pevnější konstrukcí, schopný výstřelů do větší výšky, má také. Jen se s nimi pořádně sžít a vědět, co od nich ve kterém počasí očekávat. Zkušenosti přibývají s každým dalším závodem, taktika v podstatě také. Ta se musí okoukat a přizpůsobit místním podmínkám, popřípadě zkusit vymyslet. Samozřejmě bude Fanda potřebovat i trochu pověstného štěstí.

Mimo jiné nás čekaly okresní a krajské přebory, závody českého a světového poháru a samozřejmě i mistrovství republiky. Sezonu jsme začali jako každý rok již v lednu. Nejdříve Fanda létal s modely menších kategorií F1H, A3 a H. Někdy jsme s sebou brali i modely pro kategorii F1A a využívali volných chvil nebo zůstali na letišti déle

Nejmenší gratulant si musel medaili a pohár pořádně osahat – Fanda Zajíc a jeho bratr Honzík.

Mistrovství České republiky v kategorii F1A. Zleva: 2. místo – Josef Blažek, 1. místo – Dušan Ibehej, 3. místo – František Zajíc ml.

a trénovali. V dubnu se Fanda zúčastnil krajského přeboru v Panenském Týnci, kde nalétal limity ve všech čtyřech kategoriích F1A, F1H, A3, H. Tím si již na začátku sezony zajistil účast na mistrovství ČR mládeže. Hned nato následoval první závod českého poháru ve Všechnově, kde obsadil krásné druhé místo v juniorech. Dvojsoutěž českého poháru v Kozlanech nebyla úplně podle našich představ, ale čtvrté a páté místo není zas tak špatný výsledek. Potom jsme si zajeli na Slovensko do Lučence na závod světového poháru. Zde obsadil Fanda čtvrté místo mezi šestnácti juniory. Tam nás také neoficiálně informovali Rösslerovi, že by Fanda měl jet na mistrovství Evropy do Bulharska reprezentovat Českou republiku. Bylo to pro nás velké překvapení. Začátkem května se konal další závod světového poháru, tentokrát u nás v České republice ve Všechnově. Tam Fanda obsadil opět nepopulární čtvrté místo, ale cenné body do kvalifikace to jsou. Já jsem tam utrpěl drobnou nehodu – srážku s modelem. Deštivá dvojsoutěž v Hořicích Fandovi pátým a sedmým místem moc nevyšla. Koncem května nám trenér reprezentace oficiálně potvrdil Fandovu účast na mistrovství Evropy v Bulharsku. Červnová povodeň v našem městě nás však při přípravách trochu zabrzдила. Přesto jsme týden nato odjeli na víkendové soustředění juniorské reprezentace v Hořicích. Zde kluci trénovali, již za pěkného počasí, taktiku létání a ladili své stroje. Fandovi se zde, aby toho nebylo málo, rozbil jeden model. Takže jsme měli po soustředění, necelý měsíc před mistrovstvím Evropy, co dělat. Vše jsme opravili a chodili trénovat na letiště v Budčevsi. Tam se nám, čtyři dny před odjezdem do Bulhar-

ska, přihodila další kuriozita. Po pěkném letu přistál Fandův nejnovější model s elektronickým časovačem do velké kaluže na poli mezi kukuřicí. Prostě se celý utopil (jako by té vody nebylo letos dost). Všechnu elektroniku vyndat, vysušit a vyfénovat, potom zase zpět namontovat a přezkoušet.

O samotném mistrovství Evropy jste si mohli přečíst v minulých Kopidlenských listech v rozhovoru s Fandou. Jen pro připomenutí. Účastnilo se ho v kategorii F1A celkem 36 juniorů ze čtrnácti států Evropy. Kluci v družstvech vybojovali stříbrnou příčku, Fanda byl v jednotlivcích dvanáctý. Velice jsme ocenili zakoupené dohledávací zařízení, na které nám přispělo město Kopidlno svým grantem. Vítr se zde točil v průběhu dne o tři sta šedesát stupňů a zanášel modely do polí se slunečnicí a kukuřicí. Tam bychom je bez dohledávání těžko nacházeli. Jak jsem si všiml, snad již nikdo bez nějakého dohledávání nelétá. Modely jsou již tak drahé, že je nutné investovat několik dalších tisíc do kvalitního a spolehlivého dohledávacího zařízení. Morálka a souhra v družstvu byla výborná. To také velkou měrou přispělo k jejich úspěchu.

V druhé polovině srpna jsme si naplánovali cestu na světový pohár do Polska. Fandovi se zde nevydařil první let na prodloužené maximum. Potom už létal bezchybně, ale stačilo to pouze na šesté místo. Naopak dvojsoutěž v Senici na Hané skončila dvojitým medailovým umístěním. První a třetí místo si Fanda zasloužil. Začátkem září jsme jeli na poslední dvě soutěže českého poháru, které se konaly

pokračování ze strany 26

v Boroticích. Tam nás potkala zase „jobovka“, našťastí s dobrým koncem. Ve čtvrtém kole první soutěže Fandovi, po technické závadě, ulétl model. Asi po deseti minutách letu nebyl vidět ani dalekohledem, ale ještě jsme měli signál v dohledávačce. Vyrazil jsem za Fandou autem, ale po půl hodině se nám ztratil i signál z dohledávání. Ještě jsme jeli asi pět kilometrů, ale nic. Rozhodli jsme se vrátit, aby mohl Fanda dolétat soutěž s dalším modelem. Soutěž zdárně ukončil, bylo z toho druhé místo. Jenže soutěž se protáhla téměř do tmy, a tak jsme už model hledat nejdli. Jen jsme si zkontrolovali směr, kterým odlétl, zapsali azimut a již při baterce ve stanu nahlíželi do mapy, jak budeme druhý den, po soutěži, model hledat. V druhé soutěži si Fanda vylétal třetí místo a jeli jsme hledat ztracený model z předešlého dne. Kamarádi nám ještě zapůjčili delší anténu k dohledávání. S buzolou v ruce a anténou vystřčenou z okýnka jsme vyrazili předpokládaným směrem. Rozlehlá kukuřičná pole a lesy v okolí nám velké šance nedávaly. Hlavně také nevíte, jestli model letěl 5 km, nebo 20 km. Po čtyřech hodinách s velkým štěstím a dohledáváním, ujetých asi 70 km křížem krážem, jsme model našli. Doma jsme dle internetu zjistili, že směr jsme měli správný a model ulétl vzdálenost 11,5 km.

Mistrovství České republiky seniorů v kategorii F1A v Hořicích nás přivítalo velmi větrným počasím. Nicméně vše bylo akorát na hranici pravidel, a tak se začalo. Startovní pole borců s plným počtem sekund značně prořídlo. Ale Fanda k nim nepatřil. Potom vítr ještě zesílil a soutěž byla přerušena. Jako mávnutím kouzelného proutku se asi po dvou hodinách vítr utišil a soutěž se dolétala. Fanda nakonec pár vteřinek ztratil, ale bylo z toho krásné třetí místo celkově a první místo v juniorech. Hned nato, druhý den, jak byl rozjetý, vyhrál v kategorii F1A putovní

Letecký pohár Honzy Gašpara. Pěkný výlet na Mistrovství České republiky mládeže v Senici na Hané, kam se Fanda kvalifikoval společně s Vojtou Tichým a Jirkou Pišlem ml. z kopidlenského klubu, předčil naše očekávání. Bylo vidět, že se v Kopidlně modelářit umí. Jiří Pišl ml., ač byl na MČR mládeže poprvé, vybojoval v kategorii P30 2. místo. Vojta Tichý se stal mistrem ČR pro rok 2013 v kategorii A3 a k tomu přidal ještě 4. místo v kategorii F1H. Fanda obsadil 1. místo v kategorii F1A a 3. místo v kategorii F1H. Velice úspěšné mistrovství, musím kluky pochválit. Na mistrovství České republiky seniorů v kategorii F1H nalétal Fanda plný výsledek v základní soutěži, ale čas z rozletového kola stačil na sedmé místo. Při mistrovství ČR seniorů v kategorii A3 stačil výsledný čas z druhého rozletu Milanu Šaflerovi bohužel až na 4. místo. V seriálu soutěží PI liga se modeláři z Kopidlna opět neztratili. Milan Šafler obsadil 1. místo v kategorii A3 a 2. místo v kategorii F1H. Fanda obsadil 1. místo v kategorii F1A juniorů, k tomu ještě přidal 2. místo v memoriálu M. Vydry v kategorii F1A.

Z předešlých řádků vidíte, že soutěží a umístění je mnoho. Také pro to by Fandu neměla minout účast na Mistrovství světa juniorů v kategorii F1A v příštím roce, které se koná v rumunské Salontě. Podle vypsaných kritérií a získaných bodů z jednotlivých závodů je Fanda, zatím podle neoficiální tabulky, na druhém místě. Chtěl bych také poděkovat městu Kopidlnu nejen za finanční podporu ve formě grantu, ale také za vždy vstřícnou pomoc nám i celému modelářskému kroužku. Poděkování patří též Milanu Šaflerovi a Václavu Krejčíkovi za obětovaný čas, dobré rady a cesty na soutěže. Bez pochopení v rodině, škole a v mém zaměstnání by takovéto úspěchy nebyly možné. Vždy mi spolupracovníci vyšli vstříc, když jsem chtěl vyměnit službu nebo si vzít dovolenou. Děkuje též všem nejmenovaným za pomoc, ať již morální nebo finanční. Fandovi přeji další úspěšnou sezonu a štěstí na MS.

František Zajíc st.

František Zajíc s modelem kategorie F1A a pohár za 2. místo v memoriálu M. Vydry.

Policejní zpravodajství

Z kůlny zmizely křovinořezy i rezačka na dlažbu

Cholenice – Kopidlenská policie pátrá po neznámém pachateli, který v přesně nezjištěné době během července vnikl na soukromý pozemek v Cholenicích, kde z nezjištěného dřevníku odcizil čtyři křovinořezy, rezačku na dlažbu a motorovou pilu. Majitel vyčíslil škodu na 15 tisíc korun. Pachatel za přečin krádeže hrozí až dva roky vězení.

Mladík nedokázal ani chodit

Kopidlna – V pátek 13. září krátce před půlnocí ležel na silnici v Kopidlně v Husově ulici devatenáctiletý mladík, který byl tak opilý, že nemohl ani chodit, natož se podrobit dechové zkoušce na alkohol. Z tohoto důvodu ho policisté převezli do protialkoholní záchytné stanice v Hradci Králové.

Kolo na majitele nepočkalo

Kopidlna – V sobotu 14. září „nepočkalo“ kolo schované u popelnice za hospodou v Kopidlně na svého majitele. Odjel na něm zloděj, který ho našel. Majitel vyčíslil hodnotu kola na 500 korun. Po pachateli pátrají kopidlenská policie, kteří případ šetří jako přestupek proti majetku.

Ztracený mladík se našel na záchytce

Kopidlna – V sobotu 14. září po patnácté hodině se obrátil na policii silně opilý muž z Kopidlna s tím, že shání svého devatenáctiletého syna, se kterým se večer opil. Údajně odešel z domu a on teď neví, kde je. Policisté to ale věděli. Jednalo se o mladíka, kterého v pátek v noci převezli do protialkoholní záchytné stanice v Hradci Králové, kde zřejmě ještě střízlíval.

Lidé si stěžovali na hlasitou hudbu

Cholenice – V pátek 27. září po dvaadvacáté hodině si stěžovali na rušení nočního klidu občané z Cholenic. Hlídka oznámení prověřila a přitom zjistila, že v jedné z rodin probíhá na zahradě oslava, která se neobešla bez hudební produkce. Policisté věc na místě vyřídili domluvou a rodinu požádali o ztlumení hudby. Poté již byl v obci klid.

Muž přišel o statisíce korun

Kopidlna – V době od 1. října do středy 2. října vnikl neznámý pachatel do jednoho z panelových domů v Kopidlně v ulici U Cihelny, kde se nezjištěným způsobem dostal do bytu v prvním patře. V pracovně pak z volně přístupné kasičky odcizil hotovost. Majitel vyčíslil škodu na 237 tisíc korun. Případ šetří jičínská kriminalistika jako přečin krádeže a porušování domovní svobody, za což pachatel hrozí až pět let vězení.

nprap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Třetí městská kronika a Antonín Trojan

I tato kronika je v krásné vazbě od rožďalovického knihaře Jendy Rajmana. Obsahuje zápisy od roku 1964 do roku 1967 a prvé dva roky zapsal ještě kronikář Karel Fišera, který vedl záznamy od roku 1950. Právě on byl nejdéle aktivním kronikářem města Kopidlno v historii jeho letopisů. Podrobně jsme o jeho životě psali v minulém čísle Kopidlenských listů.

V roce 1966 převzal jeho funkci Antonín Trojan, učitel 1. stupně základní devítileté školy v Kopidlně. V úvodu se v kronice představil takto:

Dovolte, abych se jako nový městský knihovník představil.

Jmenuji se Antonín Trojan, učím na nižším stupni zdejší základní devítileté školy a bydlím v Kopidlně, ul. Rudé armády, čp. 33. Do zdejší obce jsem přišel v roce 1957, vzav sobě za ženu dceru bývalého zdejšího řezníka, pana Josefa Lachmana.

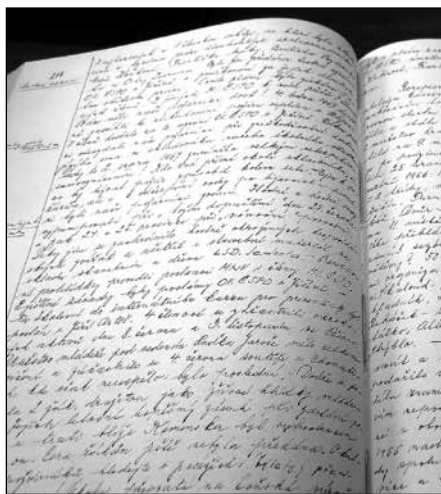
Narodil jsem se 21. března 1917 v Libušíně u Kladna, odkud jsme se záhy přestěhovali do Kladna. Otec tam byl účetním ve Spojených ocelárnách – máti v domácnosti. Bylo nás doma devět dětí! Dodnes je sedm sourozenců na živu – rodiče už jsou mrtvi. Neměli jsme se doma špatně. Hodně nám pomáhal děd z matčiny strany, který byl vrchním mistrem ve Spojených ocelárnách v Kladně. Jemu jsme vděčili i za to, že jsme mohli vyrůstat ve vlastním domě.

Po základním školním vzděláním jsem v letech 1932–1936 studoval na státním československém koedukačním ústavu učitelském v Kladně, kde jsem 19. června 1936 maturoval.

Zprvu jsem působil jako učitelský praktikant – zcela bezplatně. Teprve dne 1. dubna 1937 jsem nastoupil v obci Hořelice u Prahy jako výpomocný učitel – no a od těch časů si poctivě vydělávám. Učil jsem na obecných i měšťanských školách okresů: Kladno, Karlovy Vary, Slaný a znovu Kladno, a pak Podbořany u Žatce, Rakovník, opět Kladno a odtud jsem přešel v roce 1957 na zdejší okres. Dříve než jsem zakotvil v Kopidlně, musel jsem rok dojíždět do Rožďalovic a tu jsem od 1. září 1958.

Mám rád školní práci. Nenávidím vysedávání v hospodách při alkoholu a karbanu. Velmi mně zajímá domácí a zahraniční politika. Nejsem politicky organizován. Do února 1948 jsem byl řadovým členem národně-socialistické strany. Od 1. listopadu 1948 do začátku května 1949 jsem pracoval jako dobrovolný uheľný brigádník na dole Antonín Zápotocký v Kladně-Dubí.

Silně jsem si vědom závažnosti funkce městského kronikáře! Dosud jsem takovou funkci nezastával. Rád přivítám každého, kdo mně bude chtít v této práci pomoci. Sám sli-

Ukázka záznamu textu kroniky psané Antonínem Trojanem.

buji, že se vynasnažím jít dál v kolejích svého předchůdce, pana ředitele Karla Fišery, který tuto práci vykonával plných 20 let. I já mu za jeho práci děkuji a přeji mu ještě dlouhá a plodná léta v plném zdraví!

Po dva roky zaznamenával místní události, a ač si předsevzal být v této činnosti novátorem a změnit styl záznamů, již po dvou letech, v roce 1968, svoji práci kronikáře opustil. Napsal k tomu v závěru svých záznamů toto vysvětlení:

Jako nový městský kronikář jsem se snažil poctivě a věrně zpracovávat materiály, které jsem si během roku pracně nashromáždil. Vyhověli mi všude, kam jsem se obrátil, jen místní zahradnická škola a školní statek, i když kronikáře ubezpečovali, že zprávy dodají či mu dají možnost nahlédnout do jejich školní kroniky, tak neučinili. Proto o nich v letošních záznamech není ani zmínky. Uvádím jedno závažné poznání z roční praxe kronikáře: Vedení kroniky vyžaduje mimo jiné mnoho a mnoho času. Hodí se proto pro člověka, který takový čas má a rozhodně ne pro zaměstnaného učitele, který má plné ruce a hlavu příprav na vyučování druhý den a který si své zprávy může shánět jen po sobotách a nedělích. Tu zas četní z těch dotazovaných umějí dát hlasitě najevo, že tyto dny jsou pro ně rekreací a né dobou vzpovědi. Rok 1967 je za námi. Přeji jen, aby rok 1968 byl rokem klidnějším a konečně už oprostil lidstvo od strašáku nové války. Pokoj lidem dobré vůle...

To je poslední záznam uvedený kronikářem Antonínem Trojanem. Po něm v roce 1970 převzal vedení zápisů kroniky Augustin Škaloud, se svojí manželkou Marií. Ale o nich zase až příště...

(osu)

Tříkrálová koleda v roce 2014

**Společně s vámi
pomáháme mírnit
neštěstí obyčejných lidí**

Již tradičně patří k novoročním událostem Tříkrálová koleda. Stejně tak tomu bude i začátkem roku 2014, kdy skupinky koledníků vyrazí sbírat malé dary, díky nimž se mohou dít velké věci. Možná dorazí i k vám. Nezavírejte před nimi dveře, prosím. Nikdy nevíte, komu může váš dar pomoci.

Asi třetina celkové sbírky je určena na humanitární pomoc, kterou zajišťuje Charita Česká republika v případě živelních pohrom a válečných konfliktů po celém světě. Zbytek pomůže financovat činnost Oblastní charity Jičín, o jejichž projektech se můžete dozvědět na www.jicin.charita.cz.

Ovšem smysl sbírky není pouze ve vybírání peněz. Smyslem sbírky je také něco, co nám začíná hodně chybět. Je to o osobním kontaktu. Je to o tom, že k vám přijdou lidé a popřejí vám hezký nový rok. „...štěstí, zdraví vinšujem vám...“, se zpívá v tříkrálové koledě. A věřte, že když to koledníci zpívají, myslí to doopravdy.

A tak, až k vám přijde skupinka tříkrálových koledníků, neodmítejte je prosím. Nežebrají. Dávají vám příležitost podat pomocnou ruku a nabízejí vám obyčejné lidské setkání.

Důležité je vědět, že skupinku koledníků doprovází vždy vedoucí, který se vám musí prokázat platnou průkazkou – pověření ředitele Charity ČR – a platným občanským průkazem. Číslo průkazky musí být shodné s číslem pokladničky. Ta musí být zapečetěná a opatřená logem charity. Je to tak proto, že se u nás často setkáváme s falešnými koledníky, a na ty je třeba si dát pozor. Koledování proběhne v Jičíně, Nové Pace, Kopidlně, Vysokém Veselí a Lázních Bělohradu. Koledníci mohou zavítat i do okolních vesnic. Děkuje vám všem, kteří přispějete!

Bc. David Rejlek,
ředitel Oblastní charity Jičín

Volby v Kopidlně nepřekvapily

Volby do Poslanecké sněmovny parlamentu jsou už dávno za námi, a tak se na stránkách KL alespoň krátce ohlédneme za jejich výsledky. Oproti minulým parlamentním volbám, kdy by podle výsledků z Kopidlna vzniklo zcela jiné obsazení sněmovny a dozajista i jiná vláda než podle celostátních výsledků, tentokrát místní voliči žádné velké překvapení nepřichystali.

Výsledky v Kopidlně kopírují do značné míry celostátní pořadí stran. Vítěz voleb ČSSD se však v Kopidlně těší ještě o něco silnější podpoře, která dosáhla 25 %. Překvapením je Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury, který s téměř jedenácti procenty skončil u kopidlenských voličů na čtvrtém místě. Celkové výsledky voleb za Kopidlnu včetně jeho vesnic vidíte v následujícím přehledu:

ČSSD: 25,05 %
ANO 2011: 17,18 %
KSČM: 16,46 %
Úsvit: 10,85 %
TOP 09: 7,15 %
ODS: 6,92 %
KDU-ČSL: 5,60 %

Strana svobodných občanů: 1,90 %
politické hnutí Změna: 1,78 %
Strana zelených: 1,55 %
Česká pirátská strana: 1,55 %
Zemanovci: 1,43 %
Dělnická strana soc. spravedl.: 1,07 %

Volební účast byla v Kopidlně slabá, dosáhla jen 48,74 % oprávněných voličů (celostátně 59,48 %), v některých okrscích klesla ještě níže, třeba až ke 40 %. Nicméně je třeba poznamenat, že v Kopidlně je nižší účast již tradičním jevem. Tomuto trendu se vymyká Mlýnec, kde naopak přišlo k urně téměř 79 % voličů.

(kl)

Drahoraz má své čestné občany od 19. století

Adventní doba nám kromě jiných strastí a radostí spojených s blízcími se Vánocemi přináší také třeba myšlenky na naši rodinu, blízké nebo známé, kteří již nejsou mezi námi. Každá taková osobnost zanechá stopu v našem srdci nebo v mysli. Hluboký dojem zanechaly v paměti drahorazských občanů politické a vlastenecké činy pěti politiků už v 19. století, takže jsou dnes vlastně s historií Drahoraze spojeni víc, než bychom předpokládali.

Málokdo už dnes ví, že obec Drahoraz má své čestné občany od roku 1861. Jejich výběr a jmenování souvisely s politickou aktivitou představitelů českých zemí v době revolučních událostí 1848, a zejména později v 60. letech 19. století. Vzedmutá vlna národního uvědomění v té době postupně pronikala i do vzdálenějších míst českých zemí a představitelé měst i těch nejmenších a nejvzdálenějších obcí sympatizovali s českými politiky a se snahou o politické a kulturní sebeuvědomění v rámci rakouského soustátí. Pod dojmem prožívaných událostí bylo v obcích a městech tehdy poměrně běžné, že obce svou vděčnost a loajalitu významným osobnostem vyjadřovaly právě udělováním čestného občanství. Také v Drahorazi se rozhodli pro podobný krok a sepsali dne 20. prosince 1860 pamětní protokol¹: představenstvo obce s dvouřetětinovým souhlasem výboru se na schůzi usneslo, že pěti zástupcům národa České země udělí čestné občanství a diplom k tomu. Za obec protokol podepsali představený obce Jan Vaníček, radní Jiří Runčík a František Palička, a členové výboru Jan Valenta, Václav Ježek a Josef Straka. Čestnými občany Drahoraze byli jmenováni ti nejvýznamnější současní „národní“ politici, a to v první řadě historik a spisovatel František Palacký (1798–1876), jeho blízký spolupracovník, právník František Ladislav Rieger (1818–1903), dále právník František August Brauner (1810–1880), pedagog a advokát Karel Leopold Klauudy (1822–1894) a v neposlední řadě právník, politik a básník Matěj Havelka (* 5. 5. 1809, † 19. 6. 1892). Zvláště k tomuto poslednímu muži mohli zdejší obyvatelé cítit velké sympatie, protože byl rodákem z nedalekého Žitětína a jeho matka byla pohřbena na drahorazském hřbitově. On sám měl k tomuto kraji vřelý vztah, který vyjádřil ve svém česky psaném dopise², odeslaném z Vídně do Drahoraze:

*Moudrým a opatrným pánům
přednostovi, radám a výborům
i veškeré obci Drahorazské!
Milí krajané!*

Před několika dny byl mi dodán list dne 12. června 1861 vydaný, jímž jste mi čestné právo občanské v obci Své udělili.

I vážím si vysoko vyznamenání tohoto, jímž jste osobu mou poctili; neboť jest mi důkazem, že uznávající poctivost snažení mého, souhlasíte se směrem, jaký mé kroky veřejné řídí, kterýžto směr jiného nezná účele, než položit pevně a trvalé základy k blahobytu celistvé říše rakouské, na rovném právu všech jejích národů spočívající, a účtou práva zvelebiti vlast naši českou. K Vaší milé obci víže mne i zvláštní poutko, ana milovaná rodička má ubírajíc se k životu věčnému na hřbitově Vašem odpočívá.

Pročež přijmete, milí krajané, za poctu mi prokázanou srdečné díky a buďte bezpečni, že i nadále po dráze nastoupené s nezviklanou věrností kráčet budu.

S Bohem!

Dáno ve Vídni na sv. Matěje dne 24.

února 1862.

Matěj Havelka, c. k. rada soudu krajského, poslanec země české v radě říšské.

Stejně jako Matěj Havelka byli i ostatní čtyři čestní občané Drahoraze v roce 1861 zvoleni mimo jiné za poslance na českém zemském sněmu. Jejich práce pro české země tak pokračovala i nadále a představenstvo obce Drahoraz nemuselo v příštích letech litovat a pravděpodobně ani nelitovalo svého rozhodnutí.³

Když si opakovaně pročítám dopis právě zvoleného čestného občana Drahoraze Matěje Havelky, neubráním se vzpomínce na nedávno konané předčasné volby do parlamentu ČR. V dnešní politicky nestabilní době, kdy máme volby téměř každý rok, je při srovnání se stoupajícím kulturně politickým uvědoměním 19. století lákavé položit si otázky – kam směřuje svou práci naše politická reprezentace? Koho ze současných politiků bychom jmenovali čestným občanem své obce? Kdo z nich by si to za práci pro svou zemi zasloužil? K letošním Vánocům tak přeji všem, aby si svého čestného občana v politické sféře již brzy našli.

*Mgr. Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka obce Drahoraz*

Poznámky:

1 SOkA Jičín, fond Archiv obce Drahoraz, Kniha obecních počtů, fol. 2

2 SOkA Jičín, fond Strakův hudební archiv Kopidlno, kart. 390, inv. č. 6492

3 O dalších čestných občanech Drahoraze zatím nemáme mnoho zpráv. S jistotou můžeme hovořit o jmenování čestných občanů až po 2. světové válce, kdy se místní obecní zastupitelé rozhodli udělit čestné občanství všem válečným politickým vězňům a udělit jim pamětní diplom. Ale o tom někdy příště...

Fotografie Matěje Havelky z roku 1892 od J. Eckerta převzata z: http://cs.wikipedia.org/wiki/Mat%C4%9Bj_Havelka

Kopidlenské vzpomínky paní Aničky Čapkové

Zdravím všechny, kteří se podílejí na tvorbě Kopidlenských listů. Jsou skvělé. K článku od paní Nera-dové, která vzpomínala na staré Kopidlnu, chci říci, že jsem ji znala. Má dceru narozenou ve stejném čase, jako je moje. Její otec, pan Novotný, pracoval na dráze v Kopidlně, stejně jako můj otec. Byl strojvedoucí. Víím, že se Neradovi po svatbě odstěhovali někam na sever (do Mostu, pozn. KL), a tak nás čas natrvalo rozdělil. Při čtení vzpomínek paní Nera-dové se ve mně probudily různé vzpomínky, takže v mnohém na její řádky budu navazovat.

Předškolní léta

Já měla hezké dětství a moc ráda na ně vzpomínám. Nabízím vám své vzpomínky, třeba vyvo-lají i ty vaše.

Já jsem se přistěhovala do naší Nerudovy ulice s rodiči asi v roce 1930. Pamatuji, že nosil noviny starý děda p. Kopecký. Měl velkou tašku přes ramo. „Večerní slovo“ za 20 haléřů a nedělní „Nedělní slovo“ s přílohou „Kvítek z čertovy zahrádky“. Vše vytištěné barevně a s humorem.

V ulici se hodně stavělo, přišli sem mladí lidé, a tak děti přibývalo. Bylo nás tam tehdy kolem 20. My jako děvčata jsme si hrála na „vlka“, na „scho-vávanou“, na „prstýnky“. Kanalizace tehdy ještě žádná nebyla, a když bylo po bouřce, tak byly plné příkopy vody s blátem. Z něj jsme dělaly ku-ličky jako knedlíky, spolu s trávou jako zeleninou, a ty jsme si navzájem prodávaly. Hoši zase „honi-li“ obruče, protože nějaká svoje opravdová jízdní kola tenkrát ještě neměli. Na podzim jsme společ-ně sbírali naté a páliili na polích ohničky, kde jsme si v popelu opékali výtečné brambory.

V zimě jsme chodili sáňkovat k cihelně, proto-že tam bylo hodně vršků, které jsme na sáňkách sjížděli. Kolem lesa tekł potok, který pokračo-val kolem zahrádky pana Vavřiky pod silnicí, až na mlýnské kolo. U lesa bylo mnoho kytiček, z jara zvláště blatouchů a fialek. Byla tam ohraze-ná obora, kde se páslo stádo daňků. Dnes už tam dávno nejsou, proto o tom píši a vzpomínám. Hodně jsme si tam vyhráli v základech tehdy sta-věného nového domku.

Obecná škola

Mé vzpomínky zalétají nejčastěji až do škol-ních let. Pamatuji si svoji prvou školní tašku a v ní krásný „perečník“. Moje první cesta do školy končila v 1. patře obecné školy v Hilmarově ulici. Jako prvňáčky nás přivítala paní učitelka Žitná a byla naší třídní učitelkou po prvé 3 roky docházky do obecné školy. Byla na nás hodná. Nosila zlatý cvikr a mně se tak líbil, že jsem toužila mít jednou také takový. Byly jsme pouze dívčí třídou. Do ved-lejší třídy chodili zase jen stejné staří chlapci.

Kabáty jsme si dávaly na věšáky umístěné vza-du ve třídě a boty každý pod svůj kabát. Jednou za týden jsme měly náboženství a přešly jsme po chodbě do chlapecké třídy. Od 3. třídy nám přibýly v rozvrhu ruční práce, které nás jezdila učit do Kopidlna paní učitelka Čejková z Běchar.

Ve 4. třídě jsme dostali paní učitelku Fetrovou. Ta bydlela na náměstí, nad lékárnou. Měla dceru Soničku a její manžel, také učitel, jí brzo umřel. Pamatuji si, že chodila stále ve smutečním oble-čení.

V 5. třídě nás učila paní učitelka Straková. Do-jížděla do Kopidlna z Jičína. Protože jsem byla hodně malá, tak jsem doma úkoly psala na židli a seděla přitom na malé stoličce. Po splnění škol-ních úkolů jsme jako děti chodily ještě na trávu králíkům a sbíraly klásky obilí pro slepice. Mu-

Aninka Čapková se svojí babičkou.

sela jsem doběhnout tatínkovi k Pižlovům nebo k panu Turkovi pro cigarety „Zorky“. Deset kusů stálo tehdy 1 Kčs.

Samozřejmě, že jsme na konci školního roku už tenkrát jezdily na školní výlety. Nejčastěji do Českého ráje – do Prachovských skal, jindy do Sedmihorek, na Humprecht u Sobotky, nebo až na Bezděz.

Při vzpomínkách na školu nesmím zapome-nout na školníka, pana Slavíka. Ráno stál vždycky u vchodu a všem přichozím žákům kontroloval boty, které jsme si musely před vstupem do ško-ly řádně očistit. Když jsme končily vyučování, tak jsme ho viděly stoupat po schodech s putnou uhlí na zádech. V každé třídě totiž byla velká kamna, ve kterých se v zimě topilo. Později pan školník slavík přešel na „měšťanku“ a i tam musel nosit na zádech uhlí k topení až do 2. patra. Oni měli dceru Mařku. Byla malinká a chodila stále jen do 1. třídy. Také jsem s ní chvíli jeden čas seděla ve společné školní lavici a ještě dnes vidím její malé ručičky.

S obecnou školou jsme koncem školního roku chodili na koupaliště do Běchar. Tam se nám to tenkrát moc líbilo. Tehdy u nás v Kopidlně byl ke koupání pouze zámecký rybník, který byl ale hodně hluboký, a proto nás tam rodiče nechťeli pouštět. Báli se o nás. Z Běchar s námi do třídy chodila tři děvčata – Poláková, Seidlová a Menclová. Často nám o koupališti v obci vypravovaly. Na našem kopidlenském rybníce se na straně od obory jeden čas udělal nějaký dřevěný bazén, který nám měl malým alespoň trochu nahradit koupaliště. Protože to tam bylo malé, říkali jsme tomu „plivátko“. Ale moc dlouho to tam nevydr-želo.

Musím také vzpomenout na paní učitelku Šolcovou, která nás učila na obecné škole ruční práce. Ve 3. třídě jsme s ní měly 1x za 14 dní vaře-ní. Kuchyně tehdy byla vedle tělocvičny. Byl v ní sporák, stoly a kolem nich lavice. Jako první oběd, co jsme s ní v té 3. třídě samy vařily, byla celerová polévka a koblížky. Moc se nám to povedlo a vaře-ní nás pak moc bavilo. A hlavně to byla pro nás, děvčata, velmi užitečná činnost do dalšího života.

A ještě jedna úsměvná vzpomínka. To mě paní učitelka o přírodopisu pověřila, ať dojdou do chla-

pecké třídy k panu učiteli Hoškovi pro vycpané-ho ježka. Já, potěšena její důvěrou, šla jsem přes celou délku chodby a zaťukala na dveře třídy. Když vyšel pan učitel, tak jsem mu sdělila, že se naše paní učitelka poroučí a prosí, aby nám půjčil do třídy ježka. Kluci se pochechtávali, když pan učitel šel ke skleněné skříni, kde byl mimo jiná zvířata i ten náš paní učitelkou žádaný vycpaný ježek. Při veselé povaze pana učitele Hoška, když mi ho podával, tak s ním na mně vybařnul, jako by byl živý. Já jsem se hrozně lekla a kluci přitom sa-mozřejmě hulákali smíchy. Avšak já ho už od něj nechtěla převzít do ruky, aby mi třeba nějak ne-ubližil. Pan učitel proto vyzval Tomáška, aby jež-ka vzal a odnesl mi ho do naší třídy. Já jsem ho po chodbě až do naší třídy už jenom doprovázela. Když jsme vešli do naší třídy, tak se naše paní uči-telek Tomáška zeptala, proč ho nese on, a ne já. A on ji i třídu s chutí informoval, že jsem se ježka bála vzít do ruky. A znovu přišel smích z celé třídy, tentokrát mých spolužáků.

V obecné škole se dětem v 10 hodin denně podávaly polévky. Bylo to tehdy naše „školní stravování“. Polévka se podávala v přízemí, vpravo při vchodu, kde byla k tomu určená menší míst-nost. V ní bylo 5 dlouhých lavic, na stěně 2 regály a na nich kameninové misky a hrnky se lžičkami. Dále tam byla kamna a vedle nich hrnc postave-ný na židli, v něm teplá a voňavá polévka. Vedle něj slečna Štefková s velkou sběračkou, kterou každému strávníku polévku postupně nalávala. My děti jsme stály ve frontě a každému z nás nali-la do misky polévku, s kterou jsme si šly sednout do těch přistavených lavic, kde jsme si polévku snědly. Vařila se pořád dokola kroupová, bram-borová nebo rýžová. Víím, že byly hodně dobré a husté, dnes se jim říká „svažinové“. Takové škol-ní stravování později pokračovalo i na měšťance, kde se polévky vydávaly v místnosti hned u vcho-du (dnes je tam šatna), a výběr tam byl rozšířen o hovězí polévku, která se vydávala každé úterý.

Měšťanská škola

Jednou, už je tomu hodně let, jsem šla kolem kopidlenské školy a najednou mě to popadlo a já vstoupila jako očiřovaná znovu do jejích vcho-dových dveří. V prvním patře v ředitelně jsem si dovolila, zda si mohu svoji bývalou školu prohlédnout. Pak jsem si celou školní budovu, spolu se svými vzpomínkami, znovu prošla. Všude bylo ticho, právě se vyučovalo. Na chodbách se nikdo ze žáků ani učitelů nepohyboval. Vystoupila jsem po schodišti do 2. patra a našla dveře svoji bývalé třídy, kreslírny. Byla to tehdy a je jí i dnes největ-ší třída na škole. Co mě nejvíce překvapilo, tak to byla ta charakteristická „školní vůně“, která se za ty roky, co jsem ji opustila, z prostor školy ještě ne-vypařila a pořád zde vytvářela zcela jedinečnou a nezapomenutelnou atmosféru. Na školní chod-bě bylo tehdy plno hyacintů, všech barev a nádh-erné vůně. Tenkrát to byly velmi oblíbené kvě-tiny a jsem ráda, že se zase znovu vrací a pěstují. Ještě si pamatuji, že většina tříd měšťanky byla postavena okny na stranu odvrácenou od slunce, takže tam bylo hodně temno a po většinu roku poměrně chladno. To na obecné škole tomu bylo naopak. Tam sluníčko malé školáky celé dopoled-ne pěkně osvětlovalo a hřálo.

Prošla jsem chodby, schodiště a stále a naplno

pokračování ze strany 30

dýchala tu dávnou a mně tolik blízkou atmosféru, kterou byly všechny prostory přímo nasáklé. Ale i očima jsem vnímala mnoho povědomého, úzce známého. Byly tu stejné schody a kolem zábradlí, tak jako tenkrát v dobách mého mládí. Každý krok mi vracel zpět další a další vzpomínky. Na spolužáky, učitele a zaměstnance školy. Překvapilo mne, jak málo se za těch několik desítek let v těchto prostorách změnilo. Když jsem školu tiše opouštěla, děkovala jsem prozívatelnosti, že jsem našla odvahu a znovu a po tolika letech se do své školy vrátila. Vyvolala jsem si dávné vzpomínky z dětství a ověřila si, že kopidlenská škola je stále moje stará a dobrá láska.

Z dávných vzpomínek na měšťanku si vybavuji, jak mě, když jsem do ní přišla, překvapilo, že třídy v nové budově byly mnohem větší než na škole obecné. Naší třídou byla, jak jsem již napsala, kreslírna ve 2. patře školy. Stolky tam byly velké a židličky kulaté, bez opěradla. Naší třídní byla tehdy pí učitelka Pokorná. V té době už byla starší a velmi hodná, už špatně slyšela. Nosila šatovou zástěru a pod ní měla běžovou halenku. Na matematiku a měřičství jsme měly paní učitelku Kuncířovou. Byly jsme u ní rozděleny na skupinu A a B. Paní učitelka byla velmi přísná, vždy hladce učešaná a každý školní rok začínala v novém tmavomodrém plášti. Její manžel učil na škole v Drahorazi. Ona pocházela z Cholenic a já je oba často viděla, jak se vraceli se svými holčičkami z Cholenic do Drahoraze. Paní poměrně brzy zemřela a též jejich dceruška Stáňa. Andulka ještě žije v Praze a jezdí

do Cholenic navštěvovat rodinný hrob. Pamatuji, že později bydleli v Havlíčkově ulici. Na němčinu nás učil pan učitel Novotný. Někdy přinesl do vyučování housle a místo německé konverzace nám na ně něco zahrál. Učil nás tam matematiku také pan učitel Viduna z Jičína.

Na měšťanku do Kopidlna do naší třídy jezdila mnohá děvčata denně i z větší vzdálenosti od města. Třeba až z Rokytčan, Osenic nebo Psiníc. Školu tehdy vedl pan ředitel Holub. Dále nás učili pání učitelé Srb, Jirsák, Pour a Koblre. Ve 3. ročníku s námi chodily do třídy i tři německé dívky, které byly tenkrát v Čechách na „výměnu“. To se tenkrát tradovalo, že si české a německé rodiny na několik měsíců vyměnily své děti, aby se v jiném prostředí pocvičily v místním jazyce. Musely v rodině nejen plnit všechny rodinné povinnosti, ale též navštěvovat místní školu a hovořit v jazyce většiny zdejších obyvatel. To byla určitě ta nejlepší metoda, jak se rychle a dobře naučit další nový jazyk.

Když byl den výročí narození prezidenta T. G. Masaryka, celá škola se v ten den na jeho oslavu shromáždila ve školní tělocvičně. Tam jsme my žákyně na jeho počest přednášely básně a také se zpívalo. V čele tělocvičny byl velký obraz pana prezidenta a pod ním byla srovnána řada židlí pro učitelský sbor. Paní učitelka Pokorná mne jednou vybrala, abych na této slavnosti také přednášela. Recitovaly jsme obráceny směrem k obrazu a stáli čelem proti učitelskému sboru, ale zády k přihlížejícím spolužákům. Dodnes si pamatuji jednu sloku básně, kterou jsem tam tehdy přednášela. Snad si ji ještě dokážu vybavit:

Blížím se pomalu, pomaloučku,
tak jako motýlek na paloučku.

A jen tak pomalu pohladím líc,
a pak se přiblížím víc, ještě víc.
Tatíčku Tomáši, slunko zlaté,
jistě si teď na nás vzpomínáte.
Tys za nás bojoval, staříčky lev,
tvoje rty prosily za českou krev.

Při recitování jsem postoupila asi o 3 krůčky dopředu před své spolužáčky a rukou jsem při recitování naznačovala v básni zmíněné pohazení. Byla jsem v té chvíli jako v transu a moc si z průběhu celého svého vystoupení už nepamatuji. Jen vím, že po skončení mého vystupu pan učitel Jirsák vstal ze židle a začal mi tleskat, čímž strhl k potlesku celou tělocvičnu. Byl to pro mne velký a nezapomenutelný zážitek.

Do školy se tenkrát chodilo i v sobotu. Zato bylo volno ve čtvrtky, kdy se vůbec neučilo. Ještě si vzpomínám na výlet s pí uč. Pokornou do Prahy. To byla od ní tenkrát velká kuráž. K zajištění pořádku při přesunech po rušných pražských ulicích už ve škole před výletem zvolila dvojici – Pazderskou a mne. Chodily jsme po Praze v čele naší třídy a převáděly ostatní spolužáčky přes pražské ulice. Paní učitelka šla jako poslední a zezadu nás kontrolovala. Moc jsme si se spolužáčkou tohoto projevu důvěry vážily, dávaly na každé křižovatce bedlivý pozor a snažily se svědomitě plnit svoji důležitou roli. Výlet se tenkrát dobře vydařil a my obě jsme měly pocit, že jsme k jeho úspěchu alespoň malým dílem pomohly. Navštívily jsme tenkrát také pražskou zoo. Bohužel si z dalšího programu výletu už víc nepamatuji.

(pokračování přístě)

Zrcadlo vydalo rybí „úrodu“

Mlýnec - Kopidlenským rybářům při dvou denním výlovu Zrcadla počasí vcelku přálo. V pátek, v hlavní den výlovu, bylo spíše pod mrakem, nepršelo ani nemrzlo. V sobotu dopoledne už si obloha nebrala servítky. Největší rybník na Jičínsku skrýval štědrú úrodu, i když už to prý bylo i lepší.

„Vloni tady bylo tak tisíc metrů, letos to odhaduji na osm set. Během roku nebylo ideální počasí. Na jaře dlouhá zima, v létě zase velká tepla. A pak tu jsou ještě kormoráni. Ti loví ryby poměrně hojně. Když je tady stovka těchto ptáků, tak každý spořádá asi 70 deka rybiho masa za den, tak to je 7 metrů denně,“ vypočítává Milan Vrba, vedoucí střediska Rybářství Kopidlno, které patří pod Rybářství Chlumec nad Cidlinou. „Tedy kormorány vyjmuli ze zvláště chráněných druhů, ale přesto musíme o povolení k regulaci žádat, tak nám to nic nepřineslo. Sebrali nám náhrady za kormorány, tak na tom velmi trápíme,“ dodává Milan Vrba.

Zrcadlo má své specifické kouzlo

Rozloha Zrcadla je 65 hektarů, v kraji je zhruba na pátém místě. „Chov ryb má určité svoje kouzlo, ke kterému patří, samozřejmě, i výlov. A když se daří, tak je to i radost. Starosti jsou v jiném období než na podzim,“ svěřuje se Milan Vrba, kterého ale rybím po-

Zrcadlo vydalo zejména kapři „úrodu“
Foto: Vladka Wildová, Splus2

krmem neuctíte. „Ryby nejím ani já a vlastně ani moje rodina,“ přiznává šéf výlovu. „O vyhláškách bych raději ani moc nemluvil, protože jsou čím dál horší. Všechno jde proti rybářství, třeba právě ti kormoráni. Nás je hrozně málo, pár stovek v republice, tak nemáme žádnou oporu, nikdo nás nechce. Spadáme pod zemědělství, ale když jsou nějaké dotace, tak jsme až hodně, hodně dole,“ posteskl si Milan Vrba.

Navzdory tomu ale výlov na Zrcadle působí spíš optimisticky. Rybí úlovek je velmi pestrý: kromě kaprů, které jsou v jasné přesile,

se tu a tam objeví i štika a candát, v rybářské síti uvízne i amur, okoun nebo tolstolobik. Všechny v dobré kondici. „Kaprů na vánoční trh bude dost a každý si může vybrat tu svou oblíbenou velikost,“ slibuje muž, který na celý výlov u Zrcadla v Mlýnci dohlíží.

Rybáři tradičně spolupracují s hasiči

„Téměř osmdesátiletý nestor rybářství, brigádník Lubomír Řeháček z Kopidlna, si zaslouží, abyste o něm informovali. Pan Řeháček při dnešním výlovu zkušeně „jádří síť“, tedy koncentruje ryby v síti k nakladací,“ upozorňuje na stále vitálního brigádníka kopidlenský rybář Jaroslav Nitka. Zároveň si pochvaluje, že je počasí „tak akorát“ a u Zrcadla je prý báječně. Rybu si s chutí dá, nejraději má tresku obecnou a ze sladkovodních kapra a okouna. Ostatně, tradičního smaženého kapra z čerstvého úlovku může okusit každý, kdo k hrázi přijde. U zbrojnice hasiči obalují a smaží ryby, pochutnávají si malí i velcí. Nálada je výborná, rybáři a hasiči se navzájem hecují a zásobnice na korbě nákladního auta plní další šupináči, naháči i lysci. Zrcadlo zasněně odráží okolní podzimní přírodu a vypadá, že se ho nadšení z „úrody“, kterou vydalo ani moc netýká.

Vladka Wildová

(Převzato z Splus2 ze dne 4. 11. 2013)

Jak jsme nakládali s komunálním odpadem za poslední roky

Kolik odpadu jsme vyprodukovali a vytrídili a jaké byly náklady za odvoz odpadů?

Firmou zajišťující sběr, svoz a likvidaci komunálního odpadu v Kopidlně včetně provozu sběrného dvora v Kopidlně je od roku 1998 společnost **Severočeské komunální služby Jablonec nad Nisou, spol. s r. o. (dále SKS)**.

Systém nakládání s komunálním odpadem je stanoven v obecně závazné vyhlášce č. 3/2011 (dále OZV) platné od 1. 1. 2012.

Směsný komunální odpad

Směsný komunální odpad – popelnice, pytle			
rok	výdaje	Příjem za prodej pytlů (volný prodej)	Množství vyvezeného odpadu
2011	1 221 095 Kč	24 080 Kč	533,06 t
2012	1 309 237 Kč	24 248 Kč	512,90 t
k 30. 11. 2013	1 298 322 Kč	15 912 Kč	412,00 t

Náklady na odvoz směsného komunálního odpadu – z popelnic jsou od 1. 1. 2012 hrazeny z příjmů z daní z nemovitostí. Poplatek za odpad od občanů v souladu s OZV není vybírán.

Porovnání příjmů z daně z nemovitostí a výdajů za svoz popelnic v r. 2012

PŘÍJMY			VÝDAJE		
Daň z nemovitostí			Náklady za služby SKS – popelnice 2012		
2011	2012 (po navýšení dle OZV)	Částka, o kterou je daň v r. 2012 vyšší	popelnice	Vydané pytle (chalupáři)	Objednané změny svozu od občanů
2 394 762 Kč	3 548 612 Kč	1 153 850 Kč	1 197 793 Kč	47 821 Kč	8 640 Kč
Částka, o kterou jsou příjmy za daň v r. 2012 vyšší			Náklady za služby SKS v r. 2012 – popelnice		
1 153 850 Kč			1 254 254 Kč		

V nákladech na služby nejsou započítány náklady na sběrný dvůr a tříděný odpad (tyto náklady se do poplatků za odpad nezapočítávají).

Z popelnic jsou odečteny výdaje za svoz z objektů města – nájemníci si odpad hradí ve službách dle nájemních smluv (z objektů města není vybírána daň z nemovitostí).

Porovnání příjmů z daně z nemovitostí a výdajů za svoz popelnic za r. 2013:

Bude provedeno na začátku příštího roku, až budou známy celkové příjmy za daň z nemovitostí a celkové výdaje za svoz popelnic.

Sběrný dvůr

Sběrný dvůr provozuje firma SKS, spol. s r. o., na základě smlouvy s městem Kopidlna uzavřené 22. 1. 2008 na pozemcích města. Povolení k pro-

vozu prodloužil Krajský úřad KHK společnosti SKS na dobu určitou do 30. 6. 2017. (Za zajištění provozu sběrného dvora si SKS, spol. s r. o., dle smlouvy účtuje za obsluhu, pronájem nádob a kontejnerů na odpady, odvoz odpadů včetně odvozu a zneškodnění velkoobjemového odpadu, který se nachází před vraty a kolem sběrného dvora nebo který doveze pracovníci místního hospodářství z pozemků města, dále za manipulaci při příjmu a evidenci jednotlivých elektrozařízení, pravidelnou kontrolní činnost technika a zajišťování objednávek odvozu elektrozařízení.) Na sběrný dvůr je kromě velkoobjemového odpadu přijímán i nebezpečný odpad (plechovky po barvách, ředidlech, oleje, kyseliny, léky). Na sběrném dvoře je rovněž realizován zpětný odběr elektrozařízení (ledničky, televize, monitory, počítače, drobná elektrozař. – rychl. konvice, rádia, přehrávače atd.).

Provoz sběrného dvora		
rok	výdaje	Množství velkoobjemového odp.
2011	298 271 Kč	22,84 t
2012	351 395 Kč	42,51 t
k 30. 11. 2013	338 450 Kč	35,00 t

Tříděný odpad

Tříděný odpad (sklo, papír, PET, ostatní plasty, nápoj. kartony)		
rok	výdaje	příjmy
2011	287 064 Kč	200 817 Kč
2012	276 307 Kč	152 752 Kč
k 30. 11. 2013	310 116 Kč	166 807 Kč

Tříděný odpad – množství vyvezeného odpadu			
rok	papír	PET lahve	sklo
2011	15,77 t	20,11 t	19,64 t
2012	13,86 t	19,80 t	22,88 t
k 31. 10. 2013	20,97 t	16,63 t	20,29 t

Kromě kontejnerů na sklo, papír, PET lahve a pytlů na ostatní plasty z domácností a pytlů na kartony od nápojů přibýly Kopidlně v letošním roce dva kontejnery na drobné elektro (u sokolovny a v Lipové ul.) a jeden kontejner na textil u prodejny potravin u vlakového nádraží.

Od 21. 2. 2013 do 30. 9. 2013 bylo do kontejneru na textil odevzdáno 1470 kg odpadu.

Vytríděné oděvy a textilní materiály jsou využity v rámci charity nebo se zrecyklují (např. výroba čistících plachetek, netkaných textilií). Textil z kontejneru odebírá firma DIMATEX CS, spol. s r. o. V rámci charity je i nadále odebírán oděv a textil pro Diakonii Broumov v budově České spořitelny Kopidlna.

Stavební odpad

Přijatý stavební a demoliční odpad od občanů i od firem se využívá na úpravu a dorovnání terénu, který je určen k rekultivaci bývalé skládky na Osouši. Provozovatelem zařízení je

Kopidlna. Postupuje se na základě množství přijatého odpadu v souladu se schváleným provozním řádem. Povolení od Krajského úřadu KHK k provozování zařízení nám bylo prodlouženo do 30. 9. 2017.

Monika Kovářová

Policejní zpravodajství

Řidič byl pod vlivem drog

Kopidlna – V pátek 4. října v podvečerních hodinách kontrolovali kopidlenští policisté na Hilmarově náměstí dalšího hříšníka. Byl jím sedmadvacetiletý řidič osobního vozidla Škoda Fabia, který sice nebyl opilý, zato byl zdrogovaný. Test na přítomnost omamných a psychotropních látek u něj prokázal přítomnost marihuany. A tak kromě toho, že „přišel“ o řidičské oprávnění, čeká ho ve správním řízení pokuta a zákaz řízení všech motorových vozidel.

Mobilní telefon skončil v cizích rukou

Kopidlna – Smůla měla v neděli 6. října slečna z Kopidlna, která při běhu městem ztratila svůj mobilní telefon iPhone 5 v hodnotě 10 tisíc korun. Mladíka vyprostili přivolání hasiči, kteří se ho do příjezdu rychlé záchranné služby snažili resuscitovat. V oživovacích pokusech pak pokračoval i lékař záchranné služby, který po několika minutách konstatoval smrt. Událost šetří kriminalisté jako pracovní úraz.

V jímce zemřel dvaadvacetiletý zamestnanec

Dětenice – Ve čtvrtek 10. října odpoledne došlo v jedné z dětenických firem k tragické události, při které zemřel dvaadvacetiletý mladík. Jednalo se o zaměstnance, který byl nalezen v jímce. Mladíka vyprostili přivolání hasiči, kteří se ho do příjezdu rychlé záchranné služby snažili resuscitovat. V oživovacích pokusech pak pokračoval i lékař záchranné služby, který po několika minutách konstatoval smrt. Událost šetří kriminalisté jako pracovní úraz.

nrap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Řepařská drážka cukrovaru Kopidlno

Svého času byla nejseverněji položenou řepařskou drážkou cukrovaru hraběte Ervína Schlika, založeného v roce 1871. Ležela v povodí říčky Mrliny, na pomezí středních a východních Čech. Její stavba patří již do éry samostatného Československa, po roce 1918.

Důvodem, proč byla tato drážka stavěna oproti jiným podobným tak pozdě, by mohla být Schlikova známá šetrnost. Nebo to, že hraběti chyběla ona dravost, s jakou dovedl ve svůj prospěch využít převratné technické vynálezy třeba jiný majitel – Taxis. Kdo ví? Vždyť to bylo právě kopidlenské hraběcí panství, kdo se již roku 1880 domáhal stavby Českých obchodních drah.

Přestože se o stavbě úzkokolejné drážky uvažovalo již počátkem 20. století, posun kupředu přinesla až poválečná konjunktura dvacátých let. V tehdejší ostré konkurenci ale mohli „bílé zlato“ nabídnout jen ten, kdo si dokázal také zajistit dostatek vstupní suroviny, tedy řepy. Při tehdejších poměrech labilních podnikatelských úmluv a slibované pozemkové reformy se začal i kopidlenský cukrovar o svou řepu obávat. Zvláště pak, když pronikly na veřejnost zprávy, že se do jeho rajonu chystá vyrazit novými větvemi sousední Dymokurka.

Snad to bylo tím impulzem, který donutil hraběte Schlika, že požádal pražskou stavební firmu Köller & Raynal o urychlenou výstavbu drážky z Kopidlno do Velkých Běchar a Česova. Požadavkem bylo pouze to, aby trať

pokračovala rychle, a tak již koncem září 1922 proběhla kolaudace a byl zahájen provoz. Ovšem po dobu „sedání“ náspů jen sníženou rychlostí 15 km/h, a to až do 1. listopadu 1922, tedy do termínu smluvního odevzdání dráhy do provozu. Poté byla rychlost zvýšena na 25 km/h.

Velmi úsporná stavba si vynutila velké protisvahy se spády a stoupáním až 28 promile a ostré oblouky o poloměru jen 45 metrů.

Drážka v době své největší slávy.

Takových „houpaček“, které později působily těžkosti v dopravě a měly vliv na zvýšené provozní náklady, tu bylo celkem devět.

Na jaře roku 1923 stavba pokračovala obtížným úsekem do Česova a po jeho otevření v září toho roku dosáhla trať délky 21 km.

komoravské Kolben, a. s., dvě třinápravové lokomotivy rozchodu 760 mm (výr. č. 944 a 945/1922). Stroje označené čísly 1 a 2 a tabulkou vlastníka „Cukrovar Kopidlno“ došly do Kopidlno 21. a 31. srpna, tedy ještě před zahájením kampaně. Ta však ukázala, že dva stroje pro traťovou službu a posun v cukrovaru nestačí.

V následujících kampaních situaci cukrovar řešil půjčováním dalších lokomotiv. V roce 1925 byla konečně zakoupena další kmenová lokomotiva, a to třinápravová „orenštajnská“ ze slovenské lesní železnice v Oslanech. Poslední lokomotivu, kterou cukrovar získal, byla lokomotiva „Studce“ ze zrušené vlkavské dráhy. Vozový park činil více než 100 čtyřosých vozů značky „Standard“ vyrobených Továrnou polních drah F. J. Werner ve Štěrbolích.

Poválečný záměr, že zdejší řepařka se stane nosnou částí rozsáhlé sítě úzkokolejných drah, dodávajících řepu právě znárodněným cukrovarům, zmařila 50. léta. Tehdy módní automobil, vyzdvihovalý pro svoji pohyblivost a tehdejší provozní láci, a orientace československého průmyslu na těžké strojírenství pohrbyly tyto smělé plány. Dne 21. prosince 1959 dojel do cukrovaru v Kopidlně poslední vláček s řepou ze Žlunic. V následujícím roce byla trať snesena a vozidla rozprodána. Protože celá drážka byla stavěna velmi úsporně, nebyl problém její těleso opět rozebrat a půdu vrátit zemědělským účelům.

Mapka řepařské drážky kopidlenského cukrovaru.

Kopidlenská drážka v plném provozu.

co nejvýhodněji procházela jižní spádovou oblastí.

Trasování, rozchod, vozidla, to vše bylo ponecháno na jmenované firmě. Přestože byl předložený návrh rozpočtu schválen, musela už zkrátka firma zdůvodňovat, proč nelze na tom či onom ušetřit. Inu, pan hrabě nerad utrácel.

Práce na prvním téměř 15 km dlouhém úseku z Kopidlno do Slavhostic a na 2,5 km dlouhé odbočce do Běchar se rozběhly již s příchodem jara roku 1922, přestože stavební povolení bylo vydáno až 30. dubna téhož roku. Tehdy to však bylo běžné. Práce

V té době majitel cukrovaru rozhodl přejít do útoku a koleje zdejší řepařky měly zamířit přes Žlunice až k doménám konkurence, tedy cukrovaru ve Vysokém Veselí. Stavební firma pracovala od roku 1923 na projektu, ale v terénu se léta nic nedělo. Konečná kalkulace dalších odboček se zdála majiteli příliš vysoká, a tak po kompromisech došlo pouze ke stavbě tratě do Žlunic. To už se ale psal květen 1927 a tím také skončila výstavba této sítě, která tak dosáhla něco málo přes 25 km délky a stala se tak nejdelší řepařkou v Čechách.

Pro provoz si cukrovar objednal u Čes-

Cukrovar v Kopidlně zpracovával řepu dál, až do roku 1984, kdy byl jeho provoz zastaven. Tím však jeho historie neskončila. V roce 1987 začala přestavba na tehdy největší a nejmodernější závod v celé republice. Přestože stavba spolkla 1,2 miliardy tehdejších československých korun, cukrovar nebyl dokončen a výroba se zde nikdy nerozběhla. Definitivní konec přineslo až nové tisíciletí. (osu)

Zpracováno podle článku Cukrovarnické vlečky, z přílohy časopisu GRAND EXPRES a ČD PRO VÁS ze srpna 2007, str. 29., foto z Kopidlno z archivu p. K. Čihala.

Z historie kopidlenského fotbalu

Otevření nové tribuny

Sparta Kopidlno otevřela dne 13. června 1937 na svém novém hřišti vystavěnou novou tribunu. V této souvislosti bylo sehráno přátelské utkání s Vysokoškolským týmem Praha – Letná. Dále se konal zápas mužstev „benjamínků“ a dorostenců obou oddílů. V dorostu upoutal diváky Škaloud, který měl největší zásluhu na tom, že hostující dorost si odvázel 3 góly a domácí uchránili čisté konto.

A nyní si opět z dobového zápisu připomeneme další podrobnosti:

Přesně v 18 hodin večer vytvořila mužstva „benjamínků“ a dorostu spalír, kterým vběhlo mužstvo Vysokoškolačů na hřiště, jsouc vítáno srdečným potleskem diváků. Poté vběhli na hřiště domácí, kteří byli přivítáni neméně srdečně. Soudce pan Divíšek učinil rozlosování, a když hosté vyhráli los, dostavil se do středu hřiště zástupce klubu Vysokoškolačů, následován fotografy. A již přichází také zástupce kopidlenské Sparty, aby hostující mužstvo oficiálně přivítal. Po proslovu předali si kapitáni vzájemně upomínky na toto přátelské utkání. Hosté odevzdali umělecké tablo karikatur jednotlivých hráčů, od malíře Pacáka. Domáci předali soupeři na památku vyšívanou plaketu svého sportovního odznaku. Umělecké tablo bylo během utkání umístěno na tribuně a budilo pozornost všech návštěvníků. O zápase jen těžko psáti. Byla to dvě mužstva, která dovedla vystupňovati zájem až do nejkrasnějších mezí. Byly to dva létající celky, které předvedly krásný fotbalový sport, bez nebezpečí a bez záludnosti, tak často vidaných na jiných hřištích. Zápas skončil remízou 3:3.

V květnu daroval okresní výbor v Jičíně kopidlenskému klubu 26 kusů kaštanových sazenic na vysazení aleje na jeho sportovním hřišti.

Pro zajímavost a jako perličku pro pobavení připojujeme dobový povahopis jednotlivých hráčů I. A týmu:

Hladký Václav – zarytý nepřítel gólů, brankář budoucnosti.

Kořínek Václav – typ gentlemana, který i přes malou přízeň sudího odměnil ho na konci utkání vřelým poděkováním.

Košek Alois – dítě, na které si na hřišti žádný protihráč nic nedovolil.

Elis Karel – pohádkový všudybyl a všeučel, jinak také zachránce kiksujících spoluhráčů.

Labík František – věčně usměvavý klidás, kterého na světě nikdy nic nerozhází.

Kousal Josef – taktický starý veterán, který si nerad pouští protihráče příliš blízko k tělu.

Košek František – starý, nikdy nereptající dobrák, který se ale rád nafukuje (hlavně u trumpetů).

Martínek V. – záhada roku 1937.

Pavlát Josef – velmi citlivý a měkko srdcatý amatér.

Rambousek Miloslav – pytlák s krátkými, ale rychlými běhy. Rád číhá za bukem.

Maxa J. – objev jarního kola, choulolistivý na počasí.

Todt Antonín – hodný hoch, který letos s úspěchem složil maturitu. Nyní se zabývá srdečnými problémy, takže mu nezbyvá čas na povinný trénink.

Mílek – náhradní muž s dobrým „pajšlem“.

Dále uvádíme přehled hráčů hrajících kopanou v Kopidlne, až do konce tisíciletí:

Hráči v 30. letech:

Haniš Emanuel, Bydžovský Miloslav, Rohulán Jaroslav, Tuček Josef, Vohnout Alois, Peka, Janda Bedřich, Čermák Josef, Tůma Antonín, Jandourek Jan, Jodas Jaroslav, Smolík František, Carda František, Bureš, Zelinka, Brožek, Černý, Šimůnek a Dudek.

Ve čtyřicátých letech byl tým mužů v oficiálních soutěžích velmi úspěšný a hrál čtyři roky v I. A třídě. Trenérem mužstva byl **Václav Benda**, bývalý brankář Viktorie Žižkov a náhradník Františka Pláničky v národním mužstvu.

Hráči ve 40. letech:

Holý Oldřich, Honys, Kopřiva, Jenček Jaroslav, Špihl Josef, Trýzubský Jaroslav, Škaloud Jaroslav, Laksar, Zikmund Václav, Kout Ota, Tlapák

Součástí slavnostního otevření nové tribuny byl průvod městem.

Miloslav, Matoušek Jaroslav, Tábořský Miroslav, Kořínek Miroslav, Knížek Josef, Košvanec Jaroslav, Pokorný Jiří, Havlík Zdeněk, Tomíček Jaroslav, Plocar Ladislav, Trýzubský Josef, Endrys Josef, Tvrdík Antonín, Šoltys Josef, Adamec Václav, Lachman Jaroslav, Soukup Miloslav, Podzimek, Pokorný František.

Hráči v 50. letech:

Matoušek Alois, Čerget Václav, Knížek Jaroslav, Veselý Jiří, Trýzubský Miroslav, Vaníček Jiří, Průcha Miloslav, Martinec Josef, Judl František, Dvořáček Rudolf, Košek Drahošlav, Kout František, Kout Josef, Lachman Ota, Vondráček Miroslav, Kotlář Vladimír, Kotlář Jiří, Kupec Zdeněk, Vacek Stanislav, Veselý Josef, Řeháček Bohumil, Langr Zdeněk, Vaňouček Láďa, Pekárek Jaroslav, Taraba Jan, Lachman Josef, Vízner Miroslav.

Hráči v 60. letech:

Říha František, Hlavatý Vladimír, Klučil Jindřich, Zach Josef, Janouš Oldřich, Kraus Josef, Koňák Josef, Vít Jiří, Vít Jaroslav, Albrecht Josef, Jaroš Josef, Minařík Oldřich, Kořínek Josef, Horáček Josef, Myška Zdeněk, Chaloupský Josef,

pokračování na straně 35

S.K. Sparta Kopidlno (1936)
Nahore zleva: Mílek, Bydžovský, Jodas, Pavlát, Toht, Kousal, Maxa, Elis, Judl,
Dole: Kořínek, Hladký, Košek

SK Sparta Kopidlno 1944. Postup z III. třídy do I. B třídy. Nahore zleva: Škaloud, Holý, Laksar, Hladký, Vacek, Špihl, Trýzubský Jar. Dole zleva: Tlapák, Peka Mil., Kout Ota, Chábera.

Z historie kopidlenického fotbalu

pokračování ze strany 34

Drnec Vladimír, Drobeček Jiří, Čapek Václav, Ruta Zdeněk, Klimeš Jan, Posířil Jiří, Albrecht, Kraus Jaroslav, Obermajer, Vacek Miroslav, Vacek Ladislav, Plocar Jaroslav, Řeháček Luboš, Štembera Václav, Vácha Bohumil, Škalou Josef, Sachr Jaroslav, Jodas Jaroslav, Košťák Ladislav, Tůma Jaroslav, Novotný Miloš.

Hráči v 70. letech:

Kříž Josef, Kopecký Josef, Myška Jiří, Ruta Luboš, Vlasatý Josef, Hradecký Vlastimil, Skřivánek Josef, Strnad Roman, Vondrák Bohumil, Tobíáš Josef, Kout Josef, Šimůnek Václav, Havlík Zdeněk, Matoušek Jaromír, Hnát Vladimír, Jandourek Oldřich, Tuček Josef, Klaban František, Carda Miloš, Bernard Bohuslav, Komárek Vlastimil, Hojer Zdeněk, Taraba Miroslav, Heršálek Josef, Havlík Jindřich, Svoboda Miroslav, Kout Jiří, Růžička Bohumil, Vaníček Jiří, Komárek Karel, Popovič Milan, Carda Antonín, Vejsada Jaromír, Pekárek Jaroslav, Vodička Josef, Hyršal Lubomír, Rejmont Radomil, Kosina Ladislav, Kořínek Miroslav, Kejzlar Milan, Mikoláš Milan, Andrenko Josef, Vlasatý Jiří, Kout Vratislav, Myš-

ka Ladislav, Vohnout Zdeněk, Šturma Milan, Košťák Miloslav, Habich Antonín, Semík Milan, Pekárek Zdeněk, Novák Jiří, Hlaváček Ladislav, Stýblo Zdeněk, Hnát Miroslav, Andrenko Petr, Čapek Miloslav, Košťák Jaroslav, Popovič Michal, Rejmont Rostislav, Kříž Milan, Kroupa Josef, Tomášek Josef, Popovič Miroslav, Kolacio Antonín, Jebavý Miroslav, Lachman Ota, Havíř František, Machačů Ladislav, Doležal, Dražský Jiří, Chaloupský Vratislav, Pacík Josef, Mečír František, Šorm Josef, Podzimek Jiří, Kratochvíl Karel, Vondráček, Košek Josef, Plocar Jaroslav.

Oslavy 50 let kopané v Kopidlně

Toto významné sportovní jubileum se slavilo ve dnech 2.–4.července 1971. Sportovní program byl bohatý. V rámci oslav se uskutečnila utkání v kopané: staří páni SK Sparta Kopidlna – SK Libáň, s výsledkem 2:1. Sestava domácích byla: Tlapák Miloslav, Průcha Miloslav, Kout Josef, Kopřiva, Klučil Jindřich, Vaníček Jiří, Škaloud Jaroslav, Knižek Josef, Holý Oldřich, Endrys Josef, Trýzubský Jaroslav. Střídali Pekárek Jaroslav, Vaníček Láďa, Lachman Otta, Labík František, Vít Jaroslav a Vacek Otta. Dále se konalo utkání dívčí mužstev: Sparty Praha proti Slávii Hradec Králové a utkání mužů: TJ Sokol Kopidlna – Dukla Jičín, s výsledkem 3:9 (2:4). Sestava Ko-

pidlenských: Albrecht Josef, Vlasatý Josef, Ruta Luboš, Kříž Josef, Myška Jiří, Kopecký Josef, Strnad Roman, Tobíáš Josef, Skřivánek Josef, Matoušek Jaromír, Šimůnek Václav, střídali Kout Josef, Janouš Oldřich, Vondrák Bohumil a Hnát Vladimír. Součástí oslav byla i výstava fotografií a dalších dokumentů z 50leté historie kopané v Kopidlně. Slavnost byla zakončena společným večerem s tancem, v naší sokolovně.

Výstavba nových kabin

Přestavba původně dřevěných kabin, postavených v roce 1937, začala po posledním mistrovském utkání okresního přeboru mužů dne 10. června 1973, kdy mužstvo postupovalo do I. B třídy. Velkou zásluhu na úspěšné stavbě měli František Křídlo (zajistil finance ve výši 51 000 Kč od ČSTV Praha), Miroslav Kořínek (ujal organizace a vedení stavby), Vladimír Hlavatý (předseda oddílu), Jaroslav Pekárek (svážel traktorem vše potřebné ke stavbě) a Jaroslav Tůma (zařizoval spolupráci s cukrovarem). Díky obrovskému úsilí velké části členů jednoty a brigádníků byly nové kabiny v hrubé stavbě zprovozněny při prvním mistrovském utkání dne 12. srpna 1973.

*Z dokumentů oddílu zpracoval
Oldřich Jandourek*

**Muži (1946) - I.A tř. Nahoře zleva: Holý, Honys, Kopřiva, Jenček, Špígl, Trýzubský, Škaloud
Dole zleva: Laksar, Zikmund, Kout, Tlapák**

Rok 1956 - 57 (hráči v Libáni)
Nahoře zleva: Hlavatý, Knižek, Plocar, Jůdl, Martinec, Matoušek, Čerget
Dole zleva: Knižek Jar., Trýzubský, Veselý Jiří, Průcha, Vaníček

Zleva: Matoušek, Špígl, Bydžovský, Táborský (vzadu), Havlík, Kořínek, Kout, Knižek, Trýzubský, Košvanec, Pokorný, Tlapák (v tmavém)

Rok 1973 – postup do I.B třídy
Nahoře zleva: Myška, Hlavatý, Habich, Hradecký, Vondrák, Kříž, Popovič, Kopecký, Tobíáš, Matoušek
Kout, Vašek, Drnec, Jůdl
Dole zleva: Bernard, Strnad, Hnát, Skřivánek, Hyršal

Autoturistická orientační soutěž pro rodiče a děti

Autoklub Kopidlno po letech odmlky pořádá v sobotu dne 28. září 2013 Autoturistickou orientační soutěž pro rodiče a děti. Jelo se podle psaného a šipkového itineráře v okolí Kopidlno. Jelo se přes tyto obce: Cholenice, Vršce, Labouň, Bartoušov, Keteň, Drahoraz, Pševy a v Kopidlně pak K Nádraží, ulicí Petra Bezruče, Tyršova, opět K Nádraží, Havlíčkovou ulicí a do cíle. Délka tratě byla 23,3 km, čas na projetí tratě byl 60 min. Start a cíl byly v areálu Auto klubu. Cestou měly posádky za úkol zapsat do jízdního výkazu písmena umístěná na cedulích kolem tratě (celkem 12). Dále pak plnily ještě úkoly jako zjistit ve Vršcích název firmy zabývající se výkupem železa, papíru a jiných surovin, v Drahorazi pak zjistit, jak se jmenuje zdejší kostel, v Kopidlně na náměstí měly zjistit, co je umístěno ve štítu radnice, a v Tyršově ulici měly opsat, kdy byl položen základní kámen sokolovny.

Po dojezdu plnily posádky zábavné úkoly, jako házení šipek, hod na koš, kop na branku, lovení rybiček a další. Počet členů posádky nebyl omezen, úkoly plnil vždy řidič a dítě ve věku do 15 let. Prezentovalo se celkem 12 posádek.

První tři posádky obdržely ceny a pohár, všechny posádky obdržely drobné ceny

a upomínkové předměty, diplom a každá posádka dostala dva špekáčky na opékání.

Prezentace začala ve 13.00 hod., poté následovalo zahájení a rozprava s účastníky. Start první posádky byl ve 14.00 hod. Po dojezdu plnily posádky již zmíněné úkoly. Poté následovalo vystoupení skupiny historického šermu IGNEUS. Před vyhlášením výsledků si posádky na malém táboráčku opékaly špekáčky. K tomu jim hrála příjemná reprodukováná hudba.

Podle ohlasu účastníků se jim soutěž líbila a již se těší na příští ročník. Je také pravdou, že počasí nám nadmíru přálo, neboť na tak pozdní termín bylo velice slunečně.

Touto cestou chci poděkovat všem členům Auto klubu, kteří se podíleli na zajištění a jejím zdárném průběhu.

Poděkování patří také všem sponzorům, díky kterým jsme tuto soutěž mohli uskutečnit. Jsou to: město Kopidlno, Autocentrum Boura Činěves, Aveflor Budčevy, Benko Kopidlno, Chalupníčková Věra – novinový stánek Kopidlno, Kotlářová Jiřina – cukrárna Kopidlno, Pišl Jiří – pneuservis Kopidlno, Slávková Hana – prodejna průmyslového zboží Kopidlno, Víchová Jiřina – samoobsluha Kopidlno.

Jan Gottwald

Zde jsou výsledky jednotlivých posádek:

Pořadí	Posádka	Start. číslo	Počet trest. bodů
1.	Syříštová Michala – Syříště Tadeáš, Kopidlno	2	125
2.	Sedláček Tomáš – Sedláček Tadeáš, Rožďalovice	6	220
3.	Berounský Patrik – Berounská Nikola, Kopidlno	8	225
4.	Kotlář František – Vlasatá Karolína, Budčevy	11	330
5.	Hynk Tomáš – Hynk Kryštof, Rožďalovice	12	515
6.	Mahulík Pavel – Mahulíková Karolína, Káraný	7	600
7.	Mráček Miloslav – Mráček Miloslav, Rožďalovice	3	620
8.	Nechanická Eva – Nechanický Richard, Doubravice u Dvora Král.	1	805
9.	Berounský Daniel – Berounská Agáta, Kopidlno	9	1080
10.	Paulus Radoslav – Štěpánková Markéta, Jičín	10	1120
11.	Macková Jitka – Aust Luboš, Kopidlno	5	1290
12.	Macková Petra – Macková Tereza, Kopidlno	4	1470

Sport

Stolní tenis: Kopidlenské áčko zaostalo za vítězným Jičínem B o pouhé dva body

Po delší odmlce se hlásí o slovo v Kopidlenských listech také stolní tenis. Ne že by tento sport v Kopidlně přerušil činnost, to ne, ale na velké chlubení to také nebylo. K mírnému zlepšení v minulé sezóně však došlo. Sice se nepodařilo naplnit hlavní cíl – postup do krajské soutěže –, ale bylo to jen o pověstný chloupek. Naše A družstvo skončilo druhé za vítězným Jičínem B o pouhé dva body.

Béčko si po několika letech okusilo „záchrannářské“ starosti a céčko, které nemělo sice kam spadnout, s předposledním místem ve své skupině taky velkou díru do světa neudělalo. Dorost se umístil ve středu tabulky na 8. místě, což odpovídá možnostem, přístupu hráčů a snaze se zlepšovat...

Áčko

Áčku se v uplynulém ročníku opět nevyhnuo zranění. Tentokrát to „odnesl“ Václav Matuna, který si zahrál několik utkání v závěru soutěže. Do herní formy a pohody se naštěstí dostal Michal Hladík, který v nejvyšší okresní soutěži měl druhou nejvyšší úspěšnost, když odehrál dvacet mistrovských utkání, ve kterých sehrál osmdesát dvouher, z toho šedesát osm vítězných! Úspěšnosti 85 % hovoří za vše. Za ním v závěsu je Jirka Tomášek s 69 %. Po loňských peripetiích se zraněním se dostal do slušné formy. Třetí v řadě je na pomyslném žebříčku Petr Procházka se 64 % úspěšnosti. Při absenci Matuny museli zaskočit hráči z béčka. Nejvíce příležitosti dostával Honza Kohut a vůbec si nevedl špatně (43 %), odehrál celou sezónu a má velký podíl na celkovém výsledku družstva. K několika utkáním nastoupili Fanda Brodský a rekonvalescent Vašek Matuna (oba měli 50 % úspěšnosti). Do poloviny loňského listopadu nastupoval ještě Pavel Kodet (42 %). Od té doby jsme velký talent kopidlenského ping-pongu v sokolovně neviděli. A protože se na kopidlenské poměry nebývale slušně dařilo i ve čtyřhrách (více než 65 %), výsledkem bylo již zmíněné druhé místo v nejvyšší okresní soutěži. K dohodě s Jičínem či jiným klubem o přenechání krajské soutěže nedošlo, a tak se postup odkládá o další rok. Nebude to vůbec jednoduché. V cestě nám stojí Lázně Bělohrad, loňský účastník krajského přeboru. Rezervy Staré Paky, Hořic, Valdic či Nemyčevse také chtějí svými výkony promluvit do postupových ambic. Moc bych to klukům přál, tak uvidíme. Do sestavy se vrátil Matuna, v záloze máme ještě Pekárka a Palíčka. V právě zahájené soutěži si naši nevedou špatně. Po osmi kolech máme pět vítězství, jednu remízu a dvě porážky. V tabulce jsme na pátém místě, ale s pouhým bodem ztráty na druhé pořadí. Pro druhou polovinu soutěže nás však čeká výrazné oslabení. Michal Hladík si našel zaměstnání v Trutnově a bude se věnovat ping-pongu tam. Nahradit jeho 80 % úspěšnost bude hodně těžké. Michale, děkujeme za skvělou reprezentaci Kopidlna a ať se ti za zelenými stoly daří i v novém působišti.

Béčko

Béčko si v uplynulém ročníku také dělalo vyhlídky na přední příčky v druhé nejvyšší okresní třídě. A první polovina výsledkově odpovídala kvalitě týmu. Z jedenácti zápasů bylo sedm vítězných, jednou se soupeři rozešli smírně a pouze třikrát naši odešli se svěřenými hlavami. Výsledkem bylo umístění na „bedně“, tedy na slušném třetím místě. Zato druhá polovina se nepovedla vůbec. Dvě výhry, dvě upachtěné remízy a sedm porážek znamenalo konečné deváté místo. Propad o šest míst je nevidaný. Dokud tým nastupoval v optimální sestavě – ve složení Procházka, Kohut, Brodský a Novák –, výsledkově se dařilo. Pak pro zranění odstoupil na dlouhou dobu Novák a začaly být problémy. Kodet nehrál vůbec a hráči z céčka, kteří tým doplňovali, při vši snaze na body příliš často nedosáhli. Že béčko nakonec nemělo problémy s udržení druhého třídy bylo na bedrech Petra Procházky, který, podobně jako Hladík v první třídě, měl druhou nejvyšší úspěšnost 89 % za Břeským z Chomutic (ten v průběhu celé sezóny utrpěl pouhé dvě porážky – z nich jednu s Fandou Brodským!). Jemu výborně sekundoval Honza Kohut se 71 % úspěšnosti (devátá nejvyšší v této třídě). Daleko za nimi se 44 % byl třetí hráč týmu Fanda Brodský. V jeho věku je to však úctyhodný výsledek a co by za něj někteří mladší dali... Čtvrtým hráčem, co do úspěšnosti, je Míla Novák (33 %). Z náhradníků nejvíce bodoval Alois Machačny (21 %), dále nastoupili bez výraznějších úspěchů Machula, Petr a Urbaník. O Kodetovi již řeč byla. Nastoupil v jediném utkání (2/2 = 50 % úspěšnost) a tím prozatím jeho kariéra končí.

Do nové sezóny nastoupilo béčko posíleno o Pekárka, který zatím nastupuje pravidelně a výsledkově se mu daří. Honza Kohut nastupuje pravidelně v áčku a vzhledem k pracovnímu vytížení na béčko nemá tolik času. Dalšími hráči v základu týmu jsou Míla Novák a Fanda Brodský. Po několika letech se do Kopidlna vrátil Pepa Palíčka a s jeho herní zkušeností tým rovněž počítá. V této sestavě by měl tým hrát ve středu tabulky. Doplnění z céčka je možné, a pokud se rozehraje k někdejšími výkonům další navrátilce Adam Hejdrych, měl by mít šanci se do sestavy prosadit. Tým je po osmi kolech na devátém místě se dvěma výhrami, jednou remízou a pěti porážkami. Také pro béčko bude mít odchod Hladíka své důsledky. Na pevné místo v soupisce áčka se posune Kohut a za béčko nebude moci startovat. To bude také výrazné oslabení, a protože tým mívá slabší jarní polovinu soutěže, bude problém držet se ve středu tabulky.

Céčko

Ani céčko se nemělo loni výsledkově dvakrát co chlubit. Ve čtvrté třídě skupiny B se umístilo na předposledním sedmém místě. Utkání o konečné umístění s týmem na stejné pozici ve sku-

pině A – Rožkopovem – jsme vyhráli a obsadili tak 13. místo. Že to nebude velká sláva, jsme očekávali. Ale takovýto výsledek neočekávali ani největší pesimisté. Je pravda, že Urbaník byl dlouhodobě zraněný, ale ostatní jej měli zastoupit. Své si uhrál Fanda Brodský s 65 % úspěšností. Těsně nad hranicí 50 % zůstal Machula. Machačny s 47 % asi očekával více. Ani výsledek Saši Petra s 35 % úspěšností není nic moc. A tak jediným pozitivem z mého pohledu je zařazení Lukáše Nováka. V soutěži zatím nezískal ani bod, ale důležité zkušenosti mu nikdo nevezme a může je uplatnit v dorostu či v letošním ročníku soutěže, pokud dostane příležitost.

Novou sezónu rozeběhlo céčko mnohem lépe. Ze sedmi utkání máme šest výher a jedinou porážku. Umístění v horních patrech tabulky, a hlavně stabilní sestava opírající se slušné výkony Mirka Urbaníka (kolem 87 % úspěšnosti) a Machačného 77 %. Adam Hejdrych se po několikaleté odmlce vrátil za zelené stoly a zatím si v nejnižší třídě vede víc než dobře (80 % úspěšnosti) a má předpoklady, až získá jistotu, prosadit se do béčka či áčka. Těsně nad hranicí 50 % se zatím drží Saša Petr. K jednomu zápasu nastoupil i Jirka Machula. Zatím bez bodového úspěchu. Pokud bude nominován, může nastoupit pouze v první polovině soutěže. Po odchodu Hladíka postoupí v oddílovém žebříčku na osmou příčku a bude v základu béčka. Za céčko nastupovat nemůže. Pro tento tým při výkonech Machačného, Urbaníka, Hejdrycha a Petra to žádná ztráta nebude. Přípraveni jsou mladíci Novák, Myška, Pelant či Ulrych. Nastoupit by mohl i Pekárek, který přece jen bude více využíván v béčku, případně áčku.

Dorost

Dorost v uplynulé sezóně skončil na osmém místě ze třinácti týmů, tedy ve středu tabulky. V tomto směru slušný výsledek. O vyšší příčky bychom mohli bojovat, kdyby do hry zasáhli častěji Myška a Novák, kteří nastoupili do čtyř, resp. šesti zápasů. Častěji naše barvy hájili Pelant a Ulrych. Ale i tak by družstvo v této sestavě mělo nejvýše na šesté až sedmé místo.

Do letošní sezóny vstoupili naši mladíci sympaticky, když v sestavě Novák – Pelant dokázali v prvním turnaji porazit postupně Sobotku (nováček soutěže), Veliš (loni čtvrté místo) a Nemyčevse. Těžší soupeři teprve prověří, jak na tom jsme, ale i tak se vstup do soutěže povedl.

Podmínky pro náš sport se neustále zlepšují. Nakoupili jsme dva nové stoly. Na jevišti instalovali nové osvětlení. Vznikla tím druhá regulérní herna. Můžeme hrát současně dvě utkání, pořádat turnaje a trénovat může dvouhru současně osm hráčů. Hlavním důvodem, proč byla na jevišti vytvořena nová herna, je zlevnění provozu v zimě. Předpokládáme, že nebude nutné vytápět celou sokolovnu, a zejména až dojde k vytápění plynem, bude úspora hodně výrazná.

Jiří Machula

Sport

Na jaře se fotbalisté poperou o vyšší třídu

Pro kopidlenské fotbalové publikum je zajištěn nejsledovanější krajská 1. B třída mužů. Pro letošní ročník vstoupil do podpory této krajské soutěže nový partner společnost EU-TAX group. Velkou změnou nového ročníku 2013/2014 bylo rozdělení týmů pro podzimní část do čtyř skupin po osmi týmech. Místo 28 týmů tedy startuje v EUTAX 1. B třídě 32 celků. Základ pro toto rozdělení byla regionální filozofie (snaha snížit cestovní náklady, přivést do soutěže více derby, přilákat do ochozů více diváků). Letos měly přední týmy okresních přeborů velkou šanci. Nejvíce postupujících nakonec vyprodukoval OFS Rychnov n. K., do krajské soutěže postoupily Baník Vamberk, SK Albrechtice n. O. a FC Spartak Rychnov n. K. B, z OFS Hradec Králové postoupily Kobylce a Smiřice, z OFS Náchod Hronov a Machov, z OFS Trutnov Dolní Kalná a Trutnov B a jediného nováčka dodal OFS Jičín – SK Robousy. Ale zpět k našemu týmu mužů, záměrně nechci rozdělovat na áčko a béčko, protože všichni hráči mají možnost zasáhnout do bojů v A týmu a zahrát si kraj nebo hrát přebor v B týmu. Záleží jen na přístupu každého jedince. Po podzimu musím konstatovat, že ne všichni přistoupili k fotbalu zodpovědně, a proto byl zejména trenér Roman Horna často v nesnázích. Máme mladý kolektiv se slušným potenciálem, který doplňují starší, zkušenější hráči. I proto jsme si jasně stanovili, že se chceme na jaře poprat o vyšší třídu. Kluci, chlapi si musí sami uvědomit, že v současné době ta šance je, že hodně lidí kolem fotbalu se jim snaží vytvořit podmínky pro to, aby se fotbal v Kopidlně ještě pozvedl, abychom na stadion přilákali více diváků, kteří budou odcházet spokojeni. Registrovaných máme necelých 50 hráčů, ale těch aktivních, spolehlivých, se kterými může trenér pravidelně počítat, je zhruba 23, což je pro dva naše týmy málo. Citelnou ztrátou je zraněný David Krulich a bohužel přišlo i zranění gólmana Petra Brodského. Emigrant David Machačny se nám po kratší výluce do sestavy vrátil. Na hostování nám navíc odešel do Lázní Běláhořu Jiří Odvárko a do Nemyčevsi Vítek Kohut. Jan Brožíček si hostování opakovaně prodloužil. Proto jsme také vyvinuli snahu do Kopidlna přivést další hráče. Některé pokusy ztroskotaly, ale přesto jsme získali na hostování Tomáše Macuru. Nejbolestivějším místem byl post brankáře, ale zde se nám povedl velmi dobrý tah a náš tým posílil Josef Čistěcký. K výsledkům zápasů není třeba více psát, naši příznivci jsou určitě v obrazu a jinak informace lze získat na webových stránkách www.fkkopidlno.cz. Kanonýrem podzimu FK Kopidlno se stal Miloslav Havelka (8 branek), škoda jen, že

mu střelecká potence nevydržela po celou dobu, v závěru podzimu zahodil spoustu šancí, 4 – Tomáš Klaban, ten mě svým výkonem těšil asi nejvíce ze všech hráčů, 3 – Michal Poutník, Petr Komárek, Vítek Kulhánek, 2 – David Machačny, Ondra Černovský, 1 – Vítek Dyčenko, Láďa Hnáč, Kuba Geršl, Láďa Komárek, Jiří Odvárko.

Ještě bych rád zmínil skutečnost, že dle statistik KFS přišlo za podzim na kopidlenský stadion v průměru na zápas 167 diváků, což je třeba v porovnání s Libání daleko více. Tím bych chtěl také všem poctivým návštěvníkům FK Kopidlno upřímně poděkovat.

Co se týče soutěží mládeže, tak diváci mohli zaznamenat jednu významnou změnu, a to penalty při nerozhodném výsledku. V soutěžích OFS Trutnov se penalty kopou od roku 2009. KFS předkládal návrh a počítal se zavedením penalt ve všech soutěžích, tzn. i u dospělých, ale po diskuzi uvnitř VV se rozhodlo o zkušebním ročníku v soutěžích mládeže. No uvidíme, třeba se dočkáme pokutových kopů i u mužů, a když se podíváme na tabulku našeho A týmu, tak by diváci viděli penaltových rozstřelů nespočet.

Miloslav Havelka, předseda klubu

FK Kopidlno – A tým

Letošní ročník krajských B tříd byl specifický v tom, že KFS zavedl nový herní systém, čtyři osmičlenné skupiny. Pro nás to znamenalo, že se budeme setkávat s novými neznámými soupeři z Královéhradecka. Kopidlenský A-tým mužů vstupoval do letošního ročníku s jasným cílem, a to bojovat o nejvyšší příčky v tabulce, minimálně se po podzimní části dostat do skupiny, která

bude hrát na jaře o postup. Trenérem A-týmu je Roman Horna, který musel v průběhu sezóny mnohokrát řešit problém nedostateku hráčů pro obsazení obou týmů mužů k jednotlivým zápasům. Důvodů je několik, především dlouhodobě vysoká „úmrtnost“ mladých fotbalistů při přechodu do kategorie dospělých z mládežnických týmů (což není samozřejmě problém pouze Kopidlna), k tomu se přidávají víkendové pracovní povinnosti či zranění některých hráčů. Z tohoto důvodu bylo nutné mnohdy improvizovat. Co se týká vlastní kvality hry a výsledků týmu, tak je nutné říci, že se úplně nenaplnila naše očekávání a v jednotlivých utkáních byl poměrně velký kvalitativní rozdíl. Především v domácím prostředí, kde jsme byli v minulých letech dlouhodobě velmi úspěšní, tak jsme v letošním roce, s bilancí 2 výher, 4 remíz, 1 porážky, obsadili až 5. místo. Naštěstí se nám tento výpadek podařilo částečně nahradit bodovými zisky ze hřišť soupeřů, kde jsme celkově skončili jako 3. nejlepší. Boj o umístění do čtvrtého místa, zaručujícího jarní účast ve skupině o postup, byl tak otevřený až do posledního kola. Ve velmi vyrovnané tabulce jsme nakonec skončili na 3. místě díky lepším vzájemným zápasům se soupeři, kteří měli stejný bodový zisk, a hlavní cíl se nám tedy podařilo splnit.

Co přinese jarní část v boji s kvalitnějšími soupeři, záleží především na přístupu jednotlivých hráčů v zimní přípravě a nakonec i na jejich citlivosti a ochotě pracovat

Sport

pokračování ze strany 38

na sobě a také ve prospěch kolektivu a společného úspěchu. Sportovní cíle si může stanovit vedení klubu či jeho příznivci, ale pokud si takové cíle nestanoví sami hráči, tak se jedná o pouhá přání. Proto si přejme, aby si sami hráči stanovili co nejvyšší cíle a byli ochotni pro to také něco obětovat, a pak se můžeme všichni společně těšit na jarní část sezóny, která bude určitě velmi zajímavá.

Václav Šimůnek

Kopidlenský B tým

Příprava nového ročníku Okresního přeboru mužů v kopané začala snížením počtu účastníků ze 14 na 12. Z nižší Okresní soutěže nikdo nechtěl postoupit nahoru. B tým Kopidlna tedy na podzim odehrál 11 utkání ve kterých 2x zvítězil, 2x remizoval a 7x odešel poražen. Skóre 24:41. V tabulce obsadil 11 příčku se ztrátou 3 bodů na desáté Žlunice a náskokem 2 bodů na dvanáctou Jičíněves. Díky zraněním se mužstvo v některých zápasech potýkalo s počty hráčů nomínovaných pro utkání, ale vhodným doplněním perspektivními dorostenci se to vždy vyřešilo. Nejlepší střelci: Klaban Petr 4 branky, Vodička Tomáš 3, Šafařík Milan 3, Zedek Pavel 3 a Zikmund Jaroslav 2.

Josef Vodička

Dorost FK Kopidlna

Po nepříliš podařeném jaru jsme vstoupili do krajské soutěže dorostu s tím, zajistit si postupové místo ve skupině, kte-

rá se na jaře popere o postup do krajského přeboru. V podzimní části nastoupilo k 14 zápasům 17 hráčů (všichni naši odchovanci), Kovář Miloš, Ulrych Vladimír, Nasikovský Vratislav, Říha Michal, Wajs Jan, Strnad Libor, Hnízdil Patrik, Myška Pavel, Sucharda Petr, Jantulík Filip, Kraus Josef, Vycpálek Daniel, Kořínek Jan, Valnoha Martin, Klaban Lukáš, Zedek Tomáš, Nasikovský Adam. O dorostenecký tým se starají trenér Miloš Rodan a vedoucí mužstva František Říha. Podzimní část jsme celkem zvládli a splnili postupové cíle, 8 vítězství, 3 remízy, 3 porážky, 29 bodů, skóre 36:22 a celkově druhé místo. Za zmínku stojí výkony brankáře Miloše Kováře a stabilní obrany, 22 obdržených branek je nejméně v naší skupině.

Miloš Rodan

Žáci FK Kopidlna

Po změně soutěže mladších žáků na U-14 a systému dvou zápasů s jedním soupeřem v jeden den jsme měli obavy, jak budou jednotlivé zápasy vypadat. K překvapení každý zápas se stejným soupeřem je jiný a to je dobře. Jsme týmem, který potrápí ty nejlepší v soutěži a jako jediní jsme dokázali těmto týmům sebrat body. Po podzimu jsme na 5. místě se ztrátou 9 bodů na prvního. Na jaře je o co hrát. Posílil nás Jirka Gabriel z Rožďalovic a z přípravky Patrik Krejčík a Tomáš Drnec. Do jarní části budeme snad silnější o další dva hráče z Rožďalovic.

Zdeněk Serínek

Přípravka a fotbalová školička

Podzimní sezónu jsme zahájili soustředěním v kempu v Ostružně, kterého se zú-

častnila větší část našeho mužstva. V rámci příprav jsme odehráli dva turnaje, v Libáni, kde se nám příliš nedařilo, a v Železnici, kde jsme obsadili 2. místo. V samotné podzimní části jsme odehráli 15 zápasů. V začátcích se týmu nedařilo, chyběla aktivita, někteří hráči ztratili zájem o fotbal. Toto však netrvalo dlouho a následně s příchodem staronového hráče Patrika Krejčíka dostala hra nový náboj. Viděli jsme více přihrávek, zápalu pro hru o balón, více aktivity při zápase, a proto také padalo více gólů do branky soupeřů. Sestava mužstva: v brance se střídala S. Kinclová s T. Trávníčkem, kteří také zasáhli do hry, J. Machačny, K. Kosinová, J. Petr, L. Nemčanský, T. Drnec, P. Krejčík, A. Daněk. Do týmu se postupně začleňovali mladší hráči z „předpřípravky“ F. Vlček, O. Rozsypal, A. Kosina. V průběhu podzimu se o naše góly podělili - L. Nemčanský 19 branek, P. Krejčík 16, T. Drnec 13, J. Petr 5, A. Kosina 4, F. Vlček a O. Rozsypal 1. Tabulka pro tuto soutěž se nevede, tak jen pro informaci: 8krát vítězství, 7krát porážka.

Fotbalová školička se zúčastnila dvou výborně obsazených turnajů, který byl pořádán na základě předešlé dohody pod záštitou OFS Jičín, a to v Milíčevsi 29. 9. 2013 a v Železnici 6. 10. 2013. Sestava naší školičky - v brance se nám střídají Erik Kosina (turnaje - 1 vstřelený gól) s Davidem Daňkem, oba zasahují i do hry, Jirka Šádek (10 gólů), Adam Kosina (5), Tonda Zikmund (1), Honza Lambert, Lukáš Kóre (3) a Fanda Vlček (2).

TURNAJ MILÍČEVES - Výsledky zápasů: FK Kopidlna - Libán 2:0, Kopidlna - Železnice A 1:3, Kopidlna - Milíčevs 2:1, Kopidlna - Miletín 5:0, Kopidlna - Jičín 1:0, Kopidlna - Železnice B 0:0.

TURNAJ ŽELEZNICE - Výsledky zápasů ve skupině: FK Kopidlna - Miletín 5:2, Kopidlna - Jičín A 2:2, Kopidlna - Železnice B 0:0.

Výsledky finálové skupiny: Kopidlna - Jičín B 1:2, Kopidlna - Libán 3:3.

Turnaje hodnotím velice kladně. Kluci podali dobré výkony.

Současná sestava fotbalové školičky: Erik Kosina, David Daněk, Jirka Šádek, Adam Kosina, Tonda Zikmund, Honza Lambert, Lukáš Kóre, Ondra Rozsypal a Fanda Vlček, dále nás doplňují benjamínci Tadeáš Syřístě, Tadeáš Sedláček a Patrik Švorc, což jsou kluci ročníku 2008.

Tímto děkuji rodičům a Petrovi Jandovi ml., kteří nám v rámci možností pomáhají s tréninkem našich svěřenců. Závěrem bych chtěl pozvat nové malé zájemce o kopanou na tréninky, které začnou 1. 12. 2013 v prostorách haly ZŠ v Kopidlně, a to každou neděli od 13.30 do 15.00 hodin.

Vladislav Kosina

Sport

HC Kopidlno – tradiční účastník OHL Jičín

Tak jako v minulých letech se hokejový klub z našeho města účastnil v sezóně 2012/2013 Okresní hokejové ligy v Jičíně, a to pod hlavičkou HC Kopidlno. Kopidlno se přihlásilo do skupiny B, která čítala 12 mužstev, a to kromě HC Kopidlno i HC Čerti Běchary, HC Blata (nováček soutěže), HC Dobrá Voda, Hastrman/Vapos, HC Chomutice, HC Libáň, HC Lužany, HC Pěňčín/Daliměřice, Ronal Jičín, Spirit Jičín a další nováček soutěže Zmijozel. Naše mužstvo vstoupilo do sezony 2012/2013 s 22 hráči, kdy jsme odehráli celkem 19 zápasů. V základní části jsme odehráli 11 zápasů, kdy jsme 6x vyhráli, 4x prohráli a jednou remizovali.

Výsledky základní část: Spirit Jičín – HC Kopidlno 8:1, HC Kopidlno – HC Blata 15:3, Ronal Jičín – HC Kopidlno 10:2, HC Chomutice – HC Kopidlno 10:1, HC Kopidlno – Zmijozel 4:2, HC Kopidlno – HC Lužany 5:1, Pěňčín/Daliměřice – HC Kopidlno 7:1, Hastrman/Vapos

– HC Kopidlno 1:1, HC Libáň – HC Kopidlno 11:0, Čerti Běchary – HC Kopidlno 1:9, Dobrá Voda – HC Kopidlno 1:3.

Po základní části jsme udrželi pátou příčku, která zajistila postup do nadstavbové části, kde jsme odehráli 7 zápasů. V této části soutěže se hrálo o lepší výchozí pozici a nasazení do čtvrtfinále. V této části jsme vyhráli jen dvakrát, a to nad Hastrmany pozdějším vítězem skupiny B a v posledním kole nadstavby s Dobrou Vodou. Ve čtvrtfinále jsme nezopakovali překvapení loňské sezóny a tentokrát podlehlí Ronalu 4:7 a obsadili tak konečnou 7. příčku.

Výsledky nadstavbové části: HC Železnice – HC Kopidlno 7:3, HC Kopidlno – Spirit Jičín 2:9, HC Kopidlno – HC Libáň 1:2, Hastrman/Vapos – HC Kopidlno 2:3, Ronal Jičín – HC Kopidlno 5:4, HC Kopidlno – HC Dobrá Voda 8:4.

Čtvrtfinále: Ronal Jičín – HC Kopidlno 7:4.

Zdeněk Pekárek

Kanadské bodování 2012–2013

příjmení jméno	pozice	zápasy	góly	asistence	body
Kordík Luděk	brankář	17	0	0	0
Čistěcký Josef	brankář	1	0	0	0
Hurej Jan	brankář	1	0	0	0
Plíšek Tomáš	obránce	6	3	1	4
Kosina Ladislav	obránce	17	1	6	7
Rodan Miloš	obránce	13	0	1	1
Kraus Josef	obránce	11	2	5	7
Maryška Jiří	obránce	11	6	3	9
Pekárek Zdeněk	obránce	9	5	3	8
Jansta Tomáš	útočník	19	8	19	27
Jaroš Jaroslav	útočník	17	9	13	22
Mácha Jan	útočník	10	14	6	20
Hanuš Marek	útočník	7	6	4	10
Svoboda Miroslav	útočník	14	3	6	9
Černý Hynek	útočník	4	4	1	5
Odvárko Jiří	útočník	17	4	3	7
Komárek Petr	útočník	13	5	2	7
Kořínek Jiří	útočník	5	2	2	4
Berný Zdeněk	útočník	7	4	5	9
Postolka Miroslav	útočník	5	6	0	6
Hyršal Luboš	útočník	7	1	1	2
Brodský Petr	útočník	15	2	3	5
Pekárek Jaroslav	trenér	0	0	0	0

VOTOČEK TEAM CUP

V sobotu 9. listopadu proběhl od 13 hodin, v restauraci REX alias Bufáček na náměstí v Kopidlně, turnaj v šípkách na 501 bodů – Votoček team CUP. V napínavém souboji se ve třech skupinách utkalo 12 soutěžících, z nichž šest – z toho i obě přihlášené ženy – se probojovalo až do finále. Jednalo se již o 9. mistrovství v Kopidlně pro neregistrované hráče. Tentokrát ředitel turnaje výjimečně povolil (po dohodě s hlavním sponzorem akce) třem již dříve registrovaným hráčům aktivní účast.

ZÁKLADNÍ SKUPINY

SKUPINA A	1. hra	2. hra	3. hra	celkem	postup
KAREL Z JABLONCE	3	4	3	10	1
OTA VOTOČEK	4	3	1	8	1
PAVLÍK PREKSL	2	2	2	6	0
BAČUS	1	1	4	6	1

SKUPINA B	1. hra	2. hra	3. hra	celkem	postup
MIKY ŠEVČÍK	4	4	4	12	1
JARKA NOVÁKOVÁ	3	1	3	7	1
BINY KUBÍN	2	3	1	6	1
ADAM HEJDRYCH	1	2	2	5	0

SKUPINA C	1. hra	2. hra	3. hra	celkem	postup
ROMAN NOVÁK	4	1	4	9	1
TOMÁŠ UZEL	2	3	1	6	0
JIRKA Z BUDČEVSE	3	2	2	7	1
BÁRA K.	1	1	4	6	1

Postupující se utkali v semifinále a malém finále o konečné pořadí a celý turnaj vyvrcholil finálovou bitvou s extra manželskou hrou o bronzovou pozici. Jarka zavřela o šipku dříve a bylo vymalováno.

KONEČNÉ POŘADÍ:

1. Miky Ševčík	7. Bačus
2. Karel z Jablonce	8. Ota Votoček
3. Jarka Nováková	9. Jirka z Budčevse
4. Roman Novák	10. Pavlík Preksl
5. Bára K.	11. Tomáš Uzel
6. Biny Kubín	12. Adam Hejdrych

Děkujeme sponzorům turnaje – Věře Prekslové, firmě Můj obchod a především generálnímu sponzorovi – společnosti VOTOČEK TEAM – realizace koupelen a interiéru.

Roman Novák, ředitel turnaje

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlenko | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: Městský úřad Kopidlno, náměstí Hilmarovo 13, 507 32 Kopidlno, tel.: 493 655 682, fax: 493 655 680, e-mail: kopidlno@kopidlno.cz | redakční rada: Lenka Kropáčková, Andrea Menclová, Jana Minářová, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: RK TISK Jičín | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 20. 12. 2013 | uzavěrka příspěvků do příštího čísla: 14. 2. 2014 | Některé příspěvky v Kopidlenkách listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.